

ИЗДАНИЕ

плаща се

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавен Вѣстник“, се испраща
до администрацията му.

Съ приказъ подъ № 1402 отъ 30 септем. т. г., разрѣшава се, по домашни причини, на Орѣховския главенъ бирникъ, Гено Д. Пецовски, петнадесетъ дневенъ отпускъ, считанъ отъ деня на ползуванието, и вмѣсто него назначава се, да изпълнява длъжността, подъ негова лична отговорность, Георги Дохчевъ

Съ приказъ под № 1403 отъ сѣща дата, разрѣшава се, по болестъ, на Пловдивския фин. приставъ, Тодоръ С. Ташевъ, 20 дневенъ отпускъ, считанъ отъ 1 октоврий т. г., и вмѣсто него назначава се, да изпълнява длъжността, подъ негова лична отговорность, жителя отъ с. Катунско-Конаре, Станимакса околия, Димитръ А. Поповъ.

Съ приказъ под № 1405 отъ сѣща дата, разрѣшава се, по домашни причини, на Софийския финансовъ приставъ А. А. Миневъ, петнадесет-дневенъ отпускъ, считанъ отъ 25 септемврий т. г., и вмѣсто него назначава се, да изпълнява длъжността, подъ негова лична отговорность, Генчо Ялмазовъ.

Съ приказъ под № 1406 отъ сѣща дата, прави се мѣмрение на Карловския главенъ бирникъ, В. Караивановъ и фин. агентъ при Карловското окол. управление, Хр. Балтаджиевъ, за дѣто сж нарушили чл. 38 отъ закона за тютюня и окр. предписание на Финансовото Министерство отъ 1893 г. под № 3643, като сж издали прѣзъ първото полугодие на т. г. на всичкитѣ тютюнопродавци отъ Карловската околия патенти, само за сѣщото полугодие, а не за цѣлата година, както е слѣдало.

Съ приказъ под № 1407 отъ сѣща дата, назначава се, на мѣсто вакантно, за бирникъ отъ трети разрядъ въ Изворския участкъ, Радомирска околия, Петръ Стоичковъ, на когото заплатата ще почне да слѣдва отъ деня на встъпването му въ длъжность.

Съ приказъ под № 1408 отъ сѣща дата, прѣмѣщаватъ се единъ на мѣстото на другия бирникитѣ въ Пирдопския и Мирковския участъци, Пирдопска околия, Тодоръ Стрѣлковъ и Стоянъ х. Цановъ; заплатата и на двамата ще слѣдва непрѣкъснато и всѣкой ще задържи разряда си.

Съ приказъ под № 1410 отъ сѣща дата, разрѣшава се на бирника въ Араповския участкъ, Станимакса околия, Георги Нанковъ, три-дневенъ отпускъ, считанъ отъ 12 октоврий т. г., и вмѣсто него назначава се, да изпълнява длъжността, подъ негова лична отговорность, и безъ право на възнаграждение отъ хазната, Козановския житель, Кръстю Цвѣтковъ.

Съ приказъ под № 1411 отъ сѣща дата, уволнява се Видинския фин. агентъ, Никола Баржмовъ, понеже е назначенъ на друга длъжность; заплатата му прѣстава отъ деня, когато напустне да работи.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

До Господина Директора на Държавното Практическо Земледѣлческо Училище въ с. Садово.

Репортъ

отъ учителитѣ при сѣщото училище Хр. Ташевъ и Н. Д. Петковъ, за извършената отъ тяхъ екскурзия, заедно съ свършившитѣ III курсъ ученици, прѣзъ 16—31 юлий 1895 год.

Господине Директоре,

Честъ имаме да ви представимъ настоящия ни репортъ, въ който излагаме най-важнитѣ наблюдения и бѣлѣжки, които можахме да направимъ въ врѣме на екскурзията ни.

Съгласно предписанието ви, под № 902 отъ 15 юлий тази год., ний, заедно съ свършившитѣ III курсъ ученици, се отправихме на предписаната ни отчасти отъ васъ и опрѣдѣлената отчасти отъ насъ екскурзия. Предписано ни бѣше да заведемъ ученицитѣ на земледѣлческия конкурсъ, който щѣше да се състои въ г. Плѣвенъ на 19, 20, 21 и 22 юлий, а ний опрѣдѣлихме по-нататѣкъ екскурзията ни да се продължи прѣзъ чифлика „Климентина“, Никополъ, Руссе (земледѣлческото училище), Каабиюкъ, Варна (Евксиноградъ), Бургасъ и Карнобатъ.

Задачата на екскурзията ни бѣше да запознаемъ ученицитѣ си главно съ Българския добитѣкъ въ разнитѣ мѣстности на Отецеството ни, както и съ новодокаранитѣ тукъ-тамъ животни за подобрънието му, послѣ да ги запознаеме съ лозарство-винарство и съ земледѣлието изобщо.

Отъ Садово излѣзохме на 16 юлий сутринята рано и понеже трѣбваше да се намѣримъ непрѣменно на 19 сѣщий въ г. Плѣвенъ, като членове на распоредителната комиссия на конкурса, то за отиванието ни до тоя градъ ний бѣхме принудени да изберемъ най-късия пѣтъ, безъ да обръщаме много внимание на това, да ли тоя пѣтъ е най-полезния за насъ въ учебно отношение. Ето защо ний избрахме маршрута: Садово, Пловдивъ, Карлово, Сопотъ, Карнаре, Троянъ, Ловечъ и Плѣвенъ.

Пѣтя отъ Садово до Пловдивъ ни отвлече вниманието главно съ много хубавитѣ си царевичи, които бѣхж въ отлично вегетативно състояние и които токо що бѣхж прѣцвѣтѣли; на много мѣста тазгодишнитѣ стърнища се обръщаха, жътвата бѣше свършена въ всичката тая окол-

нось, а прѣвозванието на снопи и вършидбата почнати. Тукъ черни угари почти не се забѣлѣваха. Пасбищата отъ двѣтъ страни на пѣтя и на Истокъ отъ Пловдивъ не бѣха още изсѣхнали, при все че лѣтото бѣше доста напрѣднало.

Отъ Пловдивъ до Сопотъ ученицитѣ се прѣкараха съ конски каруци.

По шосето между Пловдивъ и Карлово се явиха предъ насъ, едно слѣдъ друго, селата Чирпелий, Чоллука, Каратопракъ, Махлитѣ, Чукурлий и Бая. Щомъ се прѣмине отъ дѣсния на лѣвия брѣгъ на р. Марица, както направихме ний, една голѣма разлика въ състава на почвата се забѣлѣжава: когато отсамъ (дѣсния брѣгъ) почвата е повече хумозно-глинеста и по нѣйдѣ пѣськлива, оттатѣкъ тя е повече варовито-глинеста и глинесто-пѣськлива. Отсамъ почвата е повече черна, а оттатѣкъ-сиво-бѣла. Тоя съставъ на почвата се продължава тѣй до землището на с. Каратопракъ (Черноземъ), гдѣто почвата изведнѣжъ почти си промѣнява изгледа и става черна, както самото име на селото го показва. Разликата, която се забѣлѣжава въ състава на почвата отъ двѣтъ страни на р. Марица, е причина за различието на сѣидбообратнитѣ планове, слѣдвани въ тия мѣста: отсамъ слѣдватъ почти едностранни сѣидбообращения, като сѣятъ всѣка година на сѣщата нива едно житно растение, когато оттатѣкъ държатъ всѣкога двѣгодишенъ планъ, като слѣдватъ всѣкога угаръ, черна или зелена и житно растение. Тоя съставъ на почвата ни изясняваше и много по-слабото състояние на царевицитѣ оттатѣкъ Марица. Тадѣва жетвата е била богата, изобилието на снопитѣ го показва. Тукъ вършидбата е още въ самото си начало, не толкова напреднала, колкото въ Пловдивъ. Чернозема се продължава и къмъ Махлитѣ, за да се изгуби съвършено къмъ селото Чукурлий. Въ това село почти всички снопи сѣ нанесени и хармана е на почвение. Тукъ вече захваща обработванието на розата и се продължава на севѣръ, истокъ и западъ отъ това село по политѣ на Стара-Планина и Средня-Гора и главно въ прочутитѣ по розитѣ долини на р. р. Стрѣма и Тунджа. Отъ слѣдующето село Бая до гр. Карлово почвата е повече чаклеста, ето защо и плодородието въ тая страна е слабо, особно житнитѣ посѣви. По всички тия мѣста прѣвозванието на снопитѣ е почти на привършване и хармана на почвение.

Понеже по всички тия пѣтъ малко се спирахме, то за състоянието на добитѣка ще кажемъ нѣколко думи изобщо, нѣщо което наблю-

дателя може да направи по-издалечко. Най-много добитѣкъ: говеда, биволи, конѣ и овце се забѣлѣваха отъ с. Чулукъ и Чирпелий нататѣкъ, гдѣто пасбищата сѣ по-обширни. Тия пасбища, като ниски, трѣвата въ тѣхъ не бѣше още изгорѣла и изгледа на добитѣка бѣ задоволителенъ. Тоя добитѣкъ, отъ разни видове, въ отношение на породата си бѣ такъвъ, като и останалия добитѣкъ въ страната ни. Особено внимание обръща челоуѣкъ обаче на овцетѣ въ тия мѣстности. Тѣзи овци се различаватъ отъ обикновенната овца въ България по това, че иматъ главата, трупътъ и краката си по-продължени, т. е. типъ по продълговатъ, особно това се забѣлѣзва по опашката имъ, която всѣкога е по-дълга и стига отдолу подъ скакателнитѣ имъ стави. Главата, краката и коремътъ имъ сѣ много малко покрити съ вълна, както и другитѣ ни мѣстни овци. Особеността на овцетѣ, които описваме и тѣхния по-издѣлженъ и по-високъ типъ ги отличава до толкозъ отъ осталитѣ мѣстни овци, че тѣ сѣ послужили да даждѣ името на околията, въ която най-много се развѣждатъ — Овчехълмска. Тоя сортъ на овци, ако можемъ ги нарече тѣй, се продължава и къмъ долината на р. Стрѣма, гдѣто добитѣка ни се види доста изобиленъ.

Първитѣ лозя, които срещнахме по пѣтя Садово—Карлово, бѣха тѣзи отъ лозята на гр. Карлово, които сѣ разположени отъ двѣтъ страни на шосето при 55 километръ, въ мѣстността „Чакжла“. Печалния изгледъ на тѣзи лозя привлече нашето внимание отдалечъ и ний се отбихме въ тѣхъ, за да ги прѣгледаме по-обстоятелно. По-голѣмата частъ отъ листата на тѣзи лозя бѣха овѣхнали и покрити съ жълти и червени пятна и нѣкои отъ тѣхъ бѣха изгубили естественната си форма. Една частъ отъ гроздето бѣше съвсѣмъ изсѣхнала, а останалото грозде бѣ покрито съ тъмно-червени пятна отъ неправилна форма, всѣко едно отъ които бѣ заобиколено съ чернъ ореолъ.

Причината на това жално състояние на въпроснитѣ лозя бѣше, отъ една страна градушката, що бѣ паднала въ тази мѣстность преди нѣколко дѣне, а отъ друга — криптогамическитѣ болести Милдиу и Антракнозата и листната краста.

Тамошнитѣ лозари, по незнание повече отъ колкото по нехайство, бѣха оставили своитѣ лозя на произвола на стихийитѣ и криптогамическитѣ паразити: повреденитѣ гроздове отъ градушката не бѣха подчистени, вслѣдствие на което по-

вредата бѣ се распространила и върху здравата частъ на гроздетѣ, така щото множество гроздове бѣха изсъхнали изцѣло, а микроскопическитѣ растителни паразити *Peronospora viticola* и *Sphaceloma ampelinum* бѣха оставени да се развиватъ по волята си.

Слѣдъ прѣглежданието на лозята ний продължихме пѣтътъ си за гр. Карлово. Нашитѣ погледи бѣха обърнати къмъ гр. Карлово и голия склонъ на балката, на който върха се губи горѣ виско въ небесата. Ако този кѣтъ на Стара-Планина ни се представляваше толкова по-грозенъ, колкото повече се доближавахме до него, то градътъ Карлово, напротивъ, ни се виждаше толкова по хубавъ, колкото повече прониквахме въ него: нито кривитѣ му и тѣсни улици, нито старитѣ му къщи не бѣха въ състояние да намалятъ прѣкрасния изгледъ, който му предаваха хубавитѣ градинки, прѣгълнени съ асми, черници, кестени, круши, ябълки, сливи и др., които придружаваха почти всѣка къща. Не по-малко се радвахме и на бистрата му и студена балканска вода, която изобилствуваше на всѣдѣ изъ улицитѣ, прѣзъ които минахме.

Въ г. Карлово се спрѣхме за ди си отпочинемъ и да посѣтимъ шаечната фабрика на родолюбца г-нъ Евлогия Георгиевъ.

Преди да кажемъ нѣщо за самата фабрика и найнитѣ машини, ще забѣлѣжимъ съ голѣмо прискърбие, че г-нъ управителя ѝ, освѣнъ че неискаше отъ начало да ни позволи да влѣземъ въ нея, но не рачи да накърни удоволствието си, отъ което се ползуваше въ близката градина между многобройната Карловска публика, та когато ни позволи да влѣземъ въ фабриката, не благоволѣ да ни разведе самъ вжтрѣ нито пакъ назначи лице, което да ни придружи и даде нужнитѣ свѣдѣния. Съ влизанieto въ фабриката случайно срещнахме механика г-нъ Г. Ивановъ, който съ голѣма готовност ни показа всичкитѣ отдѣления на фабриката и расположенитѣ въ тѣхъ машини.

Самата фабрика е едно каменно двоетажно здание обърнато на Югъ. До сѣверната страна на фабриката е прилѣпено помѣщенiето на два парни котли и онова на турбината. Въ долния етажъ на фабриката сж помѣстени една парна машина съ 40 конски сили, коритото за пранье на вълната, дарацитѣ и една частъ отъ прѣдачкитѣ, а въ горния — осталата частъ отъ прѣдачкитѣ, прѣсукалкитѣ, становетѣ и машината, съ която се отнима власа на отопанитѣ шаеци. Машинитѣ за

тепание на шаека, които сж на брой двѣ, сж помѣстени въ едно отдѣление, което се намира между отдѣлението на парнитѣ котли и онова на турбината. Между парната машина и парнитѣ котли е помѣстена една динамо-електрическа машина, отъ която произведения електрически токъ се испраща въ електрическитѣ лампи, които се намиратъ въ разнитѣ отдѣления на фабриката.

Отъ сѣверната страна на фабриката и на близо до нея се намира единъ резервоаръ, който испраща вода въ турбината, парнитѣ котли и тепавицитѣ.

Въ тази фабрика се прѣработва повече австралиска и русска вълна. Въ врѣме на посѣщението ни въ нея се приготвяваше сива аба за шинели на нашата армия.

Количеството на вълната, която се прѣработва въ фабриката годишно, както и числото на работницитѣ, които работятъ въ нея, не бѣ ни възможно да узнаемъ.

Подиръ прѣглежданието на фабриката ний се опжихме за Сопотъ, гдѣто пристигнахме кждѣ 10 часа вечерята. Изъ пѣтя Карлово—Сопотъ не можахме да забѣлѣжимъ нищо, понеже, когато излѣзохме отъ Карлово нощта, бѣ вече настѣпила.

Въ Сопотъ прѣношувахме.

На 17 юлий въ 4 часа сутринята, водими отъ нашия кираджия се опжихме пѣши по една тѣсна пѣтека за Карнарския ханъ. На лѣво отъ нашата пѣтека стоеха селата Ахиево и Иганово, а на дѣсно на нѣколко стотинъ крачки се издигаше Стара-Планина, въ политѣ на която се намиратъ Сопотненскитѣ лози и гюлове. Отъ двѣтѣ страни на пѣтеката ни се простираше обширенъ шумакъ, прошаренъ тукъ тамъ съ естествени ливади и обработваеми земи. Ливадитѣ бѣха покосени и добитото отъ тѣхъ сѣно, което изглеждаше да е прибрано на врѣме, бѣше събрано на коносовидни пластове. Нивитѣ, на които почвата бѣше въ повечето случаи чакжлеста, бѣха пожнати и една частъ отъ снолитѣ прѣкарана на харманитѣ до селата, а другата складена на крѣстци. Царевницата бѣ слаба и подгорѣла и стърнищата повече обърнати.

Наблизо до с. Ахиево видѣхме една многобройна чарда отъ биволици и говеда, които макаръ и дребнави, бѣха въ добро тѣлесно състояние, а между селото Иганово и Карнарския ханъ срещнахме едно стадо овци, прилични на

Карнобатскитѣ, само че вълната имъ бѣше малко по-блѣда отъ тая на послѣднитѣ.

На близо до Карнарския ханъ отъ двѣтъ страни на пжтя, който слѣдвахме, се намиратъ доста пространни естественни ливади, въ които бѣха насадени подъ линия разни овощни дървета, като орѣхи, круши, ябълки, сливи и пр.

На Карнарския ханъ, който се намира до самия Троянски проходъ се спрѣхме за да си отпочинемъ и закусимъ, послѣ което настѣпихме прохода, на върха на който излѣзохме за 3 часа.

Троянския проходъ е доста стрѣменъ и гористъ. Гората, която обгражда прохода отъ двѣтъ му страни е дребнава долъ ниско и едра горѣ високо, кждѣ върха на балкана, гдѣто тя съвсѣмъ се изгубва и се замѣнява съ обширни пасбища, изначистени отъ мѣсто на мѣсто, а особено отъ сѣверната страна на върха отъ ниски хвойни (*juniperus*).

По Южния склонъ на балкана видѣхме най-долъ габарѣтъ, по-нагорѣ габара бѣ смѣсенъ съ липата, лѣската и осенѣтъ, а още по-нагорѣ съ букѣтъ и най-горѣ букѣтъ образуваше цѣли гори.

Слѣдъ една малка почивка, която направихме на горния край на гористия поясъ, кждѣто има и единъ студень изворъ, ний продължихме пжтѣтъ си и подиръ малко прѣввалихме самия върхъ и видѣхме сѣверния склонъ на балкана, който бѣ обраснѣтъ на всегдѣ съ едра гора.

На близо до побития камѣкъ, който е означавалъ на онова мѣсто, до преди съединението, границата на Сѣверна и Южна България, има една пишура съ извънредно студена вода. Подобенъ изворъ срѣцнахме и въ горния край на гористия поясъ на сѣверния балкански склонъ, гдѣто и обѣдвахме.

Подиръ една малка почивка, ний продължихме пжтѣтъ си за гр. Троянъ. Срѣдната и долната частъ на сѣверния гористъ поясъ е прошарена тукъ тамъ съ естествени ливади и обработваеми земи, които най-често се придружаваха съ кошари, загнѣздени до горитѣ. Тука сѣидбитѣ още не бѣха пожнати, а ливадитѣ токо що бѣха по-косени. Тамошната природа ни се видѣ много по-буйна и по-весела отъ тая на южния склонъ на балкана; на вредъ, до гдѣто окото можеше да проникне, всичко бѣше зелено и засмѣно. Особно впечатление ни направи малката долина Кнежа, която се намира на дѣсно отъ шосето и която носи името на рѣката що я оросява. По естественната си хубостъ и уредба тая долина исцѣло приличаше на чудесна обширна градина.

По сѣверния склонъ на балкана срещнахме слѣдующитѣ горски дървета: най-отгорѣ букѣтъ образуваше цѣли гори, послѣ той бѣ смѣсенъ съ габарѣтъ, слѣдъ това букѣтъ отѣгна мѣстото си на габарѣтъ, който по-надолъ бѣ смѣсенъ съ липата и осенѣтъ, а още по-надолъ съ яворѣтъ и най-сетѣ видѣхме джбѣтъ.

Отъ Кнежкитѣ ханове до г. Троянъ, пжтѣтъ минава по краи Вѣлий-Осмъ. По брѣга на тази рѣка, както и по тоя на рѣката Кнежа, срещнахме много диви лози, на които листата бѣха атакирани отъ болестѣта Милдиу — нѣщо, което ни караше да вѣрваме, че тая сжщата болестъ, ще я има и въ Троянскитѣ лози. Не слѣдъ много настѣпихме и самитѣ лози, въ които се отбихме и видѣхме че несме се лѣгали въ предположението си; Троянскитѣ лози бѣха дѣйствително заразени отъ Милдиу. И тукъ, както и въ Карлово, лозаритѣ не бѣха направили нищо, за да спрѣтъ по-нататашното развитие на тая опасна зараза.

Въ Троянъ пристигнахме въ 7 часа вечерѣта. На влизание въ града обърнаха вниманието ни зимнитѣ сливи, които заемаха цѣли градини. Мѣстото подъ сливитѣ въ повечето случаи бѣше необработено, а самитѣ сливи бѣха оставени да се развиватъ естествено. По сливитѣ имаше изобилень плодъ, който не бѣше още узрѣлъ, а по листата се забѣлѣжаваха тукъ-тамъ тъмно жълти пятна, които бѣха причинени отъ гѣбичката *Polystigma rubrum*.

Близу до града бѣха приготвени харманитѣ, върху които стѣрчаха множество коносовидни купи, но вършдбата още не бѣше почната.

Въ Троянъ прѣспахме и на 18 юлий сутринѣта рано въ 4 часа се отправихме за г. Ловечъ.

Пжтѣтъ за Ловечъ, който минава по долината на р. Осмъ, бѣше обграденъ отъ двѣтъ страни съ едри и зелени царевници, които бѣха въ периода на цвѣтѣнието си. Отъ мѣсто на мѣсто царевницитѣ се прѣсичаха отъ обширни стѣрнища, върху които се издигаха множество коносовидни купи.

Гората по сжсѣднитѣ на пжтя баири ставаше сѣ по-дребна и по-дребна къмъ Ловечъ, гдѣто тя съвсѣмъ се изгубва; отъ мѣсто на мѣсто по голѣмитѣ Ловчански баири се показва само черната драка.

Въ Ловечъ пристигнахме въ 11 часа предъ обѣдъ и отъ него излѣзохме едва въ 5 часа вечерѣта, по причина че не можахме да намѣримъ о време нужното число кола за прѣвозвание на ученицитѣ.

Царевицитѣ, които прѣсичаше шосето Ловечъ — Плѣвень, бѣха зелени и весели, а сѣдѣбитѣ бѣха пожънати и една частъ отъ стѣрницата обѣрнати. Тукъ-тамъ по край пѣтътъ се срещаше ялова угарь. Не далеко отъ Ловечъ срещнахме Ловчанскитѣ лозя, които бѣха слабо пострадали отъ падналата тамъ градушка и още по-слабо отъ Милдиу.

На 18 вечерята късно пристигнахме въ гр. Плѣвень, гдѣто споредъ предписанието ви, ний трѣбваше да се бавимъ най-малко 4 дни на откриваемия тамъ конкурсъ на добитѣка. Трѣбваше да се маемъ тамъ и за това за да запознаемъ екскурзиянтитѣ си ученици съ мѣстния добитѣкъ отъ всички видове, който щѣше да бѣде представенъ на конкурса; да ги запознаемъ и съ тамошното земледѣлческо училище, както и съ появилата се въ лозята на тоя градъ филосера. Земледѣлческия конгресъ, устроенъ по случай на конкурса ни задържаше тоже.

Слѣдъ пристиганieto ни, още вечерята, установихме ученицитѣ въ помѣщенiето на тамошната изба, гдѣто тѣ можахъ да си починатъ доста добръ прѣзъ всичкото врѣме на трайнието на конкурса и то на свѣжъ и прохладенъ въздухъ.

На 19 сутринята бѣ назначено да се отвори конкурса на добитѣка, който бѣ привлѣкълъ едно значително множество хора: постояннитѣ комиссий, окръжни ветеринарни лѣкари, земледѣлци, земледѣлчески надзиратели, ученицитѣ отъ нашето, Руссенското и тамошното земледѣлчески училища и пр. Велѣдствие на това града Плѣвень бѣ необикновено оживленъ още отъ вечерята срещу 19, както и прѣзъ слѣдующитѣ дни.

Сутринята на 19, деньтъ на откритието на конкурса, една голѣма навалица отъ публика захвана да се искачва къмъ юго-западната частъ на града, на 200—300 метра само далечъ отъ винарската изба, на една височина, която се провѣтрява много лесно. Къмъ тая именно височина, заедно съ ученицитѣ и навалицата, отидохме и ний. Предъ нарочно построений за г. г. журитѣ павилионъ, окиченъ съ народни знамена и съ височайшитѣ ликове на Т. Ц. В. бѣхъ испѣнжти 5 коньовеца, опрѣдѣлени за нареждане на излагаемия тамъ добитѣкъ. При пристиганieto ни на мѣстото на конкурса бѣхъ доведени вече нѣколко конѣ и кончета. (първий день отъ конкурса, 19 юлий) е опрѣдѣленъ за излагане на еднокопитнитѣ; пристиганieto на животнитѣ се продължи до кждѣ 10 часа сутринята. Прѣзъ врѣме на пристигане на животнитѣ Комисария

на конкурса господинъ Сарановъ, свика назначенитѣ отъ Министерството жури и предъ събраната публика обяви конкурса за откритъ съ нѣколко думи за въ случая. Пристѣпи се слѣдъ това къмъ избиранieto отъ присѣдствующитѣ изложители на още 10 души жури, което единъ пѣтъ свършено, назначи се и настоятелство отъ журитѣ и се пристѣпи тутѣкъ си къмъ изброяванieto на изложенитѣ животни. Резултатѣтъ отъ това изброяване бѣ, че сж докарани на изложението всичко 174 еднокопитни животни, всички отъ конски видъ, плюсъ 3 магарета, изложени отъ 152 изложители.

При все, че освѣнъ Плѣвенскій окръгъ, въ конкурса вземаха участие и окръжитѣ: Лсвчанскій, Севлиевскій, Свищовскій, Вратчанскій, Ломскій и Видинскій, то повечето или поне половината отъ изложителитѣ бѣхъ отъ Плѣвенско. Причината на това е лесно за схващане: отварянieto на конкурса въ г. Плѣвень, центръ на окръга, и послѣ отварянieto пакъ въ тоя окръгъ на конското депо въ чифлика „Климентина“, което захваща вече да показва благотворното си влияние върху подобрѣнието на конския добитѣкъ у насъ.

Въсползовани отъ случаятъ, ний, заедно съ ученицитѣ си, можахме да прѣгледаме всичкий нареденъ по коньовѣзитѣ и раздѣленъ на групи добитѣкъ. На първий редъ стоеха жребцитѣ отъ 3 години на горѣ, на брой всичко 27. Повечето отъ тѣхъ бѣхъ мѣстни, други измѣсени съ источна или друга чужда кръвъ. Два отъ тѣхъ привлѣкоха вниманието ни: единъ черъ принадлежащъ на единъ български офицеръ, а другий на общината въ с. Радиненецъ. Вторий само отъ тѣхъ получи най-голѣмата награда (втора, 100 лева.) Заключениеieto ни за жребцитѣ е, че тѣ не бѣха добръ представени и че ще трѣбва да се работи още доста, за да се видятъ въ рѣцѣтъ на частнитѣ стопани добри жребци.

На втори редъ сж навързани скопенитѣ конѣ за врѣгъ и за ѣзда. Всички почти мѣстни, доста прилични по между си, по кѣситѣ си въобще глави, тѣло и задница, която е и кѣса и наклонна и по събранитѣ форми на тѣлото си. На брой 33 тия конѣ ни задоволиха не като животни съ качества на нѣкоя порода, или съ способността си за нѣкоя специална работа, а само като мѣстни конѣ. Най хубавия отъ тѣхъ бѣ удостоенъ съ една награда III степенъ (80 л.) Въобще никакво особено впечатление не извлѣкохме отъ тая група.

Третата група бѣ съставена отъ кобили съ кончета до 1 год. възраст и само кобили. Имаше изложени 36 кобили всичко, отъ които 23 съ малки кончета. Отъ всичкото това количество само 3—4 кобили привлѣкоха нашето и на публиката внимание, по ръстътъ, състоянието на тѣлото и стройнитѣ си форми, които ще могатъ да служатъ съ успѣхъ за завождане държавнитѣ жребци. Една отъ тѣхъ получи I степенъ награда (150 л.), а друга II степенъ (100 л.) Нѣма съмнѣние, че ако такива екземпляри се срѣщатъ по-често, то подобрѣнието на конската порода у насъ би вървѣло много по успѣшно.

Най-послѣ иджтъ и младитѣ кончета, които, да си го кажемъ тутакси, по брой и по качество държатъ първо мѣсто въ днешния конкурсъ. Въ имъ опрѣдѣленъ единъ само коньовѣзъ, нѣтъ изпълнихъ и два. Всичко 53 кончета на възраст отъ 1 до 3 години. Тая група бѣ най-добрѣ представена. Тя привличаше вниманието на всички, дори и на тия, които сж най-малко запознати съ скотовѣдството. Отъ гдѣ произлизатъ тия кончета, тѣй хубаво представени? Отъ държавнитѣ и окръжнитѣ кръвни жребци, които сж се намѣстили въ тия окръжи отъ 3—4 години насамъ. Ето благодатното влияние на Държавното и окръжно конезаводство у насъ, констатирано публично отъ цѣлия свѣтъ още въ самото начало на устрояването имъ. На всѣко нѣщо трѣбва да се гледа свършека, края. Тукъ тоя край е благополученъ. Тотава, напредъ, да се продължава почнатото дѣло и въ кѣсо врѣме дребнитѣ конѣ въ стравата ни ще бжджтъ редкостъ. По вънкашността си всичкитѣ изложени кончета можахъ да се раздѣлятъ на двѣ отдѣлни групи: едни съ бащи отъ источна кръвъ, други съ бащи отъ западно и най-много Унгарско происхождение. Първитѣ сж съ събрани, стройни и красиви форми, вторитѣ по издължени, истъччени и малко разглобени, не до тамъ живи, колкото първитѣ. Това е поне нашето впечатление, отъ което още отъ сега може да се извади заключението, че подобрителитѣ на нашата конска раса трѣбва да се докарватъ жребци отъ истокъ, а не отъ западъ. Това се потвърждава и отъ мнѣнието на нашитѣ ученици, които миналата година сж били на Чирпанския конкурсъ и което мнѣние, като на една група интелегентни момци съ средно образование, е доста важно. Тѣ ни казаха че сж видѣли въ Чирпанъ още по-хубави кончета. Причината на това сж Садовскитѣ жребци: Маршалъ, Бебе, Гюмюшъ и пр., произходящи отъ

Султанскитѣ заводи. Едно нѣщо, което биеше много въ очи, то е че всичкитѣ почти тия кончета имаха дивъ характеръ, вѣнъ отъ всѣка дресировка, отгледани въ духътъ на нашитѣ бивши владѣтели турцитѣ, на които коня, ако не скача, не се исправя или стои миренъ, не струва нищо. Това зависи отъ духътъ на самото население, което ги развѣжда и което единъ день, ще не ще, трѣбва да съзнае, че кротостта на домашнитѣ ни животни е една тѣхна стойностъ. Щѣхме да отправимъ още нѣколко думи противъ производителитѣ на кончетата въ тая смисълъ, нѣ понеже тѣ, въ производството на кончетата си, сж толкова млади колкото и представенитѣ отъ тѣхъ кончета, то задоволяваме се само съ горната заблѣжка. Както и да е кончетата блѣщѣха въ Плѣвенъ. На едно се даде I степенна награда (150 л.) а на друго II степенна награда (100 л.). Засѣдающата прѣзъ врѣме на конкурса военна комиссия купи отъ тѣхъ до 20 и повече съ цѣна 350—450 лева средно. Тѣ ще бжджтъ откарани при депото въ чифлика „Климентина“ и отгледвани тамъ.

Вторий день отъ конкурса, 20 юлий, бѣ опрѣдѣленъ за излагание на едрый рогатъ добитѣкъ.

Представенитѣ животни бѣха раздѣлени на нѣколко групи: бикове, волове, крави съ и безъ малки телета, юнци и юници, биволи и биволици, заедно съ малки и съ биволски бикове. Изложени бѣха бикове 29 отъ 12 изложители; волове 107 отъ 56 изложители; биволи 17 отъ 13 изложители; биволици 13 отъ 12 изложители; биволчета (малачета) мъжки и женски 16 отъ 6 изложители; крави безъ телета 15, съ телета 16—отъ 30 изложители и юнци и юници 12 отъ 7 изложители; или всичко 225 добичета изложени отъ 136 души изложители.

Преди журитѣ да почнатъ оцѣнението и награждаването отъ тия разни групи добитѣкъ, ний заедно съ ученицитѣ си, можахме да ги изходимъ и прѣгледаме и да си съставимъ едно мнѣние за стойността, за качеството на тоя добитѣкъ, който въ цифренно отношение не стоеше много злѣ, както се вижда отъ горнитѣ числа.

Мнѣнието си за тоя добитѣкъ, безъ много заобиколки, трѣбва да изявимъ тутакси. То не е много приятно за всички ни изобщо и за Плѣвенци, въ частностъ, но то е самата истина. Какво разочорование при изгледа на нареденитѣ бикове? Гдѣ сж тия едри и много ожидаеми отъ всинца ни бикове, на несправедливо наречената Искърска порода говеда? Представенитѣ бикове

сж и на брой малко (29) и по качество долни. Това твърдение не иска много доказване, защото фактътъ, че журитъ не намъриха ни едно животно, което, сравнително поне да заслужава опрѣдѣлената първа награда за бикове, ясно го доказва. Още и обстоителството че дошлитъ отъ Пловдивъ, Стара-Загора, Хасково, Севлиево и др. окръжни постоянни комисии да си купятъ нѣколко бика (Пловдивската смѣташе да купи до 20 и повече) се върнаха буквално празни, безъ да купятъ нѣщо, всичко това говори за въ полза на авансираното отъ насъ мнѣние по-горѣ. Прочее много е несправедливо да се наричатъ тия животни *Искърска порода*, а най-подходяще название, спордъ насъ, е названието *Искърски добитѣкъ*.

Ние въ по-нататъшната си екскурсия видѣхме толкова едри говеда, ако не и повече, колкото тѣхъ. Прочее туряме точка на тоя въпросъ.

Щѣхме да испустимъ да кажемъ двѣ думи и за едно младо, на 1½—2 години биче, изложено отъ Г. Д. Икономовъ, земледѣлецъ отъ Ловечъ. То има червена житена краска, гладка форма и хубаво тѣлосложение и общава добро бждѣще. Происхожданието му е несъмнено чуждестранно. Единъ фактъ ни очуди: г-нъ Икономовъ му бѣ турилъ цѣна 600 лева. Може би че той е направилъ това нарочно, защото не иска да го продава, защото преди нѣколко врѣме ний продадохме нѣколко бичета и бикове отъ училищнитъ на Пловдивския пазаръ и ни единъ не ни даде ни половината отъ тая цѣна, а нѣколко само се оцѣниха отъ 100 лева нагорѣ, при все че всички бѣха по происхождение отъ чуждестранни породи.

Изложбата на волове обемаше повече отъ 50 чифта и тя бѣ тоя день центра, въ който бѣха съсредоточени очитъ на всички. Съ ученицитъ заедно най-първо и съ журитъ отпослѣ, ний ги заобиколихме, и право, всички останахме задоволни отъ общий имъ изгледъ. Тѣ сж представени и качествено, и количествено добрѣ. Само тѣ отъ изложенитъ днесъ животни заслужаватъ названието *Искърски добитѣкъ*. Тѣ сж почти всички едри, а съ добра осотура и съ силни крака и тѣло. Прѣвъсходни животни за работа. Въ това отношение тѣ би срещнали малко конкуренти. Предъ видъ на това всичкитъ предвидени награди за волове бѣха раздадени. Отваряме тукъ едни малки скоби: защо да има толкова едри говеда, а бикове да нѣма, когато климатическитъ, почвеннитъ и хигиенически условия сж еднакви? Едно предположение само удовлетворява на това

питание споредъ насъ; то е че българскій земледѣлецъ-скотовѣдецъ, както на вредъ тѣй и тукъ прави изборъ при малкитъ телета въ смисълъ противна на тая що прѣпоръчва зоотехническата наука: на мѣсто да оставя най-добритъ малки за въспроизвеждане, той ги намира че ще станатъ добри волове, ето защо тѣ сж скопяватъ, а не способнитъ за добри волове се оставятъ за бикове. Отъ това правило може да има изключение, но то е редкостъ и служи само да потвърди правилото. Освѣнъ това исказаното правило се е прилагало и за другитъ видове добитѣкъ и то е една отъ най-важнитъ причини, може би, за отпадноостъта на разнитъ видове наши животни. Но на думата си. Изъ групата на воловетъ се виждаха 3—4 чифта съ извънмѣрно развити рога, съвсѣмъ прилични на Унгарскитъ дълго-роги волове. Направената малка анкета установи, че дѣйствително преди нѣколко години е имало докарани въ западнитъ край-Дунавски окръжи на България нѣкои бикове отъ Унгария, които сж и бацитъ на горѣозначенитъ волове за работа и това си е.

Кравитъ, не съвсѣмъ малко на брой (31 съ и безъ телета), сж далечъ отъ да конкуриратъ съ воловетъ, па даже и съ кравитъ отъ други мѣста въ България. Само една група отъ крави, бичета и телета бѣ за забѣлѣзване по изгледъ и по способностъ; тя получи и първа награда за кравитъ (100 л.). Нѣкои отъ тѣзи крави давали по нѣкога до 10 литри млѣко на день(?), което е доста нѣщо въ сравнение съ другитъ ни мѣстни крави. Причината на отсъствието на едри хубави крави трѣбва да се търси тамъ, гдѣто и за биковетъ: хубавитъ и едри крави се употребяватъ за работа, а не за развъждане и за млѣко. Натоварени да купимъ една и даже двѣ крави за училището ни по горната причина ний се въздържахме. Като тия крави би се намърили и на Пловдивския или други говежди пазари, та нѣма защо да правимъ разноски и да рискуваме съ испращанието имъ отъ тука.

Юнитъ (11) и юницитъ (1) идеха слѣдъ кравитъ и всички имаха много добръ изгледъ, тѣ общаваха да станатъ много добри волове; числото имъ обаче бѣ много малко.

Отдѣлно представени малки телета нѣмаше.

Биволитъ (17), бивелицитъ (13) и биволчетата (16), ако и въ ограничено число представени, имаше съ какво да се напълнятъ очитъ на любопитния наблюдател. Особенно три чифта биволи бѣха много едри. Имаше и два-три бика

отъ тоя видъ животни съ едро тѣлосложение, и съ добръ изгледъ, както и повечето отъ изложениѣ биволици и биволчета. Всички почти си земаха предвидената награда. Тукъ видѣхме и двѣ биволчета мъжки, братия отъ една майка, съвсѣмъ бѣли, даже и очитѣ имъ (albunisme); една биволица бѣ близнила двѣ мъжки малачета.

Тѣй се свърши 2-й день отъ конкурса въ г. Плѣвенъ съ нѣкои разочерования, както се видѣ по-горѣ.

Въ сѣщия день слѣдъ обѣдъ придружени отъ чиновника по филоксерата въ г. Плѣвенъ г-нъ Никола Тютюнджиевъ, заведохме ученицитѣ въ едно заразено отъ филоксерата лозье, находяще се на юго-западъ отъ града и на близо до мѣстото, гдѣто се произведе конкурса на добитъка. Тукъ ученицитѣ имаха възможность да видятъ външнитѣ признаци, по които се познаватъ нападнатитѣ лози отъ филоксерата. При всичко, че филоксерното гнѣздо бѣ малко, въ него имаше лози отъ всичкитѣ периоди на заразата: имаше кютюци съвсѣмъ изсѣхнали, други, които бѣха полуизсѣхнали и на които листата по слабитѣ лѣтораста бѣха почнали да жълтѣятъ и трети които макаръ и заразени се крѣпѣха още. Три-четири заразени кютюци се извадиха отъ двамата филоксерни стражари, които се намираха тамъ и коренитѣ, по които имаше два вида издутини и множество коренни филоксери се показаха подъ лупа на ученицитѣ, които бѣха наредени единъ до другъ около филоксерното огнище.

Г-нъ Н. Тютюнджиевъ показа на ученицитѣ и третиранieto на заразенитѣ лози на смъртъ съ карбоненъ сулфуръ (CS^2). Двамата филоксерни стражари снабдени съ по 1 палъ инджектираха въ земята отъ 4-тѣ страни на всѣки заразенъ кютюкъ и на близо до него по 160 gr. CS^2 или по 40 gr. на 1 дупка. Слѣдъ това накладе се огънь на близо до филоксерното гнѣздо, върху което всички присѣтствующи опалиха обущата и ржцѣтѣ си.

При всичко че туй филоксерно гнѣздо изглеждаше доста отдавнашно, обаче предпазителни мѣрки за ограничението на заразата не бѣха взети.

Въ сѣщото лозье, както и въ сѣсѣднитѣ нему лозя, констатирахме болѣстѣта Милдиу въ слабъ размѣръ.

Третий день отъ конкурса е предназначенъ за излагание на овчій и свинскій родове и на домашнитѣ птици и то до обѣдъ, слѣдъ обѣдъ се открива земледѣлческия конгресъ.

По причина на голѣмата жѣга или на неприличката имъ въобще, конкурса днесъ бѣше не толкова добръ, при все че публика имаше доста. Имаше овни 8, кочове 10, овци, шилета, ягнета всичко 34 глави отъ 10 изложители, свинки 4, прасенца 21, шопари 5 и нерѣзи 4, всичко 34 глави отъ 10 изложители и имаше домашни птици 18 отъ 6 изложители.

Очевидно е че се желаше за повече въ тоя день, ала малкото, което видѣхме бѣ доста интересно за научна цѣль. Тѣй, имаше кочъ и овци отъ с. Радиненецъ отъ Карнобатскитѣ овци съ малко нѣкои промѣни; тѣ произлизатъ отъ докаранитѣ преди 3—4 години отъ окръжната постоянна комиссия нѣколко Карнобатски коча тамъ. Тѣ бѣха доста добри съ много по-хубава вълна отъ тамошнитѣ и тѣ получиха първата награда (40 л.). Тукъ видѣхме и широкоопашати овци, Азиатски по происхождение, може би, нѣ ний-лично не можахме да установимъ това. Видѣхме и двѣгодишни наредъ нестригани кочове, това нѣщо интересуваше доста ученицитѣ ни въ научно отношение, както и други нѣкои особености, като многото или малкото распространение на руното по разнитѣ части на тѣлото, гжстотата на руното, доброкачественостѣта му, дължината и гънкитѣ на вълненото влакно и пр.

Свинѣтѣ, ако и въ ограничено количество, бѣха много важни въ научно отношение. Тукъ видѣхме най-голѣмото животно, което може да бѣде отъ свинскій родъ. Митю Цвѣтковъ отъ с. Букювци (Орѣховска околия, Вратчански окръгъ), ни представи единъ шинаръ, който измѣренъ имаше 2 метра дължина и 1 м. 16 височина. Това бѣ единъ типъ отъ Средноземноморската (Иберийска) порода. Другъ единъ добръ угоенъ шинаръ имаше изгледъ на старата Азиатска порода, само че четината му бѣ доста гъста; той бѣ добръ угоенъ и получи I награда, както и първия и слѣдующия. Единъ типъ (нерѣзъ) най-послѣ имаше всичкитѣ характери на Келтиската порода свинѣ. Ето че настѣпва врѣме да говоримъ вече и за нашитѣ извѣстни на всѣдъ изъ България подъ название „Садовски свинѣ“. Отъ тѣхъ имаше представенъ единъ нерѣзъ Беркширъ и една свинка Йоркширъ съ малкитѣ си. Имаше и мѣстни свинки, една млада отъ които съ мингуши (обечки) — явление доста редко въ свинскій родъ. Цѣлата тая картина отъ разнообразни типове свинѣ бѣ много интересна за наблюдение отъ гледна точка, каквото сме си поставили и ний.

Въобще изложението на свиньѣтъ бѣ задоволително, при все, че изложителитѣ бѣха малко на брой.

Домашнитѣ птици бѣха съвсѣмъ слабо представени: всичко 18 животни отъ 6 изложители и обгръщаха само два вида птици, кокошки и гъски. И това изложение обаче не бѣше безъ интересно за насъ, защото се запознахме съ петли за борение, съ каварджикѣтъ (*frisée*) порода на кокошкитѣ, която видѣхме и въ Ямболъ и съ Трансилванската имъ порода. Отъ гъскитѣ имаше добри екземпляри за нагояване съ спуснатѣ до земята гребенъ (коремъ), което е една хубава черта въ тѣхъ, видѣхме и гъски отъ Севастополската (Дунавска) порода.

Това е то всичко конкурса за добитѣка въ гр. Плѣвенъ, който има за насъ много голѣмо значение както се вижда вече отъ казаното до тукъ. Отъ друга гледна точка може би той да не бѣ толкова задоволителенъ, нъ за насъ (разбираме и ученицитѣ екскурсиянти) той бѣше, повтаряме отъ много голѣмъ интересъ. Резултата отъ него на кратко е: имало е всичко 330 изложители, наградени сж отъ тѣхъ 230, както слѣдва: 70 награди за конѣе, 120 за говеда и биволи, 10 за овци, 10 за свинѣе, 5 за птици и 16 за земледѣлчески орждия и машини.

Въ сѣщия день, 21 юлий, посѣтихме и винарската изба. Не ще бѣде безинтересно мислимъ, ако кажемъ нѣколко думи и за нея.

Винарската изба е едноетажно здание съ кемерлия зимникъ, построена въ баирѣтъ, който се намира срещу училището. Горната част на избата е раздѣлена на 3 отдѣления, отъ които въ двѣ се помѣщаватъ уредитѣ по приготвяне и прѣработвянето на виното, като машина за отдѣляние на чепкитѣ и смачкване на гроздето, преса, помпи, машина за запушване на бутилкитѣ, апаратъ за пълнение на бутилкитѣ, пастьоризаторъ, филтри, канали и пр. и пр., а третото отдѣление служи за ферментирание на мѣстѣта и за тая цѣль въ него сж помѣстени 6 каци по 100 хектолитри. Самия земникъ е подраздѣленъ съ 3 каменни дебели стѣни на 4 отдѣления, въ които сж помѣстени 18 бѣчви по 40 хектолитри, 23 по 30 хектолитри и 15 по 20 хектолитри, всички джбови. Подътъ на избата е циментиранъ и снабденъ съ 4 малки резервоари по 1 въ всѣко отдѣление. Земникѣтъ е снабденъ съ нужното число вентилатори, които излизатъ надъ покривѣтъ на зданието. Подътъ на горнята частъ на избата е на еднаква височина съ дво-

рътъ — нѣщо което улеснява стоварвянето на гроздето въ ферментациското отдѣление, снабденъ той е съ нужното число дупки, прѣзъ които минаватъ каучуковитѣ трѣби, употребявани при прѣтаканieto на прѣврѣлото вино.

Температурата, която се пазеше по онова врѣме въ избата бѣ 14°—18° С.

Малкитѣ недостатѣци на тая изба, които се състоятъ въ лопата направа на прозорцитѣ и вратата, щѣли да бѣдѣтъ отстранени идущата есенъ, когато дирекцията на училището тѣмѣла да напѣлни съ вино по-голѣмата частъ отъ бѣчвитѣ. За сега въ избата има всичко 3000 литри бѣло и черно вино, което ни се виде отъ доста добро качество.

Дворѣтъ на избата е доста обширенъ; една частъ отъ него щѣла да бѣде посадена идущата пролѣтъ съ лозѣе.

Тукъ ученицитѣ имаха случай да вкусятъ, отъ искусствено шампанско вино, което бѣ приготвено въ самата изба, както и да разгледатъ апарата, съ помощта на който се приготвя това вино; тѣ имаха сжщо случай да разгледатъ алабицитѣ Derooy fils Ainè и Egrot, които служатъ за прѣваряване на гроздовитѣ джибри и нѣкои отъ овоцинитѣ плодове.

На 22 юлий, т. е. четвъртия день отъ конкурса, бѣ опрѣдѣлено да се изложатъ земледѣлческитѣ орждия, машини и кола мѣстно произведение. Вземаха участие всичко 16 изложители. При нѣколкото земледѣлчески кола имаше и много кабриолети и други кола, които не се допущаха на конкурсъ, като нечисто земледѣлчески. Имаше и 4—5 вѣялки всѣ мѣстно произведение, едната отъ които се удостои съ I степенъ награда (50 лева). Слѣдъ тия по-крупни нѣща идеха други, като бурѣ за държание едновременно двѣ течности, конска лопата за уравнивание на земята, плугове (2) грабли, копачка за царевица, кошари за пчели, брадви, тесли, сѣялка за царевица и пр. Нѣма съмнѣние, че въ тоя день изложението бѣ най-бѣдно. Причината на това е слабото развитие на желѣзарската промишленостъ у насъ. Обаче нѣколкото само представени уреди се отличаваха по своята оригиналностъ (особенно една вѣялка), тѣй че като гледа челоуѣкъ на тия оригинални нѣкои машини (както имаше една и за сѣяние на царевица), дава си голѣма надежда за бѣдѣщето развитие на желѣзарската фабрикация въ насъ.

Казахме още въ началото на настоящия си рапортъ, че освѣнъ конкурсѣтъ за добитѣкъ въ

Плѣвенъ щеше да се държи и земеделѣчески съборъ, който съ една особна программа бѣ опрѣдѣленъ да засѣдава на 21 и 22 юлий отъ 5—8 часа слѣдъ пладнѣ. Преди обѣдъ тия дни бѣха заняти съ изложението на овци, свини и птици (първий день) и земеделѣчески орждия и машини (вторий день), както се каза вече по-горѣ.

Земеделѣческиятъ съборъ се отвори въ опрѣдѣления отъ программата день и часъ отъ главния комиссаръ господинъ Ив. Сарановъ, въ Плѣвенския театръ „Съгласие“. Отварянието на конгреса се предизвѣсти съ една кратка рѣчь, казана отъ господина комиссара, който бѣ избранъ и за председателъ въ тоя съборъ. Рѣчта се отнасяше главно за цѣльта на събора и разискванията, които ще станатъ въ него. Тия разисквания се намиратъ напечатени въ особната за това программа и ний нѣма да ги приповтаряме тукъ. Съ една дума тѣ се отнасятъ за тѣй наречения Искърски едѣръ рогатъ добитѣкъ въ всичко, що може да го интересува отъ зоотехническа гледна точка. Программата оставаше обаче широкъ кръгъ на дѣйствието на конгресиститѣ, понеже всѣкакъвъ въпросъ отъ земеделѣчески характеръ можеше да бѣде повдигнатъ и разискванъ тукъ.

Безъ да сме имали честта да присѣдствуваме другъ пѣтъ на земеделѣчески конгресъ въ България, право да си кажемъ, ний останахме въсхитени отъ многобройността и разнообразието на събраната тукъ публика. Всички жури отъ конкурса, всички членове отъ постоянни комисси, повече отъ десетина ветеринарни лѣкари, земеделѣчески надзиратели, учители отъ земеделѣческитѣ и други училища, чиновници, граждани и пр. Всичко това се допълняше отъ събранитѣ тукъ ученици отъ нашето, Руссенското и Плѣвенското земеделѣчески училища. Моралната полза, която сж могли да извлекатъ отъ тоя конгресъ ученицитѣ ни, е доста осезателна, та нѣма нужда да се простираме повече върху тоя въпросъ. Тѣ присѣдствуваха на разискванията на конгреса първитѣ два дня, понеже 3 день бѣ недѣля, а ние трѣбваше да продължимъ по-натакъ екскурзията си и не можахме да чакаме слѣдователно по дълго врѣме. Преди да напустнемъ залата на конгреса трѣбва да забѣлѣжимъ отрадното явление, че конгреса бѣ оживенъ съ разискванията на лица отъ всѣкакво положение учители, ветеринари, чиновници, частни лица и пр. На вторий день на конгреса дойде и почитаемия ни Министръ на Търговията и Земеделѣието, което

още повече въодушеви конгресиститѣ. Сами за себѣ си съжаляваме това, че по причина на интереса, които възбудиха повдигнатитѣ въпроси, той неможе да се свърши на опрѣдѣленото въ программата врѣме, а ний бѣхме принудени да си заминемъ, заедно съ ученицитѣ, безъ да дочакаме да чуемъ резултатитѣ му.

Преди да напустнемъ гр. Плѣвенъ ний посѣтихме и тамошното земеделѣческо училище, на което колосалното и луксозно здание бѣ привлѣкло нашето любопитно внимание още, щомъ го видехме първъ пѣтъ. Въ него ний споходихме физически и естествени кабинети и химическата лаборатория, за послѣдната, отъ които ще кажемъ, че тя е несравнено по-богата отъ тая на нашето училище.

Съ това завършихме четиридневното си прѣбивание на Плѣвенския конкурсъ и земеделѣчески съборъ и на петия день (23 юлий) се опѣтихме рано за гр. Никополъ, прѣзъ чифлика и депото „Климентина“, като оставихме колежитѣ ни отъ журитѣ сами да направятъ предвиденото надприпускание на конѣ тоя день, въ който щѣха да се раздаватъ и наградитѣ лично отъ господина Министра.

Пѣтътъ за чифлика „Климентина“ минава покрай зеленарскитѣ градини, разположени на западъ отъ града и на близо до него, послѣ прѣсича Плѣвенското поле и минава по южния склонъ на Опанечкия баиръ, гдѣто и прѣсича р. Вита и малко подиръ влиза въ самия чифликъ. Градинитѣ бѣха въ отлично състояние, а царевитѣ, които обграждаха пѣтътъ отъ двѣтѣ му страни бѣха подгорѣли. Съидбитѣ бѣха пожнати, снопитѣ почти дигнати и една частъ отъ стърнищата бѣха обърнати.

Наскоро слѣдъ прѣгзванието на р. Вита пристигнахме въ самия чифликъ, на който зданията съзрѣхме още отъ Опанечкия баиръ.

Прѣзъ малкото врѣме, съ което располагахме тукъ, ний можахме да посѣтимъ старитѣ и новитѣ обори, една частъ отъ обработваемата земя на чифлика и вършачката, която работеше по онуй врѣме.

Старитѣ обори сж почти съвсѣмъ неудобни, така щото считаме за излишно описанието имъ. Въ тѣхъ имаше всичко 19 жребци болшинството отъ които било, споредъ думитѣ на ржководителя на фермата, отъ арабска порода, докарани отъ Унгария. Тѣзи жребци иматъ по едръ рѣстъ отъ арабския конь отгледанъ въ истокъ и не притежаватъ красивата и хармонична стройность

на послѣдния: тѣхнитѣ крака сж по-дебели, главата имъ е по-массиста и корема имъ по-развитъ. Отъ колкото на истинския арабски конь. Въ тѣхъ липсуваше и голѣмата бодрость, съ която обикновено се отличаватъ арапскитѣ конѣ. Малкото врѣме, съ което располагахме, както споменахме и по-горѣ, не ни позволи да се запознаемъ по обстоятелствено съ тукашнитѣ жребци.

Новия оборъ, който още не бѣ довършенъ, е едноетажно джовидно здание, на което сж прилѣпени отъ двѣтъ му страни по едно правоъгълно здание.

Джовидната частъ на обора е подраздѣлена на 48 бокса, които сж въ два реда и между които е оставенъ единъ пѣтъ отъ срѣдна широчина. Подътъ на оборътъ е посланъ съ калдържмъ, четвъртититѣ камъни на които сж съединени съ циментъ. Бокситѣ сж ограничени съ прѣгради, които въ долната си частъ сж направени отъ достатъчно дебели дъски, а въ горната — отъ желѣзни прѣчки поставени отвѣстно и успоредно една на друга. Всѣка бокса е снабдена съ по една здрава врата, направена отъ сжщия материалъ, както и стѣнитѣ на бокситѣ. Въ всѣка бокса има по двѣ дървени ясли облѣчени съ цинкъ, отъ които надъ едната има желѣзна решетка (râtelier), прикрѣпена наклонно къмъ стѣната. Цѣлия оборъ има всичко два вентилатори, които се намиратъ на близо до двата му краища и които пробиватъ таванътъ и се издигатъ надъ покривътъ. Тѣзи вентилатори ни се виждатъ недостагъчни за провѣтриването на обора, особно зимно врѣме, когато силнитѣ мразове не ще позволяватъ да се отварятъ прозорцитѣ. Оборътъ е снабденъ съ достатъчно прозорци, които сж пробити въ стѣнитѣ надъ главитѣ на конѣтѣ и на които черचितата сж прикрѣпени по особенъ начинъ.

Една частъ отъ четиригълното здание, което е прилѣпено отъ лѣвата страна на обора, е предназначено за манежъ, а другата за лазаретъ и аптека. Другото четвъртито здание, което е прилѣпено отъ сѣверната страна на обора и което е прѣчупено назадъ, подъ правъ ъгълъ, ще служи, види се, за помѣщение на прислугата на завода.

Отъ говедата, които притежава чифлика и за които стана дума въ конгреса, видѣхме само Садовския бикъ Ласко II, който бѣ вързанъ подъ открито слънце въ двора близо до лозето.

Чифлика „Климентина“ при всичко, че е основанъ преди нѣколко години, ни се видѣ не уреденъ; особно впечатление ни направи дворътъ,

който бѣше почти отжалъ въ бурени. Той имаше всичко 508 хектари земя, отъ която 400 х. сж обработватъ и 108 хектари сж въ пасбища и ливади. Под-голѣмата частъ отъ тазгодишнитѣ посѣви се състоятъ отъ овесъ и ечмиеъ.

Между новия оборъ и стария и малко на западъ отъ тѣхъ видѣхме едно малко лозе, въ което констатирахме болестта Милдиу, а на близо до лозето бѣ посѣто люцерна, която изглеждаше, че нѣма да бѣде много сполучлива.

Между многобройнитѣ орждия и машини, които притежава фермата видѣхме вършачката Ruston Proctor, която бѣше придружена съ единъ елеваторъ и една парна машина (локомотивъ) отъ 8 конски сили.

Отъ чифлика „Климентина“ ний продължихме пѣтътъ си за г. Никополъ, като вървѣхме по течението на р. Вита и прѣминахме прѣзъ селата Злокучене, Крета и Сомовитъ.

Навредъ изъ пѣтътъ ни сѣидбитѣ бѣхъ пожнати и харманътъ бѣ започнатъ, а стърнищата около нѣкои села (Крета) бѣха обърнати, а около други — не обърнати. Обширнитѣ пасбища, прѣзъ които минахме, макъръ че сж расположены до самата рѣка, бѣха изгорѣли; повечето отъ тѣхъ бѣха изнечистени отъ *Eryngium campestre*. Говедата и овцитѣ на Злокучене пладваха заедно, подъ откритото небе, близо до рѣката. Отъ чифлика „Климентина“ до с. Крета ний не видѣхме друго дърво освѣнъ малкото върби, които се срещатъ тукъ-тамъ по край р. Вита. Въ отстъствието на р. Вита, цѣлото това поле съ голитѣ баири, които се намиратъ на дѣсно отъ рѣката, би приличало на безводна гола пустиня.

Землището на с. Крета ни се видѣ по-живо, по-зелено отъ това на с. Злокучене. Тукъ-тамъ се виждаха дребни горици, които показваха, че бравата на Кретачани не е била до тамъ звѣрски управлявана.

Въ с. Крета се отбихме на воденицата на братия Стоянови, въ която запознахме ученицитѣ си съ турбината, която движеше 6 камъка.

Въ с. Сомовитъ, което е расположено до р. Дунавъ, близо до устието на р. Вита, видѣхме доста много стари черници, които ни наумиха, че въ това село сж отхранвани, на може би и сега се отхранватъ копринени буби. Това предположение ние не можехме да провѣримъ, понеже на минаване прѣзъ селото не срещнахме нито единъ селенинъ, а пакъ притежателя на хана, на който се отбихме, не можа да ни даде исканитѣ свѣдѣния.

Отъ Сомовитъ до г. Никополъ вървехме почти успоредно на Дунава. Баиритъ, които прѣминахме, бѣха съвсѣмъ голи, дори и ниската трѣва, която бѣ израстнала по тѣхъ, бѣше изгорѣла. И тукъ едно стадо овци не заслужено бѣ наказано отъ своя мързеливъ пастиръ, да шадва на открито подъ силния слънчевъ пекъ.

Въ Никополъ пристигнахме въ 4 часа слѣдъ обѣдъ и въ 9½ часа вечерята се качихме на парахода, за да отпътуваме за г. Руссе.

За Никополъ нѣма друго да кажемъ, освѣнъ грубата обноска на тамошния агентъ на Дунавското паракодно дружество (Авство-Унгарско), който освѣнъ, че не издаде на ученицитъ ни половинъ билетъ, но не иска да прочете и открития ни листъ.

Въ г. Руссе пристигнахме въ 7 часа сутринята на 24 юлий и веднага се отправихме за земеделѣлческото училище, което се намира на нѣколко километри и почти на истокъ отъ града. Пътътъ за училището минава първомъ прѣзъ лозята и послѣ прѣзъ обработваемитъ земи. Лозята, които можахме да видимъ, бѣха въ отлично вегетативно състояние: по тѣхнитъ мѣста, освѣнъ случайни повреди отъ ударитъ на мотиката и слънцето друго не се забѣлѣзваше, а прѣзобилното грозде, което бѣ почнало да се прошарва, бѣше добръ нагояно и чисто отъ всѣка повреда. Тѣ бѣха прѣкопани трети пѣтъ. Царевичитъ бѣха зелени и буйни, а сѣдбитъ, съ исключение на просото, което нѣ бѣше още узрѣло, бѣха пожнати и хармана захванатъ. На близо до училището срещнахме обширни угари, които бѣха съвсѣмъ чисти отъ всѣкакви плѣвели. На вредъ изъ стрѣнищата и угаритъ стѣрчаха множество диви круши.

Въ училището пристигнахме въ 9 часа предъ обѣдъ. Тукъ бѣхме приети най-любезно отъ господина директора на училището и г. г. учителитъ, които се намираха по онуй врѣме въ училището.

Слѣдъ наставяването ни и слѣдъ като си починахме сподихме разнитъ сервиси на училището: предъ обѣдъ посѣтихме добитѣка, млѣкарницата, машинитъ и хармана, а слѣдъ обѣдъ испитателното поле, овощарский разсадникъ, пчеларницата, една часть отъ обработваемата земя, ливадитъ и училищната гора.

Отъ четеритъ жребци, които училището притежава, ний видехме само два, другитъ два бѣха искарани тоя часъ на расходка. Единий отъ останалитъ „Балканъ“ бѣ произхождение Садов-

ско. Изгледа на жребцитъ и кобилитъ направи ни средно впечатление сравнително съ това що имаме въ Садово и що видѣхме по-послѣ.

Прѣгледахме послѣ кравитъ и телцитъ. Двѣ отъ кравитъ (ако се не лъжемъ) и бикътъ „Богданъ“ идатъ отъ Садово (пакъ нашенски), а останитъ бѣха повече мѣстни и метиси. Между послѣднитъ каза ни се, има доста млѣчни екземпляри. Изгледа на тия животни бѣ много добръ — храна брада глади — хубавитъ пасбища сж направили това.

Особенъ интересъ представляваха за насъ овцитъ; тѣ сж отчасти сжщитъ овци, които сж прѣмѣстени отъ Садово прѣзъ 1891 г по нѣмание на добри пасбища за овцѣ въ послѣдното. Тукъ ученицитъ можаху да се запознаятъ нагледно съ Мериносовата порода овци (типъ негрети), съ Карнобатски овци, съ метиси отъ тия двѣ породи, съ немлѣчността на първата, съ млѣчността на втората, както и да направатъ разлика между вълната на Мериносовитъ, Карнобатскитъ и мѣстнитъ овци. Това бѣше единъ много нагледенъ примѣръ за тѣхъ по овцевѣдството.

Видѣхме най-послѣ и свинарницата съ затворенитъ въ нея свине. Двѣ-три отъ свинкитъ имаха изгледъ на по-чисти Английски свине, а останалитъ сж доста измѣшани и не представляватъ особенъ интересъ.

Касателно оборитъ, (конюшната, краварницата, овчарницата и свинарницата) нѣма да сгрѣшимъ мислимъ, ако исповѣдаме истината, че тѣ сж повече не удобни отъ колкото удобни. Основателитъ на училището сж обърнали, види се по-голѣмо внимание на економическата страна на въпроса отъ колкото на естетическата, като сж испустили отъ предъ видъ, че въ него училище ще се учи и въспитава младежъ, която въ домътъ и родната си страна не е видѣлъ нищо образцово и че тоя младежъ на излизание отъ училището трѣбва да има между другото и свършенъ, така да се каже, естетически вкусъ.

Млѣкарницата се представлява отъ една малка стая, която се намира въ самия оборъ до краварницата; въ нея видѣхме сжщитъ уреди, които ги има и въ нашата млѣкарница.

Между многобройнитъ земеделѣлчески орѣдия и машини, които притежава училището, видѣхме и жътварко сноповързачкитъ Cormiek, Hornsby. Deering Pony и Adriance, които бѣхо докарани на конкурса, що бѣ произведенъ миналия мѣсець въ училищната ферма. Споредъ това,

което ни се каза, жътварско-вързачката Adriance Platt била се отличила въ този конкурсъ.

Хармана бѣ на привършване; въ училището бѣ добито всичко 4400 хектолитри жито, ржжъ, ечемикъ, овесъ и рапица.

Въ испитателното поле ни привлече вниманието хмелътъ, който при всичко че бѣ посаденъ тази пролѣтъ прѣзъ втората половина на м. априлий, бѣ избуялъ повече отъ 3—4 м. и бѣ вързалъ плодъ. Една частъ отъ него бѣ посадена на постоянно му мѣсто (коренитѣ сж посадени на 1 м. 40 единъ отъ другъ), а другата частъ бѣ посадена врѣменно на 40 с. м. между коренитѣ.

Овощарския разсадникъ е въ образуването си; малкитѣ овощни дървета, облагородени и необлагородени отиваха много добрѣ.

Въ испитателното поле и овощарския разсадникъ нашитѣ трудолюбиви Руссенски колеги биха направили много повече отъ колкото сега, ако имаха на расположението си нужното количество вода, за поливането на испитваемитѣ растения прѣзъ голѣмитѣ лѣтни горѣщини, които често пжти осустватъ и най-усърднитѣ трудове.

Пчеларницата, която се представлява отъ единъ дъсченъ павилионъ, се намира въ овощарския разсадникъ, въ нея имаше всичко 3 кошери, отъ които единъ бѣ старъ и два тазгодишни рояци.

Стърнищата, прѣзъ които минахме, не бѣха още обрнати; нъ изъ тѣхъ нѣмаше почти никакви плѣвели; нѣкои отъ ливадитѣ бѣха покосени, а други косеха сега.

Особенъ интересъ представляваше за насъ училищната гора, която заема около 260 хектари. Тукъ ний заедно съ ученицитѣ видѣхме една прѣлестна млада гора, добрѣ отгледана, на която дърветата се напредварваха да растятъ право на горѣ, за да достигнатъ съ върхътъ си свободната слънчева свѣтлина. Прѣзъ нея бѣха прокарани главни и второстепенни експлоатационни пжтища, които приличаха на улицитѣ на нѣкой планиранъ европейски градъ съ еднакво високи къщи. Прѣобладаващото дърво въ нея е джбътъ, който е смѣсенъ повече или по-малко съ габара, клена, липата, осена и брѣста; тукъ тамъ изъ гората се виждатъ мекиша и смрадликата.

На 25 септемврия, преди да напустнемъ училището, посѣтихме физическия и естественния кабинети и химическата лаборатория, въ които видѣхме приблизително сжщитѣ сбирки и апарати, съ които е снабдено и нашето училище. Посѣтихме така сжщо малката изба и лозето.

Въ сжщия день, въ 8¹/₂ часа заминахме съ трена за Шейтанджикъ, която гара се намира на нѣколко километри само отъ държавния коньозаводъ въ Каабиюкъ, една отъ главнитѣ точки на нашата екскурзия, гдѣто трѣбваше да се спрѣмъ, прѣнуцуваме и се запознаемъ съ основания коньозаводъ и съ земледѣлието на това учреждение. Отъ гарата до Каабиюкъ отидохме на крака. като прѣминахме прѣзъ усаритѣ на близното татарско село Сюютлии, които имаха тъменъ изгледъ и съставъ глинесто-хумозенъ; минахме и прѣзъ самото село гдѣто се виждаха нѣколко работни добитѣци биволи и волове, дошли въ долината на селото да си утолятъ жаждата, защото, както се вижда, въ мѣстността водата липсва другдѣ. Изгледа на тия добитѣци не бѣ много мизеренъ както това се забѣлѣзва въ нѣкои страни. По нататѣкъ нагазихме стърнищата съ невдигнатитѣ още всички снопи, гдѣто се виждаха тукъ тамъ и косачи на просо. Сждено отъ изгледа на стърнищата и отъ количеството на снопитѣ жътвата тукъ е била доста изобилна. На дѣсно отъ насъ оставаше една доста висока могила, покрита съ трѣва, която е дала названието на мѣстността „Каабиюкъ“, а не слѣдъ много се мѣрнаха и червенитѣ покриви на зданията на самия коньозаводъ, гдѣто и пристигнахме, като прѣминахме прѣзъ стадото на разводнитѣ кобили и кончета искарани на пасбище.

Пристиганиято ни оживи всичкия персоналъ; направения ни приемъ бѣ сърдеченъ. Слѣдъ нѣколко минути почивка и установяване мѣсто за спане на ученицитѣ почнахме разглежданието най-първо на чистокръвнитѣ жребци и новопостроенитѣ (поправени) хлезове. Слѣдъ единъ общ прѣгледъ на всичкитѣ жребци въ боксоветѣ имъ, както и устройството въобще на оборитѣ, ний помолихме да ни изведатъ най-главнитѣ типове жребци, за да ги прѣгледаме и по на отдѣлно. Поправката на оборитѣ е сполучлива изобщо. Повдигнати сж много таванитѣ и слѣдователно и прозорцитѣ, свѣтлината и провѣтриването станжли достатѣчни, потонътъ измазанъ, подътъ циментиранъ и канализиранъ много добрѣ; ложитѣ, боксоветѣ, на жребцитѣ достатѣчно широки и удобни. На кратко новото приспособление на старитѣ конюшни е много сполучливо. Всичкитѣ боксове на едното отдѣление бѣха заети отъ жребци, а въ другото имаше само 3—4 жребци. Останжалитѣ помѣщения отъ бившия заводъ сж ниски, съ ниски слѣдователно прозорци, не посланъ подъ, не добри ясли и не твърдѣ згодни

слѣдователно за помѣщение на добитѣкъ. Сега нѣкои отъ тѣхъ служатъ за затваряние нощѣ въ тѣхъ на кобилитѣ и жребчетата. Има и други новопостроени голѣми боксове, които ще служатъ за отдѣляние въ тѣхъ на болнитѣ и лѣкуванието имъ. Останалитѣ помѣщения доста изобилни не ни интересуватъ.

Освѣтъ 14 чифта волове, които заведението държи за разработване на землищата си, приготвление храна на расплодни добитѣкъ, тамъ има слѣдующето количество еднокопитни предназначени за размножаване: 29 заводни кобили арабски, полукръвни и пр.: 6 кобили отъ Садово, които служатъ за работни, 15 тазгодишни кончета (11 заводски и 4 Садовски), 15 кончета отъ 1 до 3 год. възраст (9 Садовски и 6 други); 4 Английски чистокръвни жребци, 6 жребци полукръвни, 2 арабски (освѣтъ Садовскитѣ) докарани отъ Унгария; 1 Арденски, 1 Липщански и 12 Садовски: Арабски, Першеронски и полу-Першеронски, мѣстни и пр.

Под-горѣ казахме, какъ стана прѣглежданието на жребцитѣ; то се повтори вечерята на водопоя и още единъ пѣтъ на слѣдующата сутринь, тъй че ний можахме да се запознаемъ много добѣ съ тѣхъ. Младитѣ кончета и кобилитѣ прѣгледахме както вечерята при прибиранieto имъ отъ пасището, тъй и сутринята при искарването имъ. — Това направено ний можемъ да си спомнимъ впечатленията отъ виденото: Отъ чистокръвнитѣ Английски жребци, два заслужаватъ напълно името си, отъ останалитѣ единия е още много младъ, а другия шаренъ по гърба и наумѣва може би, Фредериксбургската порода въ Дания. Двата арабски жребци отъ западно происхождение сж много по месести, задебѣтели за породата си; Арденския и Липщанския, както и полукръвнитѣ сж всички отлични животни, всѣко споредъ названието си. Позволено ще ни е да си искажемъ мнѣнието и за жребцитѣ докарани тукъ отъ Садово, на ли? Това мнѣние е много накуражително за всички, които иматъ при сърдце Садовското земледѣлческо училище въ частностъ и коньозаводството въ България въобще. Нашитѣ арабски жребци не държатъ никакъ доляно мѣсто въ Каабиюкъ: Памукъ, Бебе, Гюмюшъ и особно роденитѣ въ Садово млади жребци: Герой, Одмей, Юпитеръ, Ахилъ, Бобръ II и пр. сж отлични животни за расплодяване и сж една силна опора на коньозавода. Ний още отъ Плѣвентъ почнахме да срещаме Садовското: свинѣ, бикове, крави и пр. Въ „Климентина“ въ Русенското земледѣлческо

училище, тукъ въ Каабиюкъ и чакъ до Карнобатъ все има нѣщо отъ Садово. Ученици и ний, като и бивши и настоящи Садовци, останахме крайно въскитени отъ тоя фактъ. А пакъ въ Садово да кажете, че е много харчено, поне за добитѣкъ не ще бѣде право, защото, до колкото ние въ течение на работитѣ на туй училище, всичко или почти всичко е тамъ подарявано и то повече отъ Короновани глави и послѣ отъ части извѣдено тамъ. Нѣ ний се отдалечихме. Отъ кобилитѣ ни се харесаха много типове и то главно отъ Арабскитѣ и полукръвнитѣ, както и произведенията имъ. Въобще ний останахме много задоволни отъ вижданието на всички отбрани тукъ животни, както и отъ помѣщенията и другитѣ подробности, които научихме за тѣхъ.

Слѣдъ това ни се показаха и машинитѣ: 4 — 5 косачки отъ системитѣ Cormick и Walter Wood, жътварски сноповързачки, система Cormick, 2 сѣносебачки, отъ които едната бѣ отъ системата Hollinswort, множество плугове отъ системата „Sack“ и пр. и отъ тамъ отидохме на вършачката, която по причина на много буйния вѣтръръ тоя день не работеше, нѣ биде нагласена, благодарение на управителя на нивитѣ, да поработи заради насъ. Тя е отъ системата Riston Proctor и се кара съ парна машина отъ 12 конски сили и съ 6 атмосферни налягания. Горителния материалъ е сламата въ пропорция 10% отъ овършената. Вършачката е снабдена съ особенъ цилиндър, който регулира едномѣрното поемане на снопитѣ отъ барабана. Тукъ има освѣтъ това и елеваторъ, който економисва работата най-малко на двама работници и единъ чифтъ волове, или единъ конь. За правилното функциониране на машината сж потрѣбни всичко 25 челоуѣка и може да овърше до 300 хектолитри зърно на день, като го дѣли на 3 качества. Тукъ ни се дадохъ и нѣкои подробности за земледѣлието на коньозавода. Той притѣжава всичко 2280 хектари земя и се дѣли на голѣмъ и малѣкъ Каабиюкъ (послѣдния обема 870 хектари). Отъ това землище се обработва до 350 хектари, има 100 хектари гора и останалото ливади и пасища. Тая година сж имали засѣни 200 хектари съ овесъ и 100 хектари ечемикъ. Плодородието имъ тая година, като новоразработено всичко, не е много голѣмо.

Съ всичко това се задоволихме тая вечеръ и отидохме всички близо до зданието на управителния персоналъ, гдѣто е водопоя, за да видимъ наново жребцитѣ, а послѣ тѣхъ и кобилитѣ

и кончетата. За първъ път видѣхме толкова хубавъ водопой съ достатъчно количество вода; водата е изворна, бистра, хладка и приятна на вкусъ; тя истича въ изобилно количество отъ двѣ мѣста и пълни наредени едно до друго повече отъ десетина каменни корита. На около водопоя е обграденъ съ дървени прѣчки, за да не дохождатъ прѣзъ деня чужди добитъци и да го мърсятъ. Тоя сѣщи день ни показаха и малкия разсадникъ на заведението насаденъ съ много млади чернички, айлантѣ, акаций и пр. Сутринтъ, както вече казахме, прѣгледяхме и се налюбувахме изново на всички добитѣкъ, хвърлихме едно око на всички орждия за разработване на земята, прѣминахме прѣзъ старитѣ и нови обори и отидохме къмъ испитателното поле, въ което нѣмаше нищо изникнало, защото полученитѣ отъ една Пещенска кѣща сѣмена не били добри. Разносцитѣ направени обаче по него били значителни. Г-нъ директорътъ на заведението запозна освѣнъ това ученицитѣ и съ държаното отъ него счетоводство на коньозавода. Оставаше да разгледаме хубавитѣ пасбища и гората на Каабиюкъ, нъ располагаемото врѣме не ни позволи да направимъ това. Задоволихме се съ това, което гледахме отъ мѣсто и прѣзъ което минахме на отиване и връщане и това ни убѣди, че тѣ сѣ не само обширни, нъ хубави, както това се виждаше отъ табуната кобиля и кончета на коньозавода.

Слѣдъ това казваме сбогомъ Каабиюкъ, оставаме те съ добри въспоминания и се отправяме за гарата Шейтанджикъ, отъ гдѣто отпътувахме съ трена за г. Варна.

Въ гр. Варна пристигнахме на 26 юлий, въ 4 часа слѣдъ обѣдъ и тутакси заминихме за Евксиноградъ, за да разгледаме лозята на Негово Царско Височество.

Пътътъ за Евксиноградъ минава прѣзъ Варненскитѣ лозя, които сѣ расположены на Сѣверо-Истокъ отъ града, ето защо ний ще си позволимъ да кажемъ нѣколко думи и за тѣхъ. Тѣзи лозя, до колкото можахме да забѣлѣжимъ отъ пътя, бѣха доста буйни, обаче тѣхната рожба ни се видѣ по-слаба отъ оная на Руссенскитѣ лозя. Съ изключение на хлорозата, която се показваше тукъ тамъ изъ нѣкои отъ лозята, други повреди не можахме да забѣлѣжимъ. Изобщо лозята бѣха доста добръ обработени.

Слѣдъ 2 часа близо пътувание пристигнахме въ Евксиноградъ, гдѣто бидохме приети най-сърдечно първомъ отъ помощника на лозаря г-нъ

Дачевъ и послѣ отъ управителя на Двореца г-нъ Георгиевъ.

Слѣдъ като си починахме г-нъ Дачевъ ни разведе изъ по-голѣмата частъ на лозята. Всичкитѣ лозя прѣзъ които минахме бѣха примѣрно обработени; тѣ бѣха повързани, покършени и прѣкопани трети пътъ, по тѣхната почва не се виждаше нито една почти лоша трѣва. Изобилното гр. зде, което се показваше изъ подъ листата, бѣ почнало да се прошарва. Тукъ ученицитѣ можаха да се запознаятъ нагледно съ хлорозата, която изобилствуваше доста, както и съ причината ѣ въ дадения случай. Тѣ видѣха сѣщо и третиранieto на нападнатитѣ отъ хлорозата лози съ зеленъ камѣкъ (железень сулфитъ). Освѣнъ хлорозата и листната краста, която бѣ доста распространена по сѣнчеститѣ мѣста, други повреди по лозето не можахме да забѣлѣжимъ. Г-нъ Дачевъ ни казваше, че имало два кютюка загинали отъ апоплексия, но ний не можахме да ги видимъ.

Отъ лозето ний отидохме въ паркътъ, кждѣто бѣхме посрещнати и разведени отъ градинаря г-нъ Вашечекъ. Паркътъ бѣ така чудесно нареденъ, шото той ни просто очарова. Неговия прѣкрасенъ изгледъ показваше, че за основаването и поддържанieto му не сѣ жалени ни трудъ, ни пари. Между многото хубави нѣща, съ които се гордѣе този паркъ, ний видѣхме и смѣсенитѣ инициали на Тѣхни Царски Височества и една корона, които бѣха направени отъ растящи цвѣти посреди зелената морава на двѣ елипсовидни корби. Тукъ видѣхме така сѣщо и Амблемата на Нейно Царско Височество Княгинята. Отъ тукъ излѣзохме едва въ 8½ часа вечеръта, когато нощната мрачевина правеше безполезно нашето стоение тамъ.

Сутринтъ на 27 юлий г-нъ Дачевъ ни разведе изъ конюшната, електрическата юзина, избата и осталата част отъ лозята.

Тукъ ученицитѣ се запознаха съ луксозни (царски) конюшни. Цѣлата конюшна бѣ раздѣлена на 12 ложи, послана съ тухли, добръ канализирана и освѣтлена съ електричество. Яслитѣ бѣха отъ емалировано желѣзо — идеалното което може да бжде.

Видѣхме най-послѣ и това, което на друго мѣсто въ отечеството ни едва ли би могло да се види; докараната отъ Швейцария, специално за Н. Ц. В. Прѣстопронаслѣдника Княза Бориса, крава отъ хубавата и прочута Швецака порода — типъ Nastli. Ученицитѣ се запознаха нагледно съ

тая порода. Тая крава бѣ придружена съ своето отлично четеримѣсечно теле.

Въ електрическата юзина се расправи на ученицитѣ отъ тамонния инженеръ, какъ се произвежда нужното електричество за освѣтление на мѣстната резиденция на Н. Ц. В., като ги запозна и съ устройството на парната машина, диамомо-електрическата машина, електрически акюмуляторъ, електрически регуляторъ и пр. Тукъ ученицитѣ видѣха и устройството на два вида електрически лампи.

Избата се намира подъ черквата на мѣнастиря Св. Димитръ. Тя не е до тамъ удобна и по тази причина идущата година ще се строи нова изба. Въ нея имаше около 30000 литри бѣло и черно вино, което бѣше отъ доста добро качество.

Въ сѣщия день се завърнахме въ гр. Варна, отъ гдѣто заминахме съ Българския параходъ „Борисъ“ за гр. Бургасъ.

Въ гр. Бургасъ пристигнахме кждѣ 5 часа слѣдъ обѣдъ и отъ тамъ търгнахме въ 9½ часа вечерта съ правия тренъ за Карнобатъ, гдѣто пристигнахме по средъ нощъ. Благодарение на гостоприемството на братя Нейчови, ученицитѣ бѣха закарани до града и наредени по хотелитѣ да спятъ.

Сутринта на 28 юлий, слѣдъ закуска, се отпавихме съ г-нъ Ив. Захариевъ Нейчовъ, синъ на единъ отъ братя Нейчеви и бившия ученикъ на нашето училище и още съученикъ на единъ отъ насъ, за именията на братя Нейчови, находящи се въ близкото село Ахмачево, отъ гдѣто на нѣколко километра отстоятъ вжшлитѣ имъ за добитѣка и мандра за правение кашкавалъ.

Ако навредъ изходеното до сега е било се общо, държавно, тукъ сме вече предъ крупния частенъ български земледѣлецъ. Това, що ще научимъ тукъ е прочее особено важно за насъ. Съ излизанieto още изъ града на южния му край, около нѣколкото вѣтрени воденици, сж наредени много хармани съ много и огромни куши жито. Плодородието на житнитѣ растения е било голѣмо тукъ. По-нататѣкъ обърнахме внимание на богатия черноземъ, който прѣобладаваше въ тукашната почва прочута по изобилието си въ Южна България. Отъ двѣтѣ страни на пѣтътъ ни се простираха обширни стѣрница и черни угари. Стигнахме въ селото Ахмачево, гдѣто най младия отъ братя Нейчеви ни прие твърдѣ любезно. Слѣдъ малка една почивка пристѣпихме къмъ изучаване на ступанството имъ. Предъ насъ се вършеха два, единъ до другъ, тѣхни хармани. Вършидбата ставаше съ конѣе и дикани, както

това е почти общо правило всѣкждѣ на Югъ отъ балкана. Въ единъ харманъ бѣха върѣгнати 8, а въ другия 7 кобили; диканитѣ подирѣ имъ вървѣха праздни, за да се не съсипватъ много кобилитѣ, ни обясни г-нъ Нейчевъ. Подголѣмата частъ отъ тия кобили имаха и тѣлосложение, и рѣстъ, и изгледъ, и тѣлесно състояние на добри мѣстни кобили. Тѣ бѣха отъ разводнитѣ имъ кобили и ний ги намѣрихме за добри въ това отношение, нъ всѣкога като имашме предъ видъ, че тѣ сж мѣстни. Тамъ имаше и нѣколко чифта волове отъ тѣхенъ дамазлѣкъ, отъ среденъ рѣстъ, които ни задоволиха доста. Прѣгледахме и купата сѣно, складено тамъ на близо, коего имаше много хубава меризма, хубава зеленина и малко едро: отлична храна за едѣръ добитѣкъ. Прѣгледахме имъ тамъ единъ старъ оборъ, оставенъ тѣмъ наслѣдство отъ турцитѣ, който имаше всичкитѣ неудобства на лошитѣ селски дамовѣ.

Спрѣни тукъ на едно мѣсто г-нъ Ив. Нейчовъ ни даде нѣкои обяснения за цѣлото имъ имение въобще, мѣстоположението му, експлоатиранieto му и пр.

Тѣ притежаватъ всичко около 4000 хектара земя, една голѣма частъ отъ която е пасбища, ливади и гори. Неудобство едно за по правилното ползувание отъ тия земи се състои въ това, че тия земи се намиратъ прѣснати на 4—5 разни мѣста: въ г. Карнобатъ, въ с. Ахмачево, въ с. Бюкюрджий и още на едно двѣ мѣста. Инакъ земята имъ е богата. Тѣ върѣгатъ всичко около 60 орала: 29 чифта биволи и 34 чифта волове. Въ тия тежки почви бивола се явява едно скъпоцѣнно животно, безъ което земледѣлецъ не може се мина, особено отъ есеннитѣ дѣждове нататѣкъ, чакъ до настѣпването на голѣмитѣ лѣтни горещини.

По чистото земледѣлие особено пѣщо братя Нейчови не сж направили. Тѣ орѣтъ, сѣятъ, жнѣтъ и вършѣтъ, както и другитѣ имъ сѣграждани земледѣлци. Отъ тая есенъ обаче г. Ив. Нейчовъ, се надѣва да може да въведе въ употребление 7—8 плуга Сакова система, които щѣли да работятъ отлично споредъ него тукъ. За опитъ тѣ ще засѣятъ по нѣколко части въ разнитѣ си землища съ грабли, слѣдователно ще въведѣтъ и тѣхъ и послѣ постоянно и други по-сложни машини. Малко късничко, може би, нъ идея отлична, споредъ насъ.

Нъ ако въ отношение на чистото земледѣлие е направено малко, въ скотовѣдството има вече

турната едно начало и то едно хубаво начало. Братия Нейчеви притежаватъ днесъ за днесъ 80 кобили мѣстни съ 60 малки и голѣми кончета, единъ мѣстенъ и собствено тѣхенъ жребець и единъ арабски чистокръвенъ жребець „Газланъ“ отъ западно происхождение, даденъ тѣмъ отъ правителството на основание закона за коньовѣдството у насъ. Освѣнъ работния добитѣкъ тѣ притежаватъ 180 говеда едри и дребни и отъ двата пола и до 3000 овци.

Една частъ само отъ тоя добитѣкъ ний видѣхме на кѣшлата имъ, 2—3 километра на югъ отъ с. Ахмачево въ собственото имъ землище, гдѣто бѣхме отишли вече, както и двата жребци, които се държатъ въ града.

Арабския жребець „Газланъ“, е отлично животинно за породата си, само като отъ западъ докаранъ; той има формитѣ си не толкова истънчени, както на арабскитѣ жребци идящи отъ истокъ. Той е младъ и съ хубавъ изгледъ. Мѣстний Ески-Джумайски жребець е младъ, отъ височината на обикновеннитѣ мѣстни конѣ, съ малко издължено тѣло, съ малки недостатѣци въ преднитѣ крака. Бихме събѣтвали братия Нейчови да го замѣнятъ (тоя жребець видѣхме слѣдната утриня, преди самото ни търгание). За кобилитѣ казахме по-горѣ нѣщо, тѣ изобщо ни задоволиха. Най-младитѣ кончета, първо поколение отъ „Газланъ“ иматъ хубавъ изгледъ, нѣ нищо повече не може да се каже за тѣхъ още отъ сега. Кончетата отъ една до три годишна възраст, ако и произведение отъ мѣстний имъ жребець, иматъ много хубавъ изгледъ, тѣ ни напълниха окото. Нѣкой сж високи до 1 м. 30 и повече, отъ сега. Тоя хубавъ резултатъ се дължи на нѣколкото само грижи, които имъ се даватъ въ повече отъ колкото на останалитѣ мѣстни кончета, като малко овесъ и сѣно прѣзъ зимата и пр. Съ нѣкои още малки нововѣведения, които обѣща да направи младия Нейчовъ, като съграждане на нова и широка кѣшла само за тѣхъ, вързването и храненето имъ, раскарването имъ на корда и пр. съ тия нововѣведения, ние сме увѣрени въ голѣмата сполука на авторѣтъ имъ. Всичко това вилено и слушано тукъ ни задоволи много и ний насърдчихме г-на Нейчова да работи.

Докараха ни на близо и говежди добитѣкъ чърдата отъ крави, юнци, телета и бикове. Хубавото си е хубаво и никой не може да го отрече. Тукъ видѣхме единъ такъвъ голѣмъ и снажестъ бикъ какъвто въ Плъвенъ не видѣхме; други двѣ малки бичета, особенно едното отъ тѣхъ, обѣща-

ватъ много голѣма надѣжда. Нѣколкото юнци иматъ хубавъ изгледъ, а въ кравитѣ имаше много хубави. Отъ послѣднитѣ би могли да се избератъ много хубави типове. Едно нѣщо обаче забѣлявихме, че тѣ ги не доятъ, вслѣдствие на което младото поколение е хубаво, нѣ млѣчността на майкитѣ-крави страда. Тѣ имаха почти всички цицкитѣ си издуги отъ млѣко. Г-нъ Нейчовъ обѣща, че за идущата година ще почне да се ползува отъ тоя не маловаженъ приходъ на кравитѣ. Прѣпорѣчвахме му ако може да направи кръстосване съ Подолската подпорода на сивата степна раса, типъ отъ която имаме въ училищната краварница, като най-подходяща за мѣстнитѣ ни обстоятелства, т. е. и работенъ сортъ и сравнително по-млѣченъ и по-способенъ за нагояване.

Тукъ видѣхме въ чисто състояние и въ голѣмо количество прочутитѣ въ страната ни Карнобатски овци. Тѣ заслужаватъ много повече отъ Искърския добитѣкъ, названието *Карнобатска порода*. Тѣ притежаватъ качествено и количествено много по-хубава вълна отъ обикновеннитѣ мѣстни овци. Вълна съ къси влакна, съ много дупли на влакната, тънка, четвъртити фитили затворено и много распространено руно. Частъ отъ главата, коремѣтъ и частъ отъ краката сж всекога покрити съ вълна. Вълната има бѣла, или особна червеникава, свойственна на тая порода, краска; главата и краката сж черни, опашката къса. Тия имъ характери ги приближаватъ много до Цигайската овца, която не отдавна профессора-зоотехнистъ, г-нъ Cornu, отъ Лионъ, прѣпорѣчваше като най-добра овца за развъждане за сега въ Европа и като овца на бѣдѣщето. Нѣкои наши колеги (ветеринарни лѣкари), даже смѣсватъ Карнобатската съ Цагайската овца и то не безъ право. И дѣйствително всичко, което може да се иска отъ една овца, Карнобатската овца го притежава; вълна, месо, млѣко, всичко у нея сжествува, както това е и у Цигайскитѣ. Ето защо ний накуражаваме братия Нейчови да продължаватъ до ги развъждатъ въ чисто състояние, като обръщатъ всекога внимание при избора на производителитѣ — кочове. Тия скотовѣдци държатъ: шилета, звиски дойни майки, кочове на отдѣлни стада и това много хубаво въ всеко отношение.

Ний прѣгледахме три стада отъ шилета, звиски и дойни майки. При изгледа на шилетата, всички почти ученици исказаха голѣмото си очудване отъ хубостѣта на тия малки и млади животни

които бѣха и на скоро остригани, та всичкитѣ имѣ части на тѣлото се виждаха добръ; тѣ приличаха на малки буренца, толкова бѣха добръ оправени. Виждаше се гъстото и голѣмото пространство на руното имѣ и пр. Всички поздравихме г-нѣ Нейчовѣ за отлични изгледъ на това стадо. Еднакво бѣхме задоволни и отъ вижданието и на другитѣ двѣ стада овци, които имаха всичкитѣ горѣпоменати добри качества, затова тукъ ги замѣлчаваме. Ето, прочее, гдѣ видѣхме ний добри овци, добръ държани и съ ревностъ отгледани. Тия овци могатъ да конкурриратъ, на стадо съ какви и да сѣ други овци.

Г-да Нейчови не продаватъ ягнета, ако и месото на малкитѣ да е много вкусно и да идватъ търговци да ги търсятъ тукъ. Тѣ продаватъ $1\frac{1}{2}$ —2 год. овни, защото правятъ тая малка, но на мѣсто смѣтка: едно ягне струва maximum 6 лева, а единъ овенъ 14, плюсъ 4 лева отъ 2 оки вълна, ставатъ 18 л.; като се извадятъ разноскитѣ, остава имѣ една пѣчала 75%, ако не и повече, защото за разноски турятъ само 2 лева.

Въ отношение на млѣчността, смѣтатъ около 15 литри млѣко годишно на всѣка овца, което тѣ сами прѣобръщатъ въ хубавъ кашкавалъ; вълна даватъ по 2 оки на глава, която се продава по 2 лева оката на Сливенскитѣ фабрики. Преди нѣколко години тѣ сами сѣ искарвали овнитѣ въ Цариградъ, но по една или друга причина тѣ сѣ изоставили вече тая търговия.

Тукъ пакъ видѣхме нѣщо наше, Садовско, нѣколко свинки и шипари, които, ако и не съвършено чисти, като порода, бѣха много и много далечъ отъ околнитѣ мѣстни свинки.

Слѣдъ прѣгледванието на всичкитѣ видове добитѣкъ и съставеното ни хубаво мнѣние за него, заведоха ни въ мандрата, гдѣто ни се описа на подробно фабрикацията на кашкавала, отъ който имаше значително количество готовъ за експедиране. Освѣнитъ кашкавалъ отъ получената суруватка искарватъ особенъ единъ видъ масло, което е тоже предметъ на търговия, както и получената чрѣзъ прѣваряване на суротатката отвара. Отъ останкитѣ хранятъ свинетѣ, които биха могли да бждѣтъ тукъ въ още по-голѣмо количество.

Слѣдъ всичко това гостопримниъ хазайнъ ни нагости на открита поляна съ двѣ печени ягнета, прѣсенъ кашкавалъ и кисело млѣко, което още повече ни задоволи.

Ето що видѣхме да е направила частната инициатива на бр. Нейчови въ земледѣлско-

скотовѣдственно отношение. То е нищо, но то е много. Ний останахме много благодарни отъ посѣщението ни на тия стопани.

Слѣдъ всичко това се завърнахме въ града, гдѣто и прѣспахме. На другия день (29 юлий) потеглихме съ желѣзницата за Ямболъ, въ който градъ прѣстояхме само да чакаме трѣгванието на трена отъ Источнитѣ желѣзници, който трѣгна сутринта на 30 юлий въ 5 часа и на 2 часа слѣдъ обѣдъ ни стовари здрави и читави въ Садово.

Нашитѣ ученици екскурзиянти въсползували ли сѣ се отъ извършената екскурзия? Иматъ думата тѣ. Ний, за насъ си, не се съмнѣваме ни най-малко въ това.

Най-послѣ за своя най-приятна длѣжностъ считаме да поблагодаримъ тукъ най-сърдечно на всички лица и учреждения, които ни сѣ показали най-радушень приемъ на всѣду и безъ любезното гостопримство на които нашата задача не би се постигнала нито на половина.

Отпращаме благодарностъ тоже къмъ г-да ученицитѣ си, вече дипломирани земледѣлци, за коректното имѣ поведение спрямо насъ прѣзъ всичкото врѣме на екскурсията, което ни е много приятно да отбѣлѣжимъ.

Приемете, г-не директоре, увѣрение въ отличнитѣ ни къмъ васъ почитания.

Садово, 17 августъ 1895 год.

Учители: Хр. Тачевъ и Н. Д. Петковъ.

ТЕЛЕГРАММИ

(Agence Balkanique).

Букурещъ, 16/28 октоврий. Въ едно голѣмо публично събрание у Яшъ, предѣтелътъ на съвѣта г. Стурдза изложилъ програмата на правителството която той искалъ така: Строго пазение на законитѣ въ всичкитѣ клонове на администрацията. Пълна свобода на изборитѣ. Подигане и подобрене на земледѣлческата класа. Унищожение на личния данѣкъ и на особния налогъ за духовенството, който тежи исклучително върху селенитѣ. Установяването на бюджетно равновѣсие безъ нови даждия чрѣзъ намалението на расходитѣ и икономии въ управлението. Редъ и дисциплина въ армията. Реформи на черковнитѣ закони и въ народното учение. Относително вънкашната политика първий министръ е казалъ въ съкращение така: „Вънкашната политика на най-нова Румжния е иногурирана на бойното поле при Плѣвентъ и зайгчена чрѣзъ въздиганието на Румжния въ кралство. Съ собственитѣ наши сили и чрѣзъ нашия трудъ ние сме спечелили нашата независимостъ и почетното положение, което заемаме въ Европейския концертъ, като съзнаваме отговорността си относително нашата цивилизационна мисия въ Истокъ. Ние ще постоянствуваме въ този пѣтъ, начертанъ чрѣзъ нашето национално развитие. Въ народнитѣ въпроси нашето поведение е ясно и строго опрѣдѣлено. Очевидно е, че сме длѣжни да се въздържаме отъ всяко подскоросване

въ работитѣ на събѣднитѣ държави и особено въ работитѣ на Австро-Унгарската монархия. Ние сме обвинявани въ ирредентизъм, че сме подбуждали къмъ противянieto на сѣществующитѣ закони и къмъ безредици въ Унгария. Нашето поведение никога не е било такъво. Ни: никога не сме слѣбвали подобно направление, което би представило за насъ голѣма опасностъ, ако сѣщето постѣпване би се обърнало противъ насъ. По вида си Австро-Унгарската монархия е една необходимостъ отъ първи редъ колкото за европейското равновѣсие толкозъ и за сигурността на кралство Румъния. Върху тази точка не е сѣществувало и не може да сѣществува никакво разногласие. Румънския ирредентизъм, ако сѣществуваше, щеше да бѣде една нелѣпостъ, а румънитѣ сѣ умѣли всѣкога да избѣгватъ невъзможното и нелѣпото въ насочването на своитѣ работи. Никой обладающъ здравъ мозъкъ чловѣкъ въ Румъния не бленува за ирредентизъм или за дако руманизма. Нѣкои искаха да кажатъ още, че ние сме желаяли да се мѣсимъ въ вѣтръ шнитѣ работи на Унгария. Нищо не е било по-дѣлечъ отъ нашиѣ домогвания. Ние всички не се въздушевляваме освѣнъ отъ желанието борбитѣ и спрѣчкванията между румъни и маджари да прѣстанатъ, да се замѣстятъ отъ едно братско споразумение, защото общий ни интересъ изисква Румъния и Унгария да поддържатъ приятелски отношения. Въ сегашното положение ние се намираме предъ единъ доброволенъ и важенъ актъ на Императоръ Францъ Иосифа, актъ който е добръ предвѣщатеъ за бѣдѣщето. И ние въ Румъния тоже се радваме за този актъ отъ висока милостъ, както за всяки актъ, който поставя върху яки основи нашиѣ отношения съ Австро-Унгария, които утишава духоветѣ отъ всяка страна, и който зикрѣпява гармонията, защото нашиѣ усилия трѣбва да се стрѣмѣтъ да се поддържатъ най-приятелскитѣ сношения между двѣгѣ страни. Такъвъ е редъ на идеитѣ, които характеризиратъ политиката, която ние искаме да слѣдваме.“

Петербургъ, с. д. Министертъ на вѣтрѣшнитѣ работи Дурново е назначенъ предѣдатель на съвѣта на министритѣ, Горемкинъ, помощникътъ на министра на вѣтрѣшнитѣ работи, е назначенъ управляющъ това министерство. — На *Новое Врѣмя* съобщаватъ изъ Владивостокъ: Споредъ извѣстия изъ Сеулъ, Корейския кралъ е взелъ нова съпруга и приелъ титула Императоръ. Чуждестраннитѣ представители сѣ протестирани. Принцъ наследникътъ ще иле въ Европа и Америка съ извънредна мисия. Кралъ-бащата — Тайванку е настоялъ върху заминуванието на принца, за да може да приготви покаяванието на прѣстола на другия принцъ, на когото благоприятствува Тайванку.

Парижъ, с. д. Въ депутатската камара социалистътъ депутатъ Руане запитва върху аферата на южнитѣ желѣзници и иска отъ правителството да даде пълно освѣтление та съ това да отстрани ходящитѣ подозрения върху парламентарнитѣ работи. Министръ Трарие утѣрѣва, че всичкитѣ вивесни сѣ прѣбдани на слѣдствия. Ни едно име на депутатъ не се намира въ дѣло вѣнъ отъ извѣснитѣ вече депутати и сенатори, които сѣ вземали редовно участие въ синдикатитѣ за емисията. (Мѣмрения у крайната левица). Камарата прие еднодушно, при 518 гласующи, Ваберовото предложение въ което се казва, че е желателно да се запрети на членовѣтѣ отъ парламента да взематъ участие въ финансови синдикати. Руане прави предложение, което иска пълно освѣтление, и кани министрътъ да прѣслѣдва всички отговорности и да събщи

доклада на експерта Флори. Г. Рибо намира, че послѣ днешнитѣ разисквания пълното обнародване на доклада не му се вижда полезно. Колкото до прѣслѣдванието на ловцитѣ, правосѣдието е изпълнено, нѣма защо да се поврѣща наново на тоя въпросъ. (Рѣкоплескания въ центра). Руанетовото предложение се прие съ 320 противъ 211 гласа, министритѣ напушатъ залата посредъ иронически рѣкоплескания отъ крайната лѣвица и отиватъ въ Елисейския дворецъ. Засѣданието се дигна. Идушето засѣдание въ понедѣлникъ. Г. Форъ е приелъ оставката на кабинета; вѣрва се че г. Буржоа ще състави новия кабинетъ.

Вукурецъ, с. д. Вчера при откриванieto новата Сждебна Палата кралътъ произнесе рѣчь, въ която посочи, че сѣ открити, почти едновременно, двѣ важни постройкы: Мостътъ надъ Дунава и хубавата Сждебна Палата, което доказва желанието на краля да даде на правосѣдието палата какъвто му подобава. Кралътъ каза, че новия паметникъ ще подигне въ мисълта на всякогo длѣжимата почитъ на най-високото чловѣческо учреждение. Сждебната Палата, посвятена на прилаганieto на законитѣ, трѣбва, както една съборна черква, да вдѣхва чувства достойни на учреждението, на което е тя подслонъ. Свободата не сѣществува освѣнъ чрѣзъ законитѣ, а законътъ остава праздна дума, ако винаги безпристрастната правда не вдѣхва на всички сѣщото чувство на отговорностъ. Справедливото приложение на законитѣ е прочее най силното ручателство за свободата а сѣцията държи въ своитѣ рѣцѣ това ручателство. Кралътъ изказва твърдата си надежда, че сѣдитѣ ще се ржководятъ отъ тѣзи идеи и увѣри, че както и въ миналото, кралътъ ще полага всичкитѣ си усилия, за да подигне прѣстижа на сждебна властъ, като покровителствува нейната дѣятелностъ съ дѣлни гаранции.

Цариградъ, с. д. Очакваното пламване на голѣмото възбуждение между мусулманитѣ и арменцитѣ въ вѣтрѣшността е станало прѣзъ послѣднитѣ дни. Въ Карпу, Гюмюшханъ, Ваибургъ и Витлисъ е имало кървави сцени. Официалната мѣлва приписва събитията въ послѣднитѣ дѣи мѣстности на нападанieto, което арменцитѣ направили срещу джаминитѣ въ вѣрме на петъчната молитва, слѣдъ което арменцитѣ били заклани. Споредъ турската мѣлва въ прѣвитѣ два града станали само сбивания, неимѣющи особна важностъ и скоро утишени. Други свѣдѣния обаче говорятъ за много по сериозни сбивания. Съобщаватъ дѣйствиа на насилиято и въ други мѣста низъ Мало-Азийскитѣ области, а очакватъ се и нови предъ видъ на продължающето се възбуждение. Много мѣлви казватъ че нападанията сѣ били предизвикани отъ турцитѣ. Една учрѣдена при Високата Порта коммисия е наговорена съ избора на членовѣтѣ за контролната коммисия и на тѣхнитѣ помощници.

ПАМЯТНИКЪТЪ НА ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ.

Комисията по откриванieto паметникътъ на Василъ Левски въ София има честь да обяви на Българскитѣ граждани, че, съгласно рѣшението, взето въ послѣднето и засѣдание, тържественното откриванieto и освящение паметника ще стане на 22 октоврий т. г., Св. Недѣля, споредъ особенна програма, която своєврѣменно ще бѣде публикувана. Въ сѣщия день ще бѣде пустната въ продажба биографията на Апостола, написана, по порѣчка на коммисията, отъ г. Стояна Заимова.

Гр. София, 25 октоврий 1895 год.

Отъ Коммисията.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Министерство на Общ. Стради, Пжтищата и Съобщенията.

ОБЯВЛЕНИЕ № 16004.

Понеже обявения на 13 того търгъ, при Софийската окръжна постоянна комиссия, за доставката на 8000 к. г. говежда лой, нужна за експлоатацията на Б. д. желѣзници, не се състоя по неявяването на конкуренти, то обявява се на интересующитѣ се, че за доставката на сжщата лой се назначава за 25 октоврий т. г. новъ търгъ, при Софийската, Руссенската и Бургазската постоянни комиссии.

Переторжка на слѣдующия день и часъ.

Поемнитѣ условия може да се видятъ при всѣка една отъ горѣпоменжитѣ комиссии.

София, 13 октоврий, 1895 год.

1—1 Инженеръ по материялитѣ: П. Дръцковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 16115.

На 27 того, часа по 2 слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Варненската окр. постоянна комиссия, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ добавочнитѣ работи по довършването постройкитѣ на държ. I-во класна болница въ г. Варна.

Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на 14039 л. 72 ст.

Исканий залогъ е 702 лева.

Поемнитѣ условия, единичнитѣ цѣни, смѣтката и планетѣ на предприятието, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Варненската окр. постоянна комиссия.

Переторжка ще стане на слѣдующия день и часъ.

Предложения, подадени слѣдъ закриването на переторжката, нѣма да се взиматъ въ внимание, каквито и да били тѣ.

Ст. София, 14 октоврий 1895 год.

1—2 Отъ Министерството.

—(Отдѣлъ по пошитѣ и телеграфитѣ).

ОБЯВЛЕНИЕ № 18795.

При отдѣла по пошитѣ и телеграфитѣ се откриватъ 4 вакантни степенции отъ по 60 лева мѣсечно, за ученици, които да изучаватъ специално манипулацията по апаратитѣ „Хюгъ“, нъ съ условие да иматъ пълно гимназиялно образование. Така сжщо се откриватъ и 6 мѣста за практикантки — телефонистки, безъ съдържание, свършивши само 4 гимназиялни классове и на възраст не повече отъ 18 години.

Желающитѣ да постѣпятъ като такива, да се отнесжтъ съ писмено заявление, придружено отъ училищното свидетѣлство, на право до отдѣла по пошитѣ и телеграфитѣ.

София, 14 октоврий 1895 год.

1—3 Отъ отдѣла по пошитѣ и телеграфитѣ.

Софийска митница.

ПОКАНА № 1121.

Управлението на Софийската Митница, като съобщава, въ магазинъ ѝ се намиратъ изостанали повече отъ една

година слѣдующитѣ пощенски колетѣ: 1 колетъ № 997, К^о 1, на адресъ Розембаумъ; 1 колетъ № 1994, тяжестъ 2⁶⁰⁰ К^о, на адресъ Рашковъ; 1 колетъ № 97, тяжестъ 3 К^о, на адресъ Ратъ; 1 колетъ № 554, тяжестъ 0²⁰⁰ К^о, на адресъ Радановъ; 1 колетъ № 280, тяжестъ 0⁷⁰⁰ К^о, на адресъ Музей; 2 колета № 822/23, тяжестъ 5 К^о, на адресъ Лой; 1 колетъ № 224, К^о 3, на адресъ Лой; 1 колетъ № 231, К^о 0⁸⁰⁰, на адресъ Дворяновъ; 2 колета № 107/8, К^о 5 на адресъ Лой; 1 колетъ № 56, К^о 1²⁵⁰, на адресъ Петковъ; 1 колетъ № 7, К^о 3, на адресъ Кавалерийска дивизия; 1 колетъ № 469, К^о 2, на адресъ Шурекъ; 2 колета № 175/76, К^о 4^{1/2}, на адресъ Видеръ; 1 колетъ № 700, К^о 0⁶⁰⁰, на адресъ Силберъ; 1 колетъ № 54, К^о 3, на адресъ Зарзовъ; 1 колетъ № 627, К^о 2, на адресъ Зарзовъ; 1 колетъ № 958, К^о 2, на адресъ Поповъ; 3 колета № 74—76, К^о 8⁴⁰⁰, на адресъ Будиновъ; 1 колетъ № 77, К^о 2⁸⁰⁰, на адресъ Хрисафисъ; 1 колетъ № 237, К^о 3, на адресъ Кочовъ; 1 колетъ № 274, К^о 3, на адресъ Еремлеръ, и 1 колетъ № 293, К^о 3, на сжщия адресъ, чествъ има да покани притежателитѣ имѣ де се явятъ въ митницата въ расстояние на 1 мѣсець, отъ денятъ на публикуването настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“ и ги освободятъ, съгласно чл. 68 отъ закона за митницитѣ, въ противенъ случай ще се постѣпи споредъ чл. 69 отъ сжщия законъ.

Ст. София, 10 октоврий 1895 год.

Управитель: Наумовъ.

1—(4412)—1

Секретаръ: Раховичъ.

Обявление.

Подписанитѣ братия Никола и Тодоръ Стоилови, жители Софийски, обявяваме на почитаема публика, че съгласно съ актѣтъ отъ 26 септемврий 1895 г., засвидѣтелствуванъ прѣдъ II Софийский Нотариусъ на 27 сжщия мѣсець подъ регистръ № 9743, ний двамата: Никола и Тодоръ Стоилови съставихме търговско съдружие и отворихме въ гр. София на ул. „Сърдика“ фабрика, подъ названиеъ „Солунъ“, за произвеждане разни сапуни. Търговската ни фирма е: „Братия Стоилови“ и фабриката ни изобщо ще се именува така: „Сапунена фабрика „Солунъ“ на Братия Стоилови“. Всичкитѣ исходящи отъ фабриката книжа като полици, фактури и пр. ще се подписватъ, за смѣтка на фабриката, отъ Никола Стоиловъ, като ще подписва общата фирма „Братия Стоилови“.

София, октоврий 1895 г.

1—(4442)—3

Съ почитание: Братия Стоилови.

Военно училище.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3378.

Военното училище обявява на интересующитѣ се, че на 23 октоврий н. г., въ 9 часѣтъ сутринята въ зданието на офицерското събрание (клуба въ града), ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ направата на 400 чифта лачени (десе дириси) ботуши. Образецъ на ботушитѣ и поемнитѣ условия, могатъ да се видѣтъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на училището.

Господа конкурентитѣ трѣбва точно да се съобразятъ съ закона за публичнитѣ търгове и този за снабдяване войската съ предмети по въоръжението и пр.

Иска се залогъ 480 лева въ банково удостоверение.

Переторжка ще се произведе на слѣдующий день и часъ въ сѣщото здание.

Ст. София, 12 октоврий 1895 год.

1—(4441)—2 Отъ управ. на Военното училище.

Лейбъ-Гвардейский на Н. Ц. В. ескадронъ ОБЯВЛЕНИЕ № 1112.

Съгласно закона за снабдяване войската съ предмети за въоръжение, облѣкло и пр. и тоя за публичнитѣ търгове, извѣстява се на интересующитѣ се лица, че на 24 октоврий т. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на ескадрона, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на предприемачъ чистката на нуждницитѣ и коминитѣ въ помѣщенieto на ескадрона за една година, отъ 1 ноемврий т. г. до 1 ноемврий 1896 год.

Исканий залогъ за участие въ търга е: за нуждницитѣ 90 лева и за коминитѣ 10 лева, който трѣбва да бѣде въ удостоверение отъ Бълг. Нар. Банка или въ ковчежнически квитанции.

Конкурентитѣ може да наддаватъ и по отдѣлно и въ купъ.

Переторжка ще се произведе на слѣдующий день, 25 октоврий, въ сѣщото врѣме и помѣщение.

Желающитѣ да взематъ участие, трѣбва да се съобразятъ точно съ горѣозначенитѣ закони.

Поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ всѣки присѣственъ день отъ 8 до 12 часа предъ и отъ 2 до 6 часа слѣдъ обѣдъ.

Ст. София, 13 октоврий 1895 год.

2—(4408)—3 Отъ щаба на ескадрона.

Софийский епархиаленъ духовенъ съвѣтъ. ПРИЗОВКА № 4701.

На основание чл. 4 отъ Синодалнитѣ законоположения, и съгласно опредѣлението на съвѣта отъ 11 юлий т. г., подъ № 151, призовава се Христина Илиева, отъ с. Топли-Долъ, Босилоградска околия, Кюстендилско, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ канцеларията на съвѣта въ София, най късно 2 мѣсеца отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу нея отъ съпругътъ ѝ Стойко Тасовъ, отъ сѣщото село, бракоразводъ.

Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа задочно.

1—(4413)—3 Главенъ писаръ: П. Цаневъ.

Пловдивский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9465.

Углавното отдѣление на Пловдивский окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ врѣменнитѣ сѣдебни правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившиятъ се отъ предварителното слѣдствие Али Мехмедовъ, циганинъ, бивши Куру-Химитлийский жителъ, 22 годишенъ, рѣстъ среденъ, лице черно и съ дѣсното си око не вижда, обвиняемъ по слѣдственното дѣло № 62/95 год., въ насилствено отвлечение и обесчестяване момчето Салка Хюсеинова, изъ с. Кжджришкь.

Задължава се всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намира поменитий обвиняемъ, да яви за това на най-близкитѣ полицейско-административни власти, а тия послѣднитѣ да го представятъ въ Пловдивский окр. сѣдъ.

Гр. Пловдивъ, 22 септемврий 1895 год.

П.-предсѣдатель: С. Шамовъ.

1—(4311)—1

П.-секретарь: Г. Ив. Газурковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9459.

Углавното отдѣление на Пловд. окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ врѣменнитѣ сѣдебни правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившиятъ се отъ предварителното дирение Иинчо Господиновъ, отъ с. Нова-Махла, Чирпанска околия, 28 год., рѣстъ среденъ, тѣло-сложение слабо, лице валчисто-червеникаво, очи възжълти, носъ обикновенъ, коса руса, мустаци малки и руси, обутъ съ потури отъ черъ домашенъ шаякъ, опасанъ съ червенъ поясъ и обутъ въ царвули съ бѣли навуца, обвиняемъ по слѣдственното дѣло № 5/93 год., въ откриване една овца на Ат. Пеневъ, отъ с. Балджиларе.

Задължава се всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намира поменатия обвиняемъ, да яви за това на най-близкитѣ полицейско-административни власти, а тия послѣднитѣ да го представятъ въ Пловдивский окр. сѣдъ.

Гр. Пловдивъ, 22 септемврий 1895 год.

П.-предсѣдатель: С. Шамовъ.

1—(4312)—1

П.-секретарь: Г. Ив. Газурковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9461.

Углавното отдѣление на Пловдивский окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ врѣменнитѣ сѣдебни правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившатъ се отъ предварителното дирение, Фейзулла Мехмедовъ, отъ с. Куру-Химитлий, Карловска околия, 42 год., рѣстъ среденъ, лице обикновено, носи турски дрѣхы, и Мехмедъ Алиевъ, отъ сѣщото село, 52 г., рѣстъ среденъ, мустаци малки и руси, облѣченъ въ турски дрѣхы, обвиняеми по слѣдственното дѣло № 114/93 год., въ нанисание побой съ цѣлъ за убийство на Пловдивскитѣ жители, Петръ Цвѣтковъ Прангаджията и Христо Петровъ.

Задължава се всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намираатъ поменатитѣ обвиняеми, да яви за това на най-близкитѣ полицейско административни власти, а тия послѣднитѣ да ги представятъ въ Пловдивский окр. сѣдъ.

Гр. Пловдивъ, 22 септемврий 1895 год.

П.-предсѣдатель: С. Шамовъ.

1—(4313)—1

П.-секретарь: Г. Ив. Газурковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9463.

Углавното отдѣление на Пловдивский окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ врѣменнитѣ сѣдебни правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившиятъ се отъ предварителното дирение, Адемъ Кара Шабанъ оглу, отъ с. Турский Конушъ, 17 год., рѣстъ среденъ, лице валчесто и очи възсиякави, и Хюсменъ Каба Алналу, отъ сѣщото село, 30—36 год., рѣстъ среденъ, лице черно, мустаци жълти и увиснали, очи и коса черни и дѣсното му колѣно малко искривено отъ ударъ, обвиняеми по слѣдственното дѣло № 104/93 год., въ насилствено отвлече-

ние и обезщетяване циганката Фатма Уста Мустафова, отъ с. Ески-Кьой, Хасковка околия.

Задължава се всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намиратъ поменатитѣ обвиняеми, да яви за това на най-близкитѣ полицейско-административни власти, а тия послѣднитѣ да ги представятъ въ Пловдивскій окр. сѣдъ.

Гр. Пловдивъ, 22 септември 1895 год.

П.-предсѣдатель: С. Шамовъ.

1—(4314)—1 П.-секретарь: Г. Ив. Газурковъ.

ИЗВЛЪЧЕНИЕ ОТЪ ПРИСЖДА № 463.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българскій, Пловдивскій окръженъ сѣдъ, отдѣление углавно, въ открито сѣдебно засѣдание, на 18-й ноември, прѣзъ хилядо осемстотинъ деветдесетъ и първа година, въ съставъ: под-предсѣдатель: Христо Ив. Попповъ, членове: С. Шановъ, М. Басарскій, при подсекретаря Ив. Нешовъ и въ присѣдствіе на помощ. прокурора Юрданъ Данчовъ, слуша доложеното отъ члена Шанова, углавно дѣло № 557, по описа за 1891 год., по заявлението на Ахмедъ Мехмедовъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ постановлението № 3559, отъ 4 априлий 1891 година, на Пловдивскій окр. управитель.

На основание чл. чл. 23, 41, 43, 53 отъ закона за патентатѣ, присжди: Видоизмѣнява постановлението № 3559, отъ 4 априлий 1891 год. на Пловдивскій окр. управитель, така: Ахмедъ Мехмедовъ, отъ гр. Пловдивъ, да заплати въ полза на хазната десетъ (10) лева глоба за упражняване безъ патентъ занаятието берберство прѣзъ първата половина на 1891 година.

Присждата е окончателна и подлѣжи на обжалване предъ Върховний кассационенъ сѣдъ, въ двѣ недѣленъ срокъ отъ дѣня на съобщението ѝ въ прѣписъ на странитѣ.

Гр. Пловдивъ, 18 ноември 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Лафчиевъ.

1—(4317)—1 Секретарь: Ив. Ишиклиевъ.

ИЗВЛЪЧЕНИЕ ОТЪ ПРОТОКОЛЪ.

Пловдивскій окр. сѣдъ, отдѣление углавно, въ открито сѣдебно засѣдание, въ съставъ: подпредсѣдатель: Христо Ивановъ, членове: Д-ръ Ивановъ В. Мянковъ и Кириако Д. Мицора, при подсекретаря: Ар. Н. Кждриновъ и въ присѣдствіе на помощникъ прокурора: Ат. Ибишевъ, пристѣпи да разгледа углавното дѣло № 755, по описа за тази година, по въззива на Али и Мустафа Хюсейнови, отъ с. Ени-Кьой, противъ постановлението № 6 отъ мѣсець юний 1884 г. на бившій Пловдивскій акциз. началникъ.

На основание чл. 11 отъ публично административни правилникъ № 85 отъ 9 септември 1882 г., опрѣдѣли: въззивната жалба на Али и Мустафа Хюсейнови, отъ село Ени-Кьой, противъ постановлението № 6 отъ мѣсець юний 1884 год. на бившій Пловдивскій акцизенъ началникъ, се оставя безъ послѣдствие, а постановлението на тоя послѣдния остая въ сила.

Гр. Пловдивъ, 12 декември 1888 год.

Предсѣдатель: Ст. Паскаловъ.

1—(4316)—1 Секретарь: Ив. Ишиклиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9652.

Подписанный членъ при Пловдивскій окр. сѣдъ и дѣловодителъ по несостоятелността на Костадинъ Аргириу

Мандиоглу, отъ гр. Пловдивъ, съгласно чл. чл. 199 и 200 отъ търговскій законъ, призовавамъ всичкитѣ кредитори на сжщата несостоятелность, да представятъ въ растояние на 20 дни, отъ трикратното публикуване на настоящето, на синдика по сжщата несостоятелность Романъ Сочински своитѣ записи по креанситѣ си, придружени съ надлѣжитѣ смѣтки и да се явятъ сжщитѣ кредитори лично или чрѣзъ повѣренници въ залата на сѣдѣтъ на 24 ноември н. г. въ 2 часа подиръ пладнѣ, за освидѣтелствование на креанситѣ итѣ.

Гр. Пловдивъ, 25 септември 1895 год.

1 (4437)—3 Членъ дѣловодителъ: Д-ръ Г. Стрѣзовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 9453.

Углавното отдѣление на Пловдивскій окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ врѣменнитѣ сѣдебни правила, обявява за всообщо знание, че тѣрси отклонившата се отъ сѣдебното дирение, Бахрие Салиева, отъ гр. Пещера, която преди нѣколко мѣсеца е живѣла въ чифлика Чомле-Кьой, Пловдивска мѣстность, 30 годишна, ръстъ срѣденъ, лице дългнесто, коса, очи и вѣжди черни, обвиняема въ кражба чрѣзъ взломъ.

Задължава се всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намира поменатата обвиняема, да яви за това на най-близкитѣ полицейско-административни власти, а тия послѣднитѣ да я представятъ въ Пловдивскій окр. сѣдъ.

Гр. Пловдивъ, 22 септември 1895 год.

П.-предсѣдатель: С. Шамовъ.

1—(4315)—1 П.-Секретарь: Г. Ив. Газурковъ.

ПРИСЖДА № 54.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българскій, Пловдивскій окр. сѣдъ, отдѣление углавно, въ открито сѣдебно засѣдание, на двадесетъ четвъртий февруарий прѣзъ хилядо осемстотинъ деветдесетъ и трета година, въ съставъ на: подпредсѣдатель Петръ Вачурски, членове: Василий Ив. Начевъ, Георги Благоевъ, при подсекретаря Ганчо Газурковъ и въ присѣдствіе на помощникъ прокурора Недко Каблешковъ, слуша доложеното отъ члена Георги Благоевъ углавно дѣло № 12 по описа за 1892 год., по въззива на Екатерина Якова Авендоръ и Яко Авендоръ живущи въ гр. Пловдивъ, противъ присждата № 87, издадена отъ I Пловдивскій градскій мировий сѣдия на 12-й декември 1891 год.

Въ сѣдебното засѣдание странитѣ не се явиха.

Обстоятелствата по това дѣло сж: Пловдивскій градскіи началникъ, съ отношението си отъ 17 октоврий 1891 год. подъ № 6263, е прѣдалъ подъ сѣдъ, предъ I Пловдивскій градскій мировий сѣдия, Яко Авендоръ, жена му Екатерина Авендоръ и синъ му Микенъ Авендоръ, живущи въ гр. Пловдивъ (австрийски подданници) защото на 12-й октоврий тази година нанесли обиди съ дѣйствие на подвѣдомственния му младшій пѣши полицейскій стражаръ Стоилъ Николовъ, при изпълнение на служебнитѣ му обязанности, за което поискалъ наказанието имъ.

По поволъ на това отношение, мировий сѣдия е завелъ углавното си дѣло № 134/91 г., по което на 12 декември 1891 год. е издалъ присждата си подъ № 87, съ която е присждилъ: „Признава за виновни Яко Авендоръ, Екатерина Авендоръ и Микенъ Авендоръ, австрийски подданници, живущи въ гр. Пловдивъ, въ това, че сж обидили съ дѣй-

ствие стражаря Стоилъ Николовъ отъ гр. Пловдивъ, при изпълнение на длъжността си, послѣдствие на което осжда Яко Авендоръ и Екатерина Авендоръ да издържатъ по единъ мѣсецъ заприране, а Михенъ Авендоръ, като малолѣтенъ (13 годишенъ) го освобождава отъ наказание“.

Екатерина Якова Авендоръ и Яко Авендоръ, недоволни отъ тая присѣда, сж подали противъ нея въззивна жалба до сждътъ, съ която молятъ отмѣнението ѝ, понеже тѣ не били извършили дѣянieto, което имъ се приписва. Дѣлото е разгледано по въззивенъ редъ на 24 февруарий 1893 г., въ което засѣданie сждътъ, като взе предъ видъ: отъ показанията на испитанитѣ въ първата инстанция свидѣтели напълно се доказва какво на 12 октоврий 1891 г. прѣзъ деньтъ, когато стражаря Стоилъ Николовъ обявилъ на обвиняемия Яко Авендоръ да вдигне варелатъ си отъ чешмата, защото този начинъ чаливание вода билъ запрѣтенъ и тъкмо когато да му прѣмѣсти варелатъ, той (обвиняемий) Яко Авендоръ нанесълъ на стражарятъ единъ ударъ съ юмрукъ подъ брадата, въ което врѣме пристигнали на мѣстото и другитѣ обвиняеми, именно: Екатерина и Михенъ Авендоръ, които тоже съ теникия и кофа нанесли удари на стражаря, като му скѣсали и екселбантитѣ. Исканieto на обвиняемитѣ да се направи отъ сждътъ ехосісіо обстоятелствена провѣрка на мѣстото гдѣто се е произвела случката и се распитатъ околнитѣ дюгенджий, съ които щѣло да се докаже тѣхната (на обвиняемитѣ) невинность, не може се уважи, понеже тѣ сж имали достатѣчно врѣме за да изучатъ имената имъ, ако има такива, и ги прѣдставятъ въ сждътъ за тѣхно оправдание. Съ горѣпоменжтото си дѣйствие тѣ (обвиняемитѣ) сж нанесли обида съ дѣйствие на полицейскій стражаръ Стоилъ Николовъ, като си е изпълнявалъ служебната обязанность.

Отъ друга страна стражаря съ оттегляването на сила бурето, което е било турено отъ обвиняемия Яко Авендоръ на чешмата за да се напълни съ вода, е привишилъ властѣта си, което дѣйствие на стражаря, ако и да не оправдава обвиняемитѣ, служи за намаление на наказанието имъ.

Сждътъ, водимъ отъ тѣзи съображения и на основание ст. ст. 85, 121, 130, 131 и 135 отъ углавното мирово сждопроизводство и чл. 28, п. 2 отъ устава за наказанията, присѣди: видоизмѣнява присѣдата № 87, издадена отъ I Пловдивскій мировий сждия, на 12 декемврия 1891 год. така: признава Австро-унгарскитѣ поданници Яко и Екатерина Авендоръ, живущи въ гр. Пловдивъ, за виновни да сж обидили съ дѣйствие стражарятъ Стоилъ Николовъ отъ гр. Пловдивъ, при изпълнение на длъжността си, послѣдствие на което ги осжда да издържатъ седмодневно заприране. Останалата часъ на присѣдата се потвърдява.

Присѣдата е окончателна и подлѣжи на обжалване предъ върховний кассационенъ сждъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ съобщението ѝ въ прѣписъ на странитѣ.

Гр. Пловдивъ, 24 февруарий, 1893 год.

Предсѣдатель: Н. Лафчиевъ.

Секретаръ: Ив. Ишиклиевъ.

1 (4318)—1

Силистренскій градски мирови сждия.

ПРИЗОВКА № 3630.

Силистренскій град. мир. сждия, съгласно чл. 229, § 3 отъ гражд. сждопроизводство, призовава Величко Ангеловъ, отъ гр. Силистра, а по настоящемъ живущъ въ Романия, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ въ камарата му, слѣдъ 4-мѣсеца отъ

последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу него искъ отъ Войну Дамяновъ, отъ гр. Силистра, за 400 лева по полица.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съгласно чл. 121 отъ гражд. сждопроизводство.

Гр. Силистра, 3 октоврий 1895 год.

Мир. сждия: Г. Ивановъ.

Секретаръ: П. Геневъ.

2 (4407) 3

Никополскій мирови сждия.

ПРИЗОВКА № 1685.

П Никополскій мир. сждия, съгласно чл. чл. 225 и 229, п. 1 отъ гражданското сждопроизводство, призовава наследницитѣ на покойний Кръстю Я. Македонски, отъ гр. Никополъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Княжество България, да се явятъ лично или чрѣзъ повѣренникъ въ сждебната камара, слѣдъ мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на последното трикратно обнародване тази призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявения срещу имъ искъ отъ Димитръ Т. Тортомановъ, отъ гр. Никополъ, повѣр. на Г. Р. Цанковъ С-іе, отъ г. Руссе, за 736 лева и 30 стот. по полица.

Въ случай на неявка, мир. сждия ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сждопроизводство.

Гр. Никополъ, септемврий 1895 год.

Мир. сждия: Г. Михайловъ.

Секретаръ: П. Милошовъ.

2—(4405)—3

ПРИЗОВКА № 1684.

П Никополскій мир. сждия, съгласно чл. чл. 225 и 229, п. 1 отъ гражданското сждопроизводство, призовава наследницитѣ на покойний Кръстю Я. Македонскій, отъ гр. Никополъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Княжество България, да се явятъ лично или чрѣзъ повѣр. въ сждебната камара, слѣдъ мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на последното трикратно обнародване тази призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявения срещу имъ искъ, отъ Димитръ Т. Тортомановъ, отъ градъ Никополъ, повѣр. на Д. Георгиевъ, отъ гр. Никополъ, за 300 лева по полица.

Въ случай на невяка, мир. сждия ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сждопроизводство.

Гр. Никополъ, септемврий 1895 год.

Мир. сждия: Г. Михайловъ.

Секретаръ: П. Милошовъ.

2—(4404)—3

ПРИЗОВКА № 1686.

П Никополскій мир. сждия, съгласно чл. чл. 225 и 229, п. 1 отъ гражданското сждопроизводство, призовава наследницитѣ на покойний Кръстю Я. Македонски отъ гр. Никополъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Княжество България, да се явятъ лично или чрѣзъ повѣр. въ сждебната камара, слѣдъ мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на последното трикратно обнародване тази призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявения срещу имъ искъ, отъ Димитръ Т. Тортомановъ, отъ градъ Никополъ, повѣренникъ на Ламби Тодоровъ, отъ гр. Никополъ, за 600 лева по полица.

Въ случай на неявка, мир. сѣдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Никополь, септемврий 1895 год.

Мир. сѣдия: Г. Михайлъв.

2—(4406)—3

Секретарь: П. Милошовъ.

К.-Агачский мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 13569.

К. Агачский мир. сѣдия, възъ основание чл. чл. 225 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Махмудъ Ахмедоглу, бившъ житель на с. Башатлий, К.-Агачска околия, а сега живущъ въ Турция, въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ камарата на повѣренното му сѣдилище слѣдъ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу него искъ, отъ Колю Атанасовъ, отъ с. Башатлий, К.-Агачска околия, за искъ на прѣхвърляние собственното право на 9 кѣса недвижими имоти, оцѣнени за 760 лева, по домашенъ актъ.

Въ противенъ случай, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно чл. 647, п. 1 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. К.-Агачъ, 25 септемврий 1895 год.

Мир. сѣдия: Г. Попповъ.

2—(4343)—3

Секретарь: П. Мавровъ.

Търновский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3692.

Подписаний п. сѣдебенъ приставъ при Търновский окр. сѣдѣ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ № 645, издаденъ отъ Горнѣ Орѣховский мирови сѣдия, на 22 февруарий 1895 г., и съгласно чл. чл. 1009 и 1025 отъ Граждан. Сѣдопроизводство, обявявамъ че послѣ двѣ седмици отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще почне и трае 31 день публичната продажна на слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Крушето, именно:

1) една нива 11 декара и 7 ара на „Кьолюпюрлика“, при граници: Бѣлчо Антоновъ, Иванъ Димовъ, Нидѣлко Атанасовъ и пѣтъ, първоначална оцѣнка за 320 лева;

2) нива 5 декара и 2 ара на „Ташъ-Тепе“, при граници: Ганчо Ионевъ, Ник. Иохковъ и Христо Димитровъ, първоначално оцѣнена за 182 лева;

3) нива 8 декара и 4 ара „при черницата“, съ граници: Иванъ Никовъ, Василь Колевъ и Ганчо Пеневъ, оцѣнена за 235 лева;

4) ливада 3 декара и 6 ара „Подъ калето“, съ граници: Иванъ Димовъ, Гърди Ивановъ и Минчо Стояновъ, оцѣнена за 126 лева;

5) ливада 4 декара и 1 аръ, на „Надъ гьола“, при граници: Иванъ Никовъ и Ганчо Ионевъ, оцѣнена за 140 л.

6) гора 13 декара, на „Подъ калето“, съ граници: Гърди Ганевъ, Минчо Стайковъ, Гьолю и Боби Мариновъ, оцѣнена за 542 лева, и

7) нива 11 декара, на „Кирезлика“, при граници: Димитър С. Чуко и Минчо Стайковъ, оцѣнена за 308 л.

Тѣзи имоти сѣ останали отъ покойния Боби Мариновъ изъ с. Крушето, не сѣ заложени, продаватъ се за исплащане дългѣтъ му на Григоръ Николиевъ изъ гр. Горнѣ Орѣховица.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки.

Ако въ продължение на 10 дни, послѣ горѣопрѣдѣлений срокъ, нѣкой наддаде 5%, продажбата продължава още 21 день.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да наддаватъ въ канцеларията ми въ гр. Горнѣ Орѣховица, прѣзъ присѣдственнитѣ дни и часове.

Гр. Горнѣ Орѣховица, 30 августъ 1895 г.

2 (4118) 3 П.-Сѣдеб. Приставъ: Хр. Станчѣвъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3962.

Подписаний пом. сѣдеб. приставъ при Търновский Окр. Сѣдѣ, на IV Елено-Кесаровски участъкъ, на основание изпълнителния листъ № 343, издаденъ отъ Кесаровский мирови сѣдия на 11 мартъ 1893 год., и съгласно чл. чл. 1009, 1017, 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, обявявамъ за звание на интересующитѣ се лица, че слѣдъ двѣ недѣли отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Елена, слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длѣжника Стоянъ Купаровъ отъ с. Джюлюница а именно:

1) Кѣща едноетажна въ село Джюлюница въ „Срѣд-нята махала“, построена отъ дървенъ и каменъ материалъ, покрита съ керемиди. Цѣлата кѣща состои отъ соба, хашево и одая. Дължина има 7 м. 35 с. м., широчина 6½ метра и височина 2½ метра, съ дворъ 1 декаръ, между граници: Стефанъ Дамьяновъ, Яню Купаровъ, Коста Поповъ и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 760 лева;

2) Нива въ сѣщото землище на мѣстността „Трандафиловото“, около единъ и половина декаръ, съ граници: Иванъ Купаровъ, Попъ Никола, Нико Дешковъ и общинска гора, оцѣнена за 60 лева.

3) Лозе въ сѣщото землище, на мѣстността „Старитѣ Лозя“, съ граници: Коста Поповъ, Ив. Купаровъ, Юрданъ Йорговъ и Станка Добрева, оцѣнено за тридесетъ лева.

Тия имоти не сѣ заложени никому, продаватъ се за удовлетворение искѣтъ на Тодоръ Николовъ стъ село Джюлюница, състоящъ отъ 800 лева, лхиви по 12% годишно отъ 24 октоврий 1892 год. до исплащанieto имъ, съ 6 лева разности и тѣзи по изпълнението.

Желающитѣ господа, да купятъ тѣзи имоти, могатъ да се явяватъ за наддаване въ канцеларията ми въ всѣки присѣдственъ день и часъ.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки.

Гр. Елена, 27 септемврий 1895 г.

2—(4287)—3 П.-Сѣдеб. Приставъ: Х. Разсукановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3658.

Подписаний П. Сѣдеб. Приставъ при Търнов. Окр. Сѣдѣ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 1992, издаденъ отъ I Гор.-Орѣховский мирови сѣдия на 16 септемврий 1893 г., и съгласно чл. чл. 1009—1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, обявявамъ, че послѣ двѣ седмици отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще почне и трае 31 день публичната продажна на слѣдующитѣ недвижими имоти, именно:

1) Една двуетажна кѣща съ 6 стаи и дворъ 220 кв. метра, въ гр. Гор. Орѣховица, махалата „Св. Георги“, при граници: наслѣдникитѣ на Петръ Ст. Кочемидовъ, Коста-

динъ Момчиловъ, Христо Ст. Кочемидовъ и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 1100 лева.

2) Нива отъ 1740 квадратни метра, въ Гор. Орѣховско землище на „Чучера“, при граници: пѣтъ, Георги Кочемидовъ, Христо Кочемидовъ и дере, оцѣнена за 120 л., и

3) Бахчия отъ 1770 квадр. метра, въ сѣщото землище и мѣстность, при граници: Нено Обрѣшковъ, наслѣдниците на Симеонъ Обрѣшковъ и отъ двѣ страни дере, оцѣнена за 180 лева.

Тѣзи имоти, останали отъ покойния Маринъ С. Кочемидовъ отъ гр. Гор. Орѣховица, не сж заложени, продаватъ се за исплащане дългѣтъ му на Петръ П. Бакърджиевъ отъ сѣщия градъ и други кредиторни дългове.

Наддаването ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки. Ако въ течение на 10 дни, послѣ горѣопредѣления срокъ, нѣкой наддаде 5%, продажта продължава още 21 день.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имоти, могатъ да наддаватъ въ канцеларията ми въ гр. Гор. Орѣховица прѣвъ присѣтственнитѣ дни и часове.

Гр. Горнѣ Орѣховица, 27 августъ 1895 год.

2—(4119)—3 П. Сждеб. Приставъ: Хр. Станчевъ.

Хасковскій сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6163.

Подписанный, Никола Х. Паскалевъ, сждеб. приставъ при Хасковскій окр. сждъ, на I изпълнителенъ участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 5922, издаденъ отъ Хасковскій окр. сждъ на 16 декември 1894 год. за въ полза на х. Маринъ К. Балабановъ отъ гр. Хасково, а противъ Кръстю Маймунковъ отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 1450 лева златни, лихвитѣ имъ по 10% годишно отъ 19 юлий 1894 г. до окончателното имъ исплащане, разности по воденито на дълето 102 лева 45 ст. и станалитѣ по изпълнението разности, и съгласно чл. чл. 1004 до 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ на интересующитѣ се, че слѣдъ единъ мѣсець отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и въ продължение на 31 день ще продавамъ на публична продажъ въ канцеларията ми въ гр. Хасково, долнозначнитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) къща едноетажна, съ четири стаи за живѣние, единъ салонъ и единъ ахъръ, съ дворно мѣсто около 2 декара, и една друга отдѣлна двоетажна стара къща въ сѣщия дворъ, състояща долния етажъ отъ една стая, коридоръ и единъ входъ за горния етажъ, състоящъ (горния етажъ) отъ една стая и салонъ, находяща се въ уч. „Училищный“ на гр. Хасково, при съседи: Атанасъ Маймунковъ, Димитръ Маймунковъ, Атанасъ Сивриевъ, Кюци Х. Ставревъ и улица, оцѣнена 8000 лева;

2) къща едноетажна, отъ три стаи и двѣ салми съ дворно мѣсто около два декара, съ двѣ постройки, единъ дѣсченъ хамбаръ и една плѣвня, въ село Узунджово, при съседи: отъ двѣтъ страни Чану Жековъ, Петръ Койновъ и улица, оцѣнена за 1200 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тия имоти могатъ да се явяватъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми и наддаватъ.

Ако въ случай се яви купувачъ то продажбата ще се продължи още 10 дни за наддавания 5% и ако се яви

и такава, то продажбата се продължава още 21 день, слѣдъ което имотитѣ ще се възложатъ върху послѣдния купувачъ.

Гр. Хасково, 28 септември 1895 год.

2—(4250)—3 Сждеб. приставъ: Н. Х. Паскалевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6180.

Въ допълнение обявлението подъ № 1572, отъ 12 априлъ 1895 год., публикувано въ броеве 105, 106 и 107 на 20 май т. г., обявямъ на интересующитѣ се, че слѣдъ единъ мѣсець отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и въ продължение на 31 день ще продавамъ повторно описанитѣ въ горното обявление имоти.

Наддаването ще почне безъ оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тия имоти могатъ да се явяватъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми да разглеждатъ книгата по продажбата и наддаватъ.

Гр. Хасково, 29 септември 1895 год.

2—(4394)—3 Сждебенъ приставъ: Н. Х. Паскалевъ.

Пловдивскій сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7318.

Подписанный, пом. сждеб. приставъ при Пловдивскій окр. сждъ, на IV изпълнителенъ участъкъ, на основание изпълнителный листъ, подъ № 2420, издаденъ отъ Плов. окр. сждъ, въ полза на Българската Народна Банка, противъ Тома Доксияди, отъ г. Станимака, за искъ състоящъ се отъ 2375 лева златни, и съгласно чл. чл. 1004, 1011, 1017, 1027, 1021 и 1025 отъ гражданското сждопроизводство, съ настоящето си обявямъ на интересующитѣ се лица, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и послѣ 31 день ще се продаде на публиченъ тргъ слѣдующий недвижимъ имотъ въ канцеларията ми въ гр. Станимака, а именно: къща, находяща се въ гр. Станимака, улица „Св. Богородица“, съ пространство 520 кв. метра, съградна отъ тухли и дървенъ материалъ, състояща се отъ 2 стая на горний етажъ и салонъ, на долний 3 стай и салонъ, съ изба подъ цѣлото здание, на источната страна ражджийница и до нея сушина на 2 ката, съ граници: Георги Дербука, П. Каркала, параклиса „Св. Апостолъ“ и пѣтъ, оцѣнена за 2500 лева.

Този имотъ е собственъ из горѣпоменатий длъжникъ и ще се продаде за удовлетворение искѣтъ на вискателя.

Желающитѣ да го купятъ могатъ да се явяватъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ градъ Станимака.

Гр. Станимака, 3 октоврий 1895 год.

2—(4401)—3 Пом. сжд. приставъ: Н. В. Банкиевъ.

Варненскій сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1607.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Варненскій окр. сждъ, на IV Провадийскій участъкъ, на основание изпълн. листъ № 11841, отъ 18 ноември 1894 год., на Варненскій окр. сждъ, въ полза на Николай В. Вълкановъ, повѣренникъ на Янко Славчевъ, отъ гр. Варна, противъ Михаилъ Рибаловъ, отъ гр. Провадия, за 655 лева и други разности които ще послѣдватъ, и съгласно чл. чл. 1004, 1025 отъ граждан. сждопроизводство, съ настоящето обявя-

вамъ на почитаемата публика, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ въ канцеларията ми въ гр. Провадия, слѣдующето длъжничково недвижимо имущество, находяще се въ градъ Провадия, а именно: една къща, въ I участъкъ, № 442, ул. „Манзей“, при съседни: Павелъ Календжиевъ, Янко Урумовъ и пѣтъ, състояща се отъ 4 стаи за живѣние, единъ мутвакъ, покривъ керемиденъ, направена отъ дървенъ материалъ, двоетажна, съ три изби и съ дворно мѣсто около 600 □ м., съ градина и чюшма, оцѣнена за 5500 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тоя имовъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ и наддаватъ; слѣдъ пресъжжание въ 10 дни 5%.

Гр. Провадия, 15 май 1895 год.

з—(4354)—з П. сжд. приставъ: С. К. Мирославовъ.

Шуменский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2769.

Подписанный, Атанасъ Ноевъ, пом. сжд. приставъ при Шуменский окръженъ сждъ, на основание исполн. листъ подъ № 2567, издаденъ отъ Шуменский мирови сждия, съ който е осжденъ покойния Христати х. Великовъ Маджаровъ, изъ градъ Шуменъ, да заплати на Шуменската земледѣлческа касса 500 лева, лихвитъ имъ по 9% год. отъ 7 септемврий 1892 год., 1 л. гербови разноси, както и послѣдвалитѣ разноси по исполнението, чрезъ продажба на публиченъ търгъ заложената му на кассата негова собственна нива, находяща се въ землището на с. Долний-Иджикъ (Шуменско), състояща се отъ 73 декара и 3 ара, ипотекирана на кассата съ актъ отъ 17 августъ 1889 г., подъ № 31, извършенъ отъ Прѣславский мирови сждия, и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ гражд. сждопроизводство, и чл. 20 отъ закона за ипотеки, обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ деня на послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на малолѣтнитѣ на покойния Христати х. Великовъ Маджаровъ, изъ гр. Шуменъ, а именно: една нива, находяща се въ землището на с. Долний Иджикъ, състояща се отъ 73 дек. и 6 ара, въ мѣстността „Юртлукъ“, ограничена съ Русси Вълчевъ, водениченъ бентъ (язъ), пѣтъ и ливада, оцѣнена по емлячния регистръ за 1150 лева, отъ която оцѣнка ще се почне продажбата на въпросната нива.

Горѣпоменнатата нива е собствено притежание на покойния Маджаровъ, който е стопанствувалъ отъ покупка, не е заложена никому и ще се продава на публиченъ търгъ за удовлетворение исктъ на Шуменската земледѣлческа касса, съгласно исполнителния листъ.

Продажбата ще се почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ поменнатата нива, могатъ да се явяватъ всѣки день въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, освѣтъ неприсѣствениитѣ дни, часа отъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 2—5 слѣдъ пладнѣ, гдѣто ще имъ бждатъ достъпни всичкитѣ книжа относящи се по продажбата и да наддаватъ.

Гр. Шуменъ, 1895 год.

з—(4356)—з

Пом. сжд. приставъ: Ат. Ноевъ.

Руссенский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6987.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Руссенский окръжъ, на II участъкъ, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното му трикратно обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ и слѣдъ издаването второ обявление, ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на длъжницата Тодорица Христова Бахчеванджи Михалева, изъ г. Руссе. Коего е: едно лозье (бахча), находяще се въ Руссенското землище, на мѣстността „Новата махла“, което е около 4 декара, при граници: отъ тритѣ страни пѣтъ и Велико Кочановъ, оц. по емлячния регистръ за 800 лева.

Горния имотъ е собственность на длъжницата и ще се продава за издѣлжение дългтъ ѝ къмъ Руссенската земледѣлческа касса, по исполнителния листъ № 1060, издаденъ отъ III Руссенский мирови сждия на 26 априлий 1895 год.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Интересующитѣ се могатъ да разглеждатъ книжата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми и да наддаватъ.

Гр. Руссе, 26 септемврий 1895 год.

з—(4358)—з Пом. сжд. приставъ: Н. Назжровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2737.

Подписанный, П. Градинаровъ, пом. сжд. приставъ при Руссенский окръжъ, на V Бѣленский участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание исполн. листъ № 467, издаденъ отъ Руссенский окръжъ сждъ на 21 януарий 1894 год., въ полза на хазната, противъ Ибрамъ Хасановъ, отъ с. Горско-Абланово, за 926 лева 16 стот. и др., и съгласно чл. чл. 1007—1027 отъ гражд. сждопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Бѣла, на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 день, начиная послѣ 2-недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдующитѣ недвижими имущества: 1) къща, дамъ, хамбаръ, въ село Горско-Абланово, въ махлата „Дере-махле“, съ дворъ отъ 2 ара, съ граници: пѣтъ, Хюсеинъ Хасановъ, оцѣнени споредъ емлячния регистръ за 1250 лева; 2) нива, въ землището на с. Горско-Абланово, въ мѣстността „Сува-Иолу“, отъ 6 дек., съ граници: р. Ломъ, Иванъ Нисторовъ, Ахмедъ Кара Хасановъ, оц. споредъ емлячния регистръ за 131 лева; 3) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Арпалжкъ“, отъ 2 декара, съ граници: Витанъ Тончевъ, пѣтъ, Юмеръ Хаджияевъ, оц. споредъ емлячния регистръ за 38 лева; 4) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Шалата“, отъ 12 дек., съ граници: пѣтъ, Канусъ Ахмедъ, Ахмедъ Кара Хасановъ, оцѣнена споредъ емлячния регистръ за 156 лева; 5) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Суукъ гьоль“, отъ 3 декара, съ граници: гора, Мехмедъ Сюлюмановъ, Колю Христовъ, оцѣнена споредъ емлячния регистръ за 50 лева; 6) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Кошова“, отъ 3 декара, съ граници: 2 страни пѣтъ, Хюсеинъ Къзжловъ, оцѣнена споредъ емлячния регистръ за 50 лева; 7) ясакъ, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Гюрлюкъ“, отъ 3 декара, съ граници: пѣтъ, Чобанъ Мехмедъ, мера, оц. споредъ емлячния регистръ за 250 лева; 8) лозье, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Дюзъ-Ова“, отъ 3 дек., съ граници: Нейко Радославовъ, Христо Гъжзовъ, пѣтъ, оцѣнено споредъ емлячния регистръ за 10 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ денѣтъ на продажбата и наддаватъ.

Гр. Бѣла, 7 юний 1895 год.

3—(4351)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Градинаровъ.

ПРИЗОВКА № 3606.

До господина Юсменъ Мустафовъ Тутраканлъ, отъ село Караачъ, Балбунарска околия, сега въ Турция съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание изпълнителнитѣ листове № № 1796 и 1797, издадени отъ Балбунарский мирови сждия т. г., въ полза на Стефанъ Бебичъ, отъ гр. Тутраканъ, противъ васъ за 879 лева златни, лихва отъ 8 декемврий 1894 г. до исплащанието имъ, 81 лева 55 ст. по водение дѣлото, както и разноска по изпълнението. пригласявате се доброволно да ми внесете поменжитѣ сумми въ единъ-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, въ противенъ случай на 15-й день слѣдъ горний срокъ, ще извърша опись и обявя на проданъ къщата и дворѣтъ ви, въ село Караачъ, съ 7 ниви и едно лозье, въ землището на сжщото село, състоящи отъ 93 декара и 5 ара.

С. Балбунаръ. 25 септемврий 1895 год.

2—(4357)—3 Пом. сжд. приставъ: Ил. Табаковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4941.

Подписаний, П. Градинаровъ, пом. сжд. приставъ при Русенский окр. сждъ, на V Бѣленский участъкъ, обявявамъ на заинтересуванитѣ, че на основание изпълнителниятъ листъ № 5882, издаденъ отъ Бѣленский мирови сждия на 23 ноемврий 1894 год., въ полза на Бѣленската земеделѣческа касса, противъ Исмаилъ Мустафовъ, отъ село Батишница, за 498 лева и др., и съгласно чл. чл. 1007 и 1027 отъ гражданското сждопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията си на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 день, начиная послѣ двѣ недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно: 1) нива, въ землището на с. Батишница въ мѣстността „Мавишница“, отъ 15 декара, съ граници: Гага Мѣстжънъ и Широковски ниви, оцѣнена за 225 лева; 2) нива, въ сжщото землище, въ мѣстността „Мавишница“, отъ 34 уврата, съ граници: Гроздъ Петковъ и пжтъ, оцѣнена за 510 лева.

Гр. Бѣла. 20 септемврий 1895 год.

2—(4389)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Градинаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4942.

Подписаний, П. Градинаровъ, пом. сждеб. приставъ при Русенский окр. сждъ, на V Бѣленский участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителниятъ листъ № 6279, издаденъ отъ Бѣленский мирови сждия, на 20 декемврий 1894 год., въ полза на Бѣленската земеделѣческа касса, противъ Данаилъ Тончевъ, изъ с. Горско Абланово, за 500 лева и др., и съгласно чл. чл. 1007 и 1027 отъ гражданското сждопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията си въ г. Бѣла, на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 день, начиная отъ послѣ едно-недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавний Вѣстникъ“, слѣдующето недвижимо имущество,

а именно: 1) къща, въ с. Горско Абланово, въ махалата „Дере Махле“, отъ двѣ стай подъ маазе, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ 1 декаръ, съ граници: пжтъ, Мехмедъ Акшановъ, Минчо Радковъ и пжтъ, оцѣнена за 1000 л.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ денѣтъ на продажбата и наддаватъ.

Гр. Бѣла 20 септемврий 1895 год.

2—(4390)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Градинаровъ.

Ст.-Загорский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8138.

Понеже първата проданъ на недвижимитѣ имоти на длъжника Рашку Пеневъ, отъ с. Сюлмешлий, означени въ обявлението ми № 11332, публикувано въ „Държавний Вѣстникъ“ въ броеве 225, 226 и 227 отъ 1894 год., по неявка на наддавачи се счита за нестаналя, то съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражд. сждопроизводство, извѣстявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ и до 31 день, втори пжтъ ще продавамъ споменатитѣ въ горното обявление недвижими имоти.

Наддаванието ще се почне безъ оцѣнка; желающитѣ г-да да купятъ споменатитѣ имоти могатъ всѣкидневно да се явяватъ въ повѣренната менъ канцелария въ Чирпанъ и да наддаватъ.

Гр. Чирпанъ, 30 септемврий 1895 год.

2—(4391)—3 Пом. сждеб. приставъ: Ст. Поповъ.

Софийский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4284.

Въ допълнение на обявленията ми подъ № № 2725 и 945, първото отъ 17 септемврий м. година, публикувано трикратно въ „Държавний Вѣстникъ“, послѣненъ брой 218/94 год., а послѣдното отъ 11 мартъ т. год., публикувано трикратно въ сжщия вѣстникъ послѣденъ брой 65/95 год., обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ истичанието на двѣ недѣленъ срокъ, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день трети пжтъ ще продавамъ на публиченъ търгъ имота означенъ въ първото ми обявление, принадлежащъ на Расимъ Ибишовъ и Налбанъ Кара-Ибишовъ, бивши Самоковски жители, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Гр. Самоковъ, 4 октоврий 1895 год.

2—(4392)—3 Пом. сжд. приставъ: И. Буровъ.

Кюстендилский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1845.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Кюстендилский окр. сждъ, на II участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Кюстенд. окол. мировий сждия, отъ 7 февруарий 1894 год. подъ № 211, и съгласно чл. чл. 1007, 1012, 1021—1025 отъ гражд. сждопроизводство, чрѣзъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и слѣдъ двѣ недѣли, ще се издаде обявление за 31 дни, за продаване долуозначенитѣ недвижими имоти, на Арифъ Максудовъ, отъ с. Згурово, Кюстендилска околия, именно: 1) една къща, находяща се въ землището на с. Згурово, въ мѣстността „У-селото“, състояща отъ стая, мутвакъ,

зимникъ и дворъ отъ около 2 декара, при съсъди: Дуракъ и Али Ибрахимови, съ дворъ и градина на първий, Сейфула Хюсейновъ съ дворъ и пжть, първоначално оц. 400 лева; 2) нива и кория, въ землището на с. Рашка-Градица, въ мѣстността „Смърдло“, състояща се отъ 14 декара, при съсъди: Стоиенъ Колевъ, Величко Николовъ и Стоянъ Христова съ кория и пжть, първоначално оцѣнена за 320 лева, и 3) едно лозье, въ землището на с. Згурово, въ мѣстността „Валозитъ“—„Горни-лозя“, състояща се отъ 2 ара, при съсъди: Сейфула Хюсейновъ, Кючукъ Ибраимъ, Асанъ Дурмушовъ и Гига Тренчовъ съ лозя, първоначално оц. 100 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ означенитѣ първоначални цѣни.

Горнитѣ имоти сж собствено притежание на длъжника, продаватъ се за удовлетворение искъта на Андонъ Д. Самоковлийский, отъ гр. Кюстендилъ, състоящъ отъ 750 лева и др.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти, могатъ се явява прѣзъ всичкитѣ присѣственни дни и часове въ канцеларията ми въ г. Кюстендилъ, гдѣто ще прѣгледватъ книгата по продажбата, която на послѣдний день ще се извърши въ 5 часъта подиръ обѣдъ неокончателно.

Гр. Кюстендилъ, 15 юлий 1895 год.

2-(4158)—3 П. сжд. приставъ: Хр. М. Кшелички.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2974

Подписанный, Костанди п. Георгиевъ, сжд. приставъ при Кюстендилский окр. сждѣ, на основание исполнительный листъ на Кюстендилский окр. сждѣ, отъ 20 юний 1895 год. подъ № 2918, и съгласно чл. чл. 1007, 1012, 1025, 1138—1141 отъ гражд. сждопроизводство, чрѣзъ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и слѣдъ единъ мѣсецъ. ще се издаде друго обявление за 31 дни, за продаване на публиченъ търгъ $\frac{2}{3}$ части отъ долѣозначенитѣ недвижими имоти на Хюсейнъ и Мустафа Ибраимъ Пашови, отъ гр. Кюстендилъ, именно: 1) три люкани, построени отъ простъ дървенъ материалъ, на дължина 13 метра, ширина 13 метра и височина 2 метра; 2) единъ ханъ двоетажънъ, състоящъ отъ 9 стаи и единъ салонъ въ горний етажъ, а въ долния, една стая, земникъ, яхъръ, заходъ, съ една локанта едноетажна, прилѣпена възъ сѣщия ханъ, съ дворъ около $\frac{1}{4}$ увр., построенъ отъ дървенъ материалъ и камъни, на дължина заедно съ локантата 34 метра, ширина 8 метра, височина 6 метра, а локантата има ширина 3 метра и височина 2 метра; 3) една двоетажна кѣща, състояща отъ 4 стаи, 2 салона и 2 балкона въ горний етажъ, а въ долний 3 стаи, земникъ, килеръ и салонъ, построена отъ дървенъ и камънъ материалъ, на дължина 14 метра, ширина 10 метра и 50 с. м. и височина 5 метра и 50 с. м.; отдѣлно една сондурма, а сега яхъръ, построенъ отъ дървенъ материалъ, на дължина 6 метра, ширина 3 метра и височина 2 м., съ дворъ отъ около $\frac{1}{2}$ увратъ. Всичкитѣ здания сж покрити съ керемиди и се намиратъ при съсъди: отъ двѣ страни пжть, а отъ другитѣ: теке, кѣшитѣ на Боце Трайковъ, Моше Тачиковъ и дворъ на Васе Георгиевъ, въ улица „Александровска“, частъта „Велбждъ“, въ гр. Кюстендилъ.

Всичкитѣ горѣозначени имоти сж оцѣнени въ купъ за 9,000 лева златни, отъ която цѣна ще почне надаванетоъ.

Горнитѣ имоти сж собствено притежание на длъжницѣ, нито заложени, нито продадени нѣкому, освѣнъ на Стефанъ Фотиядисъ, отъ гр. Кюстендилъ, на когото за удовлетворение искъта се продаватъ, състоящъ отъ 8,800 л. златни, лихвитѣ имъ отъ 3 юний т. г. до исплащанieto и др.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имоти, могатъ се явява прѣзъ всичкитѣ присѣственни дни и часове въ канцеларията ми въ гр. Кюстендилъ, гдѣто ще прѣгледватъ книгата по продажбата, която на послѣдний день ще се извърши въ 5 часъта подиръ обѣдъ; продавъ ако стане и нѣкой наддаде 5%, ще се продължи още 21 дни продажбата.

Гр. Кюстендилъ, 23 августъ 1895 год.

2-(4157)—3 Сжд. приставъ: К. п. Георгиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3129

Подписанный, Петръ Печевъ, пом. сжд. приставъ при Кюстендилский окр. сждѣ, на IV Радомирский участъкъ, на основание исполнительный листъ № 6552, издаденъ на 7 юний 1893 год., отъ Соф. окр. сждѣ, въ полза на Нисимъ Арие, отъ София, за 2440 лева златни и отдѣлно лихвитѣ и разносикѣ и съгласно чл. чл. 1008—1025 отъ гражд. сждопроизводство, обявямъ, че деня на продажбата ще почне слѣдъ двѣ недѣли, слѣдъ деня на троекратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и ще се продъжи 31 день, върху слѣдующитѣ недвижими имоти, на длъжника Науъ Николовъ, отъ с. Изворъ, както слѣдва: 1) нива, отъ 12 $\frac{1}{2}$ декара, въ мѣстността „Заграна“, Изворско землище, при съсъди: Лазе Иванчовъ, Миланъ Ризовъ, Добранъ Тоневъ, Тоне Стоиеновъ и долъ, оцѣнена 650 лева; 2) нива, отъ 4 $\frac{1}{2}$ декара, въ мѣстността „Дол.-Орѣлаци, сждо землище, при съсъди: Ружа Десподова, Руссимъ Маринковъ, Яне Боненъ и Любенъ Михевъ, оцѣнена 160 лева; 3) ливада, отъ 2 $\frac{1}{2}$ декара, въ мѣстността „Гор.-Орѣлаци, сждо землище, при съсъди: Разе Тоневъ, Запо и Васе Ангелови, Коте Лазаровъ, Алексю Попповъ и пжть, оцѣнена 100 лева; 4) ленище, отъ 1 декаръ, на сждото мѣсто, при съсъди: Тоне и Нако Кочеви, пжть отъ двѣ страни и Милевъ Наковъ, оцѣн. 50 лева; 5) градина, 1 декаръ, въ мѣстността при „Чюшмата“, сждо землище, при съсъди: Симеонъ Икономовъ, Стоиенъ Христовъ, Добранъ Тоневъ и вада, оцѣнена 50 лева, и 6) кѣща двоетажънъ, съ дворно мѣсто 2 декара, въ с. Изворъ, при съсъди: Митю Заревъ, пжть отъ три страни, оц. 3,500 лева.

Не сж заложени и нѣма върху имъ никакви задължения.

Надаванетоъ ще бжде въ канцеларията ми въ гр. Радомиръ.

Желающитѣ господа да купятъ имота, умоляватъ се да се явяватъ въ присѣственнитѣ дни и часове до като трае пролажбата и надаватъ.

Гр. Радомиръ, 25 апрѣль 1895 год.

2-(4331)—3 Пом. сжд. приставъ: Петръ Печевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5672

Подписанный, Д. К. Джермански, пом. сждеб. приставъ при Кюстендилский окр. сждѣ, на III испълн. участъкъ, на основание испълн. листъ, издаденъ отъ I Дубничкий мирови сждия на 23 августъ 1893 год., подъ № 2376, въ полза на Иванъ Стояновъ, отъ с. Джерманъ, противъ Зане Наковъ, отъ сждото село, за 750 лева, лихви по

10% год. отъ 8 септември 1891 год. до исплащанieto имъ, 38 лева разноси по дълото и разноситъ по изпълнението имъ, и съгласно чл. чл. 1007—1025 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день публично ще продавамъ долуюзначенитъ недвижими имоти, принаплѣжащи на длъжника Зане Наковъ, отъ с. Джерманъ и находящи се въ чердата на сжщото село, а именно: 1) лозье, въ мѣстността „Равнитъ“, отъ 5 ара, при съсъди: Пене Наковъ, Иванъ Стояновъ, Панче Табакъ и Трено Наковъ, оцѣнено 120 лева; 2) нива, въ мѣстността „Лозьта — Равнитъ“, отъ 2 дек., при съсъди: Пене Наковъ, Трено Наковъ, Мите Петканинъ и Гоге Лазовъ, оцѣнена 40 лева; 2) нива, въ мѣстността „До язю“, отъ 1 декаръ, при съсъди: Гоге Скринецъ, Мите Христовъ, пжтъ и рѣка „Джерманъ“, оцѣнена 30 лева; 4) нива, въ мѣстността „Дълбокия хендекъ“, отъ 2 декара, при съсъди: Трено Наковъ, Пене Наковъ, Стоянъ Павлевъ и порой, оцѣнена 80 лева; 5) нива, въ мѣстността „Сулиманъ-дере“, отъ 3 дек., при съсъди: Трене Наковъ, Ив. Коларя и орманъ, оцѣнена 120 лева; 6) нива, въ мѣстността „Кюрчиската падина“, отъ 3 декара, при съсъди: Стоименъ Мешковъ, Тонка Тренчова Овчарова и мера, оцѣнена 90 лева; 7) нива, въ мѣстността „Смриката“, отъ 2 дек., при съсъди: Трено и Гоге Накови съ ниви и кория на Зане Наковъ, оцѣнена 20 лева; 8) кория, въ мѣстността „Смриката“, отъ 2 дек., при съсъди: Гоге и Трено Накови и Гоге Скринецъ, оцѣнена 20 лева; 9) нивъ, въ мѣстността „Гарвано-усое“, отъ 4 дек., при съсъди: Гоге и Пене Накови и Иванъ Стояновъ, оцѣнена 40 лева; 10) кория, въ мѣстността „Гарвано-усое“, отъ 8 декара, при съсъди: Зане Наковъ съ нива, мера, селски орманъ и Иванъ Стояновъ, оцѣнена 80 лева; 11) нива, въ мѣстността „Кадинъ валогъ“, отъ 3 декара, при съсъди: Пене Наковъ, Станке Васевъ и порой, оцѣнена 30 лева; 12) кория, въ мѣстността „Кадинъ валогъ“, отъ 2 дек., при съсъди: Наке Величковъ, Пене Наковъ и порой, оцѣнена 20 лева; 13) нива, въ мѣстността „Кадинъ валогъ“, отъ 2 дек., при съсъди: Станке Васевъ, П. Наковъ, порой и ридъ, оцѣнена 30 лева; 14) ливада, въ мѣстността „Лешовица“, отъ 2 дек., при съсъди: Тоне Цевковъ, Костадинъ Джермански, ридъ и пжтъ, оцѣнена 80 лева; 15) ливада, въ мѣстността „Лешовица“, отъ 1 дек., при съсъди: Наке Величковъ, Трено Наковъ, ридъ и пжтъ, оцѣнена 40 лева, и 16) градина, въ „Селото“, отъ 5 ара, при съсъди: Пене и Гоге Накови, Станке Васевъ и Иванъ Стояновъ съ градини, порой, оцѣнена 30 лева.

Тѣзи имоти не сж заложени или продадени никому.

Желающитъ да ги купятъ, свободно могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Дубница, да наддаватъ.

Наддаването ще почне отъ поставенитъ първоначални цѣни на горѣ.

Гр. Дубница, 21 юлий 1895 год.

2—(4385)—3 П. сжд. приставъ: Д. К. Джермански.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5585.

Подписанный, Д. К. Джермански, пом. сждеб. приставъ при Кюстендилский окр. сждъ, на Дубничкий участкъ, на основание испълн. листъ, издаденъ отъ II Дубничкий мирови сждия на 24 септември 1894 год., подъ № 1905, въ полза на Христо Митовъ Миловъ, отъ село Тополница,

противъ Георги Радевъ, отъ сжщото село, за 2800 гроша, лихвата имъ по 12% год. отъ 24 априлий 1887 год. и др. разноси, и съгласно чл. чл. 1007—1025 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день публично ще продавамъ долуюзначенитъ недвижими имоти, принаплѣжащи на длъжника Георги Радевъ, отъ с. Тополница и находящи се въ чердата на сжщото село, именно: 1) нива, въ мѣстността на „Друмо“, отъ 8 дек., при съсъди: друмо (шоссето Софийско), Христо Миновъ, Христо Радовъ и Мите Илиевъ съ ниви, оцѣнена 207 лева; 2) нива, въ мѣстността „Валогъ“, отъ 14 дек., до съсъди: отъ 2 страни Христо Радовъ, Бане Ангровъ съ ниви, пжтъ и рѣка „Тополничка“, оцѣнена 280 лева; 3) нива, въ мѣстността „рѣката Слатински-Долъ“, отъ 28 декара, при съсъди: Паунъ Шопски, Христо Радовъ съ ниви и Начо Говедарски съ нива, пжтъ и Дяковска кория, оцѣнена 303 лева; 4) нива, въ мѣстността „Елени валогъ“, отъ 8 декара, при съсъди: Георге Кюсеевъ, Мите Ненковъ, Пана Тренчовъ съ ниви и М. Наковъ съ нива, оцѣнена 95 лева; 5) ливада, въ мѣстността „рѣката Слатински-Долъ“, отъ 4 декара, при съсъди: Мите Златковъ, Христо Радовъ съ ливади и мера, оцѣнена 200 лева, и 6) ливада, въ сжщата мѣстность, отъ 4 декара, при съсъди: Христо Митовъ и Христо Радовъ съ ливади и мера, оцѣнена 200 лева.

Тѣзи имоти не сж заложени или продадени никому, а ще се продаватъ за исплащание суммата по горѣпоменжтий испълнителенъ листъ.

Желающитъ да ги купятъ свободно могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Дубница, за да наддаватъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Гр. Дубница, 18 юлий 1895 год.

2—(4384)—3 П. сжд. приставъ: Г. К. Джермански.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7355.

Подписанный, Д. К. Джермански, пом. сжд. приставъ при Кюстендилский окр. сждъ, на Дубничкий участкъ, на основание чл. 1025 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 21 день публично ще продавамъ недвижими длъжниковъ имотъ, подробно изложенъ въ обявлението ми отъ 26 май т. г., подъ № 4060, публикувано трикратно въ брроеве: 162, 163 и 164, отъ 27, 28 и 29 юлий т. г., на сжщий вѣстникъ.

Желающитъ да го купятъ, свободно могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Дубница да наддаватъ.

Наддаването ще почне отъ наддадената съ 5% сумма 632 лева и 10 ст. на горѣ.

2—(4388)—3 П. сжд. приставъ: Д. К. Джермански.

Севлиевский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3126.

Подписанный, сждебенъ приставъ при Севл. окр. сждъ, на I-й участкъ, на основание испъл. листъ подъ № 2677, издаденъ отъ Севл. окр. сждъ на 1-ий юлий 1894 год., въ полза на хазната, а противъ Иванъ Гатевъ отъ с. Сър,

беглий, бивши кметъ на Драгиевската селска община прѣзъ 1888—1889 година, за 1621 лева 42 ст. и разноска въ по изпълнението.

На основание чл. чл. 1007—1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ истичанието на двѣ недѣли и послѣ 31 день отъ послѣдното трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ въ кинцеларията ми въ гр. Севлиево, недвижимитѣ имоти принадлежащи на длъжника Иванъ Гатевъ, а именно: 1) една двоетажна къща, находяща се въ с. Сърбеглий, съ три стаи за живѣние, отъ долу и горѣ салонъ, съ дворъ около половинъ декаръ, длъжина шесть метра, ширина шесть метра и височина 1 1/2 метръ, построена отъ дървенъ материялъ и покрита съ плочи, съ граници: Георги Гатевъ, долъ, Христо Стояновъ и пѣтъ, оцѣнена споредъ емлячния регистръ за 350 лева; 2) нива въ Сърбеглийското землище, въ мѣстността „Гершитѣ“ отъ два декара и петъ ара, съ граници: Гатю Ивановъ, рѣка, Георги Гатевъ и Маринъ Цоневъ, оцѣнена за 100 лева; 3) нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Биволарски трапъ“, отъ десетъ декара, съ граници: Георги Гатевъ, Колю Гатевъ, Маринъ Вичовъ и Русси Драгиевъ, оцѣнена за 400 лева, и 4) нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Кара Хюсеинова кория“, отъ шесть декара, съ граници: Колю Гатевъ, Лалу Гергевъ, пѣтъ и Якимъ Манасловъ, оцѣнена за 252 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Желающитѣ господа да купятъ горѣпоменатитѣ имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день да наддаватъ и прѣглеждатъ книгата относяща се по продажбата.

Ако продажбата стане, ще се продължи още 10 дена за наддаване 5%, въ случай че се яви и такова, то продажбата ще се продължи още 21 день, слѣдъ което имотитѣ ще се присѣждатъ върху послѣдний наддавачъ, който е далъ най голѣмата цѣна.

Гр. Севлиево, 20 септемврий 1895 год.
2 - 4161) — 3 Сѣдеб. приставъ: Печеняковъ.

Видинский сѣдебенъ приставъ.

ПОКАНА № 4622.

До г на Гица Петковъ, отъ с. Голѣми-Ясеновецъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание изпълнит. листъ подъ № 837, издаденъ отъ Кулский мир. сѣдия, и съгласно чл. чл. 831 и 979 отъ граждан. сѣдопроизводство, пригласявамъ ви въ расстояние на единъ мѣсецъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата покана въ „Държ. Вѣстникъ“, да заплатите доброволно чрѣзъ мене на Никола А. Ареновъ, ж. отъ с. Голѣманово, 240 л., 42 л. 80 ст. разноси и тѣзи по изпълнението. Въ противенъ случай ще се пристѣпн, съгласно чл. 985 отъ гражд. сѣдопроизводство, къмъ описъ и продажба на недвижимитѣ ви имоти, а именно: 1) нивитѣ, които се намиратъ въ района на село Голѣми-Ясеновецъ, Кулска околия.

Гр. Кула, 26 септемврий 1895 год.
2 - 4265) — 3 И. д. пом. с. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

ПОКАНА № 3818.

До господина Расимъ Бей х. Мехмедъ Шерафовъ, бивши ж. на гр. Видинъ, а по настоящемъ не му е извѣстно мѣстожителството му.

На основание испъл. листъ подъ № 5254, издаденъ отъ Вид. окр. сѣдъ, въ полза на Георги Добриновичъ, ж. отъ гр. Видинъ, повѣренникъ на Ахметъ х. Абдиевъ лично и като повѣренникъ на синѣтъ си Абди на Етемъ Хюсеиновъ като настояникъ на малолѣтната си лѣщеря Мубара, срещу Васъ за искъ отъ 996 лева и 60 ст. и 8 лева и 90 ст. за разноси, съ настоящата покана пригласявамъ Ви до 31 день, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, да внесете горната сума заедно съ разноска.

Въ противенъ случай ще пристѣпн, съгласно чл. 985 отъ гражд. сѣдопроизводство, къмъ описъ на земята Ви при Алибеговата воденица, отъ около 280 дюлума.

Гр. Видинъ, 6 септемврий 1895 год.
2 (4184) — 3 Сѣдеб. приставъ: Хр. Х. Тодоровъ.

ПОКАНА № 3813.

До господина Расимъ Бей х. Мехмедъ Шерифовъ, бивши жителъ на гр. Видинъ, а по настоящемъ не му е извѣстно мѣстожителството.

На основание изпълнит. листъ подъ № 5254, издаденъ отъ Видинский окр. сѣдъ, въ полза на Георги Добриновичъ, жителъ отъ г. Видинъ, повѣренникъ на Ахмедъ х. Абдиевъ лично и като повѣренникъ на сина си Абди на Етемъ Хюсеиновъ, като настояникъ на малолѣтната си дѣщеря Мубара, срещу васъ, вий сте длъжни до 7 дена отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, да имъ прѣдатете отъ спорната земя 20 дюлума, лозье, градина, кула, кошъ и хамбаръ, отъ която земя 1/5 часть е на Айше Али Бегова и по 1/5 часть отъ 5 ниви и малко ливада едни до други, приблизително 50 дюлума земя ниви, приблизително 490 дюлума ливада и двѣ ниви, приблизително отъ 4 и 6 дюлума и земята отъ 280 дюлума, отъ която една часть е обрѣната на градина.

Въ противенъ случай, ще постѣпн съгласно чл. 1059 отъ гражд. сѣдопроизводство, като прѣдамъ горнитѣ имоти на истичитѣ въ владение.

Гр. Видинъ, 6 септемврий 1895 год.
2 - (4185) — 3 Сѣд. приставъ: Хр. Х. Тодоровъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3645.

Подписаний, пом. сѣдеб. приставъ при Видинский окр. сѣдъ, на IV Вѣлоградчикский изпълнит. участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 1883, издаденъ отъ Вѣлоградчикский мирови сѣдия въ полза на Иванъ Николовъ Коновъ, отъ гр. Вѣлоградчикъ, противъ Александра Василагова отъ гр. Вѣлоградчикъ, за 448 лева, лихвитѣ и др. разноси, и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражданското сѣдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, ще продавамъ публично въ канцеларията ми слѣдующия недвижимъ длъжниковъ имотъ, а именно: 1) половина часть отъ една кръчма, находяща се въ гр. Вѣлоградчикъ, улица „Князь-Борисова“, направена отъ простъ материялъ, на два етажа съ три отдѣления и маказа, покрита съ керемиди, съ обемъ деветъ метра длъжина, седемъ метра ширина, ведно съ 25 квадратни метра дворъ, до съседн: улица „Князь-Борисова“, Христо Вѣлчевъ съ дюгенъ, Николчо Лазаровъ съ половина отъ сѣщата кръчма

и Митко Лазаровъ съ градина, оцѣнена по емлания регистръ за 600 лева.

Желающитѣ, господа, да купятъ този имотъ могатъ да се явятъ въ означений горѣ день и часть за да наддаватъ; наддаването ще почне отъ оцѣнката на горѣ; продаваната ще се склучи въ частъ 5 послѣ обѣдъ неокончателно съ право за наддавание 5% тѣхъ въ продължение на десетъ дена.

Гр. Бѣлоградчикъ, 26 септември 1895 год.
2—(4247)—3 Пом. сждеб. приставъ: С. Венковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4883.

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, пом. сждеб. приставъ при Вид. окр. сждѣ, на I Кулски участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 1236, издаденъ отъ Кулски мирови сждия, въ полза на Живко Вѣловъ отъ с. Псесерци, срещу Иванъ Мирановъ, отъ гр. Кула, а сега живущъ въ гр. Видинъ, за искъ отъ 15 златни наполеона лихви и др. разноски, и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавный Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ публично въ канцелярията ми въ гр. Кула, слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежачи на длъжника: 1) едно мѣсто, отъ 28 хектара и единъ декаръ състояще се отъ $\frac{1}{4}$ гора и $\frac{3}{4}$ земя, находяще се въ землището на с. Ц. Шишманово, въ мѣстността „Макрешка межда“, до съсъди: Живко Цацовъ, Пано Нешковъ, вртлото и Макрешка межда (долчина) оцѣн. за 420 лева; 2) нива, отъ 2 хектара, находяща се въ землището на село Макрешъ, въ мѣстността „Полето“, до съсъди: Тодоръ Каменовъ, Младенъ Коцовъ и Вѣлчешки долъ, оценена 400 лева.

Желающитѣ господа да купятъ този имотъ, да се явяватъ всѣки день освѣтъ праздничитѣ и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бжде възможно да разглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата, на която наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и която ще се склучи въ частъ 5 послѣ обѣдъ не окончателно, съ право за наддавание 5%-тѣхъ върху наддадената сума въ продължение на 10 дена.

Тѣзи имоти не сж подъ залогъ нито запрѣщение.

Гр. Кула, 28 септември 1895 год.
2—(4332)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4795

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, пом. сждеб. приставъ при Видин. окр. сждѣ, на I Кулски участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ 57, издаденъ отъ Кулски мирови сждия, въ полза на Нино Петровъ, отъ село Макрешъ, срещу Филипъ Марчовъ, отъ с. село, за искъ отъ 4220 гр. и др. разноски; съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражданското сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното му трикратно публикуване въ „Държавный Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ публично въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежачи на длъжника: 1) ливада, съ бранище, отъ 25 декара, находяща се въ района на с. Макрешъ, въ мѣстността „Ионовъ връхъ“, до съсъди: отъ двѣ страни Таво Марчовъ, Петръ Ванчовъ, рабишки пѣтъ и долъ, оцѣн. за 300 лева; 2) лозе, отъ 2 декара, находяще се въ района на с. Макрешъ, въ мѣстността „Дода“, до съсъди: Петръ Марчовъ, Леко Стояновъ и

пѣтъ, оценено за 150 л., и 3) нива, около 6 декара, находяща се въ сѣщий районъ и мѣстность, до съсъди: Топо Мирчовъ, Петръ Мирчовъ и пѣтъ, оц. за 160 л.

Желающитѣ господа да купятъ тѣзи имоти могатъ да се явяватъ всѣки день освѣтъ праздничитѣ и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бжде възможно да разглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата, на която наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и която ще се склучи въ частъ 5 послѣ обѣдъ неокончателно, съ право за наддавание 5%-тѣхъ върху наддадената сума въ продължение на 10 дена.

Тѣзи имоти не сж подъ залогъ или запрѣщение.

Гр. Кула, 25 септември 1895 год.
2—(4245)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

Свищовский сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 3933

До наследницитѣ на покойния Кръстю Янколовъ Македонски, отъ гр. Никополъ, живущи въ България, съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание испъл. листъ, издаденъ отъ г. на I Никополски Мировий сждия, на 5 септември т. г., подъ № 2453, въ полза на Ив. Недевъ и Д. Трифоновъ отъ гр. Плевенъ, противъ васъ, за 242 л. и 70 ст. и др. лихви и разноски по изпълнението, и съгласно чл. 229, п. 1 отъ Граждан. Сждопроизводство, приканвамъ ви да исплатитѣ доброволно рѣчената сума въ мѣсеченъ срокъ, отъ трикратното обнародване тази ми призовка въ „Държавный Вѣстникъ“; иначе ще присѣдиня вискателитѣ като кредитори по изпълнителнитѣ дѣла № № 579 и 573/95 г., заведени противъ баща ви и му продавъ имота.

Гр. Никополъ, 1 октомври 1895 год.
2—(4398)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5427.

Подписанный, Георги П. Икономовъ, П. сждеб. приставъ при Свищовский окръженъ сждѣ, на IV участъкъ, въ гр. Никополъ, на основание изпълнителный листъ издаденъ отъ I Никоп. мировий сждия на 28-й юний 1894 год, подъ № 1840, въ полза на Киру Руссановъ отъ с. Тръстеникъ, противъ Ангелъ Тотевъ отъ сѣщото село, за 882 л., сждебнитѣ и по изпълнението разноски, и съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се, че двѣ недѣли слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавный Вѣстникъ“ ще почне и продължава 31 день втората продажба на долужначенитѣ длъжникови недвижими имоти. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми въ гр. Никополъ, гдѣто г. г. кулувачитѣ могатъ да идватъ всѣки присѣственъ день и часть, които сж длъжни да се съобразяватъ съ чл. чл. 1017, 1022 и 1033 отъ сѣщото сждопроизводство.

Наддаването ще почнатъ отъ оцѣнката, която наддаде първия наддавачъ.

Имота е: една кѣща, съ около 3 дек. дворъ съ всичкитѣ постройки въ двора, находяща се въ с. Тръстеникъ въ махалата „при черковата“, при съсъди: Дамянъ Цаковъ, Първанъ Чакаловъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, оцѣнена за 1300 лева.

Гр. Никополъ, 23 септември 1895 год.
2—(4399)—3 П. сжд. приставъ: Г. П. Икономовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4790.

Подписанный, Енчо Ивановъ, пом. сжд. приставъ при Свищовский окр. сждъ, II участъкъ, на основание испъл. листове № 163 и 2435, издадени отъ Свищовский градски мировий сждия, въ полза на Ангелъ Дочевъ отъ село Сарияръ и Алеко А. Семизовъ отъ гр. Свищовъ, противъ Колю Петровъ отъ с. Сарияръ, за 1000 л., лихвитъ и разноскитъ, и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ една недѣля отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцелярията си въ гр. Свищовъ, слѣдующитъ недвижими имоти на длъжника, находящи се въ землището на с. Сарияръ:

1) къща въ с. Сарияръ, съ дворъ $2\frac{1}{2}$ декара, покрита съ керемиди, построена отъ простъ материалъ, при събди: Филипъ Ликовъ, Доку Кузмановъ. Спасъ Юрдановъ и пжтъ, оцѣнена 500 лева;

2) нива 3 дюл. „край ливадитъ“, при събди: Миланъ Великовъ, Маринъ Кръстовъ и Цани Ликовъ, оцѣнена 30 лева;

3) нива 5 дюл. при „Попската воденица“ събди: Митю Цоневъ, Тони Бажановъ, барата и пжтъ, оцѣнена 50 лева;

4) нива $3\frac{1}{2}$ дюл. въ „Гиряна“, събди: Парисъ Петровъ, Вани Митевъ и Божанъ Драгневъ оцѣнена 35 лева;

5) нива $6\frac{1}{2}$ дюл. въ „Воденичарский пжтъ“, събди: Колю Минчевъ, Симеонъ Сжбевъ и пжтъ, оцѣнена 65 л.;

6) нива 5 дюл. въ „Селището“, събди: Кръстю Миневъ, Петко Симеоновъ, Митю Цаневъ и пжтъ, оцѣнена за 50 лева;

7) нива $7\frac{1}{2}$ дюл. въ „Урелската нива“, събди: Цвѣтко Тодоровъ, Алексъ Геновъ и пжтъ, оцѣнена 75 лева;

8) лозе 1 дюл. въ „новитъ лоза“, събди: Доку Кузмановъ, Цени Митовъ и пжтъ, оцѣнено 30 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалнитъ оцѣнки. Желаящитъ да надаватъ могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ и надаватъ.

Гр. Свищовъ, 31 юний 1895 год.

2—(4281)—3 Пом. сжд. приставъ: Енчо Ивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5389.

Подписанный, Георги П. Икономовъ, пом. сжд. приставъ при Свищовский окръженъ сждъ, на IV участъкъ, въ гр. Никополъ, на основание исполнительния листъ издаденъ отъ I Никопол. мировий сждия на 28 ноември 1894 год. подъ № 3484, въ полза на Никополското Спестително Акционерно Дружество, пртивъ Цвѣтко Цаковъ отъ село Тръстеникъ за 400 лева, лихви по 12 % годишно, начиная отъ 1 юлий 1894 год., сждебнитъ и по изпълнението разноски, и съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021—1026 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ на интересующитъ се, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавний Вѣстникъ“ ще почне и продължава 31 день продажбата на долужначенитъ длъжникови недвижими имоти. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми въ гр. Никополъ, гдѣто г. г. купувачитъ могатъ да идватъ всѣки присжтственъ день и часъ, които сж длъжни да се съобразяватъ съ чл. чл. 1017, 1022 и 1033 отъ сжщото сждопроизводство.

Надаванията ще почнатъ отъ първоначалната оцѣнка.

Имота е: една къща съ дворъ отъ около 5 декара, въ селото Тръстеникъ, при събди: Тоневъ, Братия Лачови Дамянъ Цаковъ и пжтъ, оцѣнена за 2000 лева.

Гр. Никополъ, 22 септември 1895 год.

2—(4249)—3 П. сжд. приставъ: Г. П. Икономовъ

Бугазский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3657.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Бургазский окр. сждъ, на основание чл. 1029 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че продажбата на имота означенъ въ обявлението № 1682, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“, брой 149 отъ т. г., ще се продължи до 31 день послѣ 2-недѣли, отъ послѣдното трикратно публикуване обявлението въ „Държав. Вѣстникъ“, ст пѣна, която ще даде първий купувачъ.

Гр. Анхяло, 21 септември 1895 год.

2—(4198)—3 Пом. сжд. приставъ: М. Маждраковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1689.

Подписанный, Д. Кутевъ, пом. сжд. приставъ при Бургазский окр. сждъ на V-й Айт. участъкъ, на основание исполнительния листъ подъ № 1396, издаденъ отъ Айт. мир. сждия на 5 юлий 1894 год., въ полза на Димитръ Каракашевъ отъ гр. Айтосъ, противъ Айше х. Кадирова отъ гр. Айтосъ, за 345 лева и лихвата по 10% годишно отъ 15 августъ 1892 год. до исплащанието имъ и 17 лева сждебни разноски, и съгласно чл. чл. 1009 и 1027 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ на г-да интересующитъ се, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ Вѣстникъ“, и до 31 день до 5 часа послѣ обѣдъ и въ 10 дни претрожка 5% ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Айтосъ, слѣдующитъ недвижими имоти принадлежащи на длъжника, а именно:

1) една нива отъ 2 хек., находяща се въ землището на г. Айтосъ, въ мѣстността „Караачъ-Пирненски-пжтъ“, съ граница: Пешо Божиловъ, Бр. х. Петрови, пжтъ и рѣка, оцѣнена за 212 лева и 50 ст.;

2) нива отъ 4 хек., въ сжщото землище, въ мѣстността „Наджръ Джедеси“, съ граница: Стойко Шоповъ. Хафузъ Бекировъ, Аронъ Сабитаевъ и пжтъ, оцѣнена за 306 лева.

Тѣзи имоти не сж заложени никому; продажбата на имотитъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка; желаящитъ да надаватъ могатъ свободно да дохождатъ въ канцелярията ми въ гр. Айтосъ въ всѣки присжтственъ день и часъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ.

Гр. Айтосъ, 8 май 1895 год.

1—(4186)—3 Пом. сжд. приставъ: Д. Кутевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5516.

Подписанный, Хр. Павловъ, пом. сждеб. приставъ при Бургазский окр. сждъ, на Карнобатский участъкъ, на основание изпълнит. листъ подъ № 39, издаденъ отъ Карноб. мировий сждия на 4 януарий 1895 г., въ полза на Георги Харманда отъ гр. Бургасъ, противъ Желязъ Тодоровъ отъ с. Евренлий, за заплащанието му суммата 423 лева и 20 ст. златни, лихва и др., и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ на всеобщо знание, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день,

ще продавамъ на публиченъ тръгъ долуозначений недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длъжника, а именно:

1) къща състояща отъ двѣ стаи за живѣние, сайвантъ, яхъръ, сега служи за поставяние бѣчви и дюкянъ, всички подъ единъ керемиденъ покривъ, създани отъ дървенъ материалъ, съ дворно мѣсто отъ 4 декара и 5 ара, находяща се въ с. Евренлий, между съседи: Стоянъ Паневъ и отъ тритѣ страни пѣтъ, оцѣнена първоначално на 1000 л.

Желающитѣ да купятъ тоя имотъ, сж свободни да се явяватъ въ канцеларията ми, за наддавание, което почва отъ първоначалната оцѣнка, всѣки присѣственъ день и часъ отъ като бжде продажбата публикувана и до нейното приключване.

Гр. Карнобатъ, 2 октоврий 1895 год.

1 (4383)—3 Пом. сждеб. приставъ: Хр. Павловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5515.

Подписанный, Хр. Павловъ, пом. сждеб. приставъ при Бургазский окр. сждъ, на Карнобатский участкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 1810, издаденъ отъ Карнобатский мирови сждия, на 20 юний 1895 год., въ полза на Стоянъ Желевъ, отъ гр. Карнобатъ, противъ Кучаръ Стояновъ, отъ сѣщия градъ, заплащанието му суммата 520 лева златни, лихви и др., и съгласно чл. чл. 1004 до 1025 отъ гражданското сждопроизводство, обявямъ на всеобщо знание, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното обнародвание настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ тръгъ долуозначений недвижимъ имотъ, а именно:

1) единъ дюкянъ дългъ 4 метра, широкъ тоже 4 метра, високъ 3½ мета, нова направа, създанъ отъ дървенъ и тухленъ материалъ, покритъ съ керемиди, съ единъ голѣмъ прозорецъ и врата на улицата, находящъ се въ гр. Карнобатъ, махала „Църковна“, съ граници: отъ двѣ страни Димитръ и Аврамъ Юрданови, улица и Никола Калцуневъ, оцѣнена първоначално на 1200 лева.

Желающитѣ да купятъ тоя имотъ, сж свободни да се явятъ въ канцеларията ми за наддавание, което почнува отъ първоначалната оцѣнка, всѣки присѣственъ день и часъ отъ като бжде продажбата публикувана до нейното приключване.

Гр. Карнобатъ, 2 октоврий 1895 год.

1—(4382)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Павловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5514.

Подписанный, Хр. Павловъ, пом. сждеб. приставъ при Бургазский окр. сждъ, на Карнобатский участкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 1192, издаденъ отъ Карнобатский мирови сждия на 13 априлий 1894 година, въ полза на Вангелъ Антикоствъ, отъ с. Стралджа, противъ Иванъ Станчевъ отъ село Иситлий, за 278 лева и 80 ст., лихва и др., и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражд. сждопроизводство, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародвание настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ тръгъ долуозначенитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Иситлий, а именно: 1) нива отъ 4 дек. и 5 ара, въ мѣстн. „Мезаръ“, съ граници: пѣтъ, Пеню Митевъ, Митю Вълевъ и Петръ Дечевъ, оцѣнена първоначално на лева 40; 2) нива отъ 5 декара и 1 аръ, въ мѣстността „Мезаръ“, съ граници: дере, Петръ Дечевъ, Василь Мин-

ковъ и Стойко Петковъ, оцѣнена на 50 лева; 3) нива отъ 4 декара и 1 аръ, въ мѣстността „Мешеликъ“, съ граници: пѣтъ, Станю Желевъ, Колю Петровъ и Таню Михалевъ, оцѣнена на 40 лева; 4) нива отъ 2 декара и 9 ара, въ мѣстността „Мешеликъ“, съ граници: мера, Иванъ Георгиевъ, Михалъ Колевъ и мера — на 30 лева; 5) нива отъ 4 декара и 6 ара, въ мѣстността „Бааларъ“, съ граници: Миню Вълевъ, пѣтъ, Таню Михалевъ и Господинъ Желевъ — на 50 лева; 6) нива отъ 7 декара и 1 аръ, въ мѣстността „Мисилимъ“, съ граници: Тодоръ Желевъ, Петръ Дечевъ, Таню Михалевъ и Стою Колевъ, — на 70 лева; 7) нива отъ 3 декара и 6 ара, въ мѣстността „Мисилимъ“, съ граници: Таню Михалевъ, Петръ Дечевъ, Вълъ Димовъ и Иванъ Георгиевъ, — на 40 лева; 8) нива отъ 4 декара, въ мѣстността „Пашакевска“ (срѣща), съ граници: Колю Маневъ, Петръ Дечевъ и Димо Ив. Божковъ, — на 40 лева; 9) нива отъ 13 декара и 4 ара, въ мѣстността „Корбата“, съ граници: Петръ Дечевъ, Стойко Петковъ, Атанасъ Колевъ и дере, — на 130 лева; 10) нива отъ 3 декара и 2 ара, въ мѣстността „Фотула“, съ граници: пѣтъ, Таню Колевъ, Таню Михалевъ и дере, — на 30 лева; 11) мера отъ 2 декара и 5 ара, въ мѣстността „Фотула“, съ граници: Таню Михалевъ, Колю С. Петковъ и пѣтъ, — на 6 лева; 12) гора отъ 7 декара, въ мѣстността „Пелитликъ“, съ граници: Таню Василевъ, Добри Николовъ и Колю Петровъ, — на 35 лева; 13) нива отъ 2 декара и 4 ара, въ мѣстността „Шилитарка“, съ граници: Петръ Дечевъ, Таню Михалевъ и Димо Ивановъ, — на 10 лева; 14) лозе отъ 6 ара, въ мѣстността „Иситлийскитѣ-лози“ (Мезаръ), съ граници: Таню Михалевъ, Никола Василевъ, Иванъ Николовъ и Стою Василевъ, — на 30 лева; 15) ливада отъ единъ декаръ и 6 ара, въ мѣстността „Иситлийскитѣ-ливади“ (Мезаръ), съ граници: Колю Таневъ, Иванъ Петровъ, Иванъ Георгиевъ и Таню Михалевъ, — на 40 лева; 16) ливада отъ единъ декаръ и 6 ара, въ сѣщата мѣстность, съ граници: Таню Михалевъ, Недю Василевъ и чаири, — на 40 лева; 17) къща състояща отъ една стая за живѣние, килеръ и сайвантъ, отъ които къщата съ баджа и подпѣвна съ кривели, всички подъ единъ сламенъ покривъ, доста стара и клоняща на падание, съ дворно мѣсто отъ 1 декаръ и 6 ара, въ което особно отъ къщата (колиба) има построенъ единъ отъ пѣрти плѣвникъ, находяща се въ с. Иситлий, между съседи: Таню Михалевъ, Джанко Пѣевъ, пѣтъ и Таню Минчевъ, — на 50 л.; 18) кория отъ 33 декара, въ мѣстността „Джами-Баиръ“, съ граници: Джами-Баиръ и Гарга Дереси, — на 165 л.

Желающитѣ да взематъ участие въ купуванието на тоя имотъ, сж свободни да се явяватъ въ канцеларията ми за наддавание, което почва отъ първоначалната оцѣнка, всѣки присѣственъ день и часъ отъ като бжде продажбата публикувана и до нейното приключване.

Гр. Карнобатъ, 2 октоврий 1895 год.

1—(4381)—3 Пом. сждеб. приставъ: Хр. Павловъ.

ПРИЗОВКА № 5321.

До Акманъ х. Исмаиловъ, отъ гр. Карнобатъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство.

На основание испълн. листъ подъ № 590, издаденъ отъ Карнобатский мир. сждия, на 4 мартъ 1894 г., въ полза на Стефанъ Чичиня, отъ гр. Карнобатъ, противъ васъ, за заплащанието му суммата 840 л., лихва и др., призовавамъ

ви съобразно чл. 973 отъ граждан. сждопроизводство, да заплатите доброволно рѣчената сума, въ единъ мѣсеченъ срокъ, отъ еднократното обнародване настоящата ми въ „Държ. Вѣстникъ“, а въ противенъ случай ще постѣпя съ васъ съгласно чл. 985 отъ сждото сждопроизводство, като ще се пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на 4 парчета вашъ ниви, находящи се въ землището на с. Сейменъ, въ мѣстноститѣ: „надъ-корията“, „Кору-дере“, „Калджармски-пѣтъ“ и „Бейкьойски-пѣтъ“, върху които и наложихъ запоръ.

Гр. Карнобатъ, 25 септемврий 1895 год.

1—(4253)—1 Пом. сжд. приставъ: Хр. Павловъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 5420.

Подписанный пом. сжд. приставъ при Бург. окр. сждъ, на V Айтоский участъкъ, на основание исполнительната заповѣдь подъ № 5214, издадена отъ Бург. окр. сждъ, на 5 септемврий 1895 год., въ полза на П. Т. Първановъ, отъ гр. Айтосъ, противъ Нидѣлчо и Пеню М. Лазарови, отъ гр. Айтосъ, за обеспечение искъ отъ 4180 лева и 80 стот., и съгласно чл. 557 отъ граждан. сждопроизводство, налагамъ обща възбрана на недвижимитѣ имоти, принадлежащи на длъжницитѣ, гдѣто да се намиратъ тѣ въ землището на гр. Айтосъ.

Тѣзи имоти не подлѣжатъ на отчуждаване до снемание настоящата възбрана.

Гр. Айтосъ, 25 септемврий 1895 год.

1—(4213)—1 Пом. сжд. приставъ: Д. Кутевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3840.

Подписанный, Ст. Н. Чокшевъ, пом. сжд. приставъ при Бургазский окръженъ сждъ, обявявамъ, че отъ днесъ и до двѣ недѣленъ срокъ слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавный Вѣстникъ“, въ градъ Бургазъ ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Георги и Софокли Ланчидисъ, отъ г. Бургазъ, а именно: една втора часть отъ цѣлата къща, находяща се въ г. Бургазъ при гръцко-църковната улица, съ страни: улица, Парси Иоаниди и наследницитѣ на покойний Зено, оп. по емлячната книга за 7500 л.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение исктъ на Алиевияди Димитракополо, отъ г. Бургазъ, по изпълнителскъ листъ № 134 отъ 13 януарий 1895 год. на Бургазский окр. сждъ, състоящъ се отъ 1400 л. зл., заедно съ лихвитѣ по 10% годишно отъ 1/IX 1893 год.

Надаванетоъ ще почне отъ обѣдката.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеляриятъ ми, която продажба ще започва часа отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ.

Гр. Бургазъ, 3 октоврий 1895 год.

1—(4352)—3 Пом. сжд. приставъ: С. Н. Чокшевъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 5386.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Бургазский окр. сждъ, на V Айтоский участъкъ, на основание исполнительната заповѣдь подъ № 2032, издадена отъ Айтоский мир. сждия, на 27 юлий 1895 год., въ полза на Иванка Янчева, отъ гр. Айтосъ, противъ Айтоский землед. касниеръ, като взыскатель и Янку Станчевъ, отъ сщій градъ, като

длъжникъ, за обеспечение искъ отъ 550 лева, и съгласно чл. 557 отъ граждан. сждопроизводство, налагамъ втора възбрана на недвижимий имотъ, принадлежащъ на длъжника Янку Станчевъ, отъ гр. Айтосъ, а именно: 1) една къща двоетажна, състояща се отъ двѣ стаи, изба, прустъ, съ дворно мѣсто 120 □ м., находяща се въ гр. Айтосъ, въ мах. „Варышъ-махле“, между съседи: Ангелъ Янакевъ, Димитръ Янчевъ, отъ двѣтъ страни улица.

Този имотъ не подлѣжи на отчуждение до снемание настоящата възбрана.

Гр. Айтосъ, 21 септемврий 1895 год.

1—(4214)—1 Пом. сжд. приставъ: Д. Кутевъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 4485.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Бург. окр. сждъ, на V Айтоский уч., на основание исполнительната заповѣдь подъ № 2637, издадена отъ Айт. мир. сждия, на 5 септемврий 1895 год., въ полза на Димитръ Костадиновъ, отъ с. Урумъ-Еникьой, противъ Димитръ Щарионовъ, отъ сждото село, за обеспечение искъ отъ 384 лева, и съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, налагамъ възбрана на недвижимий имотъ, принадлежащъ на длъжника Димитръ Щарионовъ, отъ с. Урумъ-Еникьой, а именно: 1) едно лозе, находяще се въ землището на с. Урумъ Еникьой, въ мѣстността „Ташлжъ-иолу“, отъ 2 дек. и 2 ара, съ граници: Танасъ Тараджанъ, Йоргу Щарионовъ и пѣтъ.

Този имотъ не подлѣжи на отчуждение до снемание настоящата възбрана.

Гр. Айтосъ, 6 септемврий 1895 год.

1—(4215)—1 Пом. сжд. приставъ: Д. Кутевъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 5427.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Бург. окр. сждъ, на V Айтоский уч., на основание исполнительната заповѣдь подъ № 2729, издадена отъ Айтоский мир. сждия, на 18 септемврий 1895 год., въ полза на Панайотъ Христовъ, отъ село Урумъ-Еникьой, противъ Георги Стояновъ, Фоти, Костадинъ и Димо Георгиеви, отъ с. Кадж-Кьой, за обеспечение искъ отъ 590 лева, и съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, налагамъ възбрана на недвижимитѣ имоти, принадлежащи на длъжника Георги Стояновъ, отъ с. Кадж-Кьой, а именно: 1) една нива, отъ 32 дек., находяща се въ землището на с. Кадж-Кьой, въ мѣстността „Меразъ тарла“, при съседи: Димо Яневъ, Сусса и Петко; 2) една нива, отъ 19 дек. и 2 ара, въ сждото землище, въ мѣстността „Арабаджи-конакъ“, при съседи: Фоти, Купаръ Кяровъ и пѣтъ; 3) една нива, отъ 19 дек. и 2 ара, въ сждото землище, въ мѣстността „Урумъ-Еникьойски-пѣтъ“, съ граници: Георги Костовъ, Фоти Петковъ, пѣтъ и Руси Парашковъ; 4) една нива, въ сждото землище въ мѣстн. „Чемелиско-дере“, отъ 8 ара, при съседи: Георги Костовъ, Димо Яневъ и Майдаросъ Бакловъ; 5) една нива, отъ 20 дек. и 8 ара, въ сждото землище, въ мѣстн. „Дюзлюкъ“, при съседи: Майдаросъ Бакловъ, Георги Костовъ и Николаки Вилиядисъ, и 6) една нива, въ сждото землище, въ мѣстн. „Буазъ“, при съседи: баиръ и рѣка, 2 декара и 2 ара.

Тѣзи имоти не подлѣжатъ на отчуждение до снемание настоящата възбрана.

Гр. Айтосъ, 26 септемврий 1895 год.

1—(4216)—1 Пом. сжд. приставъ: Д. Кутевъ.

Ломский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5798.

Подписанный, Иорданъ Първановъ, пом. сжд. приставъ при Ломский окр. сждъ, на II испълн. участъкъ, на основание постановлението № 1, издадено отъ Лом. град. мир. сждия, чрезъ което се разрѣшава да се продаждъ по установения редъ долуженитѣ недвижими имоти, останали отъ покойния Ангелъ Горановъ, отъ с. Ковачица, и съгласно чл. 151 отъ закона за истойничеството, кобинирани съ чл. чл. 1004—1037—1139—1144 отъ гражд. сждо-производство, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и въ продължение на 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Ангелъ Горановъ, а именно:

- 1) нива, въ района на с. Гор. Линьово, мѣстността „Господарското“, отъ 50 декара, до съсъди: Георги Цековъ,

Цеко Войковъ и Първанъ Митровъ, оцѣнена 400 лева; 2) ливада, въ района на с. Ковачица, въ мѣстността „Липница“, отъ 132 декара, до съсъди: Дока Спасова, бара, Иванъ Спасовъ и прѣка межда, оцѣнена за 2112 лева; 3) ливада, въ сѣщия районъ, въ мѣстността „Странето“, отъ 2 дек., до съсъди: Игнатъ Ангеловъ, Георги Лозановъ и пакъ, оцѣнена за 24 лева; 4) празно мѣсто, отъ 1 декаръ, лѣжаще въ с. Дол. Цибъръ, до съсъди: р. Цабрица, оцѣнено за 100 лева.

Горѣпоменатитѣ имоти не сж заложени за други дългове. Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ реченитѣ имоти, могатъ да се явяватъ ежедневно въ повѣренната ми канцелария въ гр. Ломъ, всѣки присѣственъ день и работни часове, гдѣто ще могатъ да разглеждатъ книгата по продажбата.

Гр. Ломъ, 25 септемврий 1895 год.

1—4256,—3 П. сжд. приставъ: Иор. Първановъ.

ЛОТАРИЯ

НА

ДРУЖЕСТВОТО „СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ“.

По рѣшението на главното си събрание и съ позволение на Министерството на Търговията и Земледѣлието, дружеството „Св. Кирилъ и Методий“ е устроило една парична лотария, състояща отъ 50,000 билета, по 5 лева всѣки единъ.

Общата печалба отъ тая лотария възлиза на 100,500 лева, разпрѣдѣлени така:

ГЛАВНА ПЕЧАЛБА 25,000 ЛЕВА.	1 билетъ печели	25,000 лева	ГЛАВНА ПЕЧАЛБА 25,000 ЛЕВА.
	2 билета печелятъ по	5,000 „	
	4 „ „	2,000 „	
	10 „ „	1,000 „	
	60 „ „	500 „	
	100 „ „	100 „	
	150 „ „	50 „	

Теглението на лотарията ще стане на 27-ий декемврий 1895 година подъ контрола на правителството.

Българската Нар. Банка, нейнитѣ клонове и земледѣлческитѣ каси сж приели распродаването на билетитѣ, което ще да трае отъ 1-й октоврий до 15-й ноемврий т. година. Лица които купятъ 10 билета и повече изведнѣжъ ще се ползватъ съ 7% отстъпка.

Главното настоятелство на дружеството „Св. Кирилъ и Методий“ не може да не изяви тука, че то много очаква отъ успѣха на тая си лотария, за да може да улесни изпълнението на цѣльта си, сиречъ да благопріятствува на народността, вѣрата и просвѣщението у всички българи, живущи вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Княжеството. Настоятелството се надѣе, че неговото предприятие ще се посрѣшне отъ всички редолюбци съ най-голѣмо съчувствие не само затова, защото имъ се дава възможность при щастливъ случай на завидни печалби, но главно заради това, че събранитѣ отъ дружеството сумми се предназначаватъ за най-благородна и най-патриотическа цѣль.

Въ София, 27 септемврий 1895 година.

з—3

За главното настоятелство, Предсѣдатель на Дружеството и Столиченъ Кметъ: Д-ръ Д. Молловъ.

Държавна Печатница въ Софи.